

ΟΚΤΩΗΧΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ

ΤΗΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΥΡΙΑΚΑΙΣ ΤΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΨΑΛΛΟΜΕΝΗΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ.

ΕΝ ΡΩΜΗ

1886

ΟΚΤΩΗΧΟΣ

ΗΧΟΣ Α΄.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.
Ἦχος α΄.

Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς * πρόσδεξαι, Ἅγιε Κύριε, * καὶ παράσχου ἡμῖν * ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· * ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας * ἐν Κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Κυκλώσατε, Λαοὶ, Σιὼν * καὶ περιλάβετε αὐτὴν, * καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ * τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· * ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς * ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Δεῦτε, Λαοὶ, ὑμνήσωμεν * καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, * δοξάζοντες αὐτοῦ * τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν· * ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ * τὸν Κόσμον λυτρωσάμενος. Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εὐφράνθητε, οὐρανοὶ, * σαλπίσατε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, * βοήσατε, τὰ ὄρη, εὐφροσύνην· * ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ * τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν * τῷ σταυρῷ προσήλωσε, * καὶ ζωὴν ὁ διδοὺς * θάνατον ἐνέκρωσε, * τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας * ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸν σαρκὶ ἑκουσίως * σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς, * παθόντα καὶ ταφέντα * καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν * ὑμνήσωμεν λέγοντες· * Στήριξον ὀρθοδοξίᾳ * τὴν Ἐκκλησίαν σου, Χριστὲ, * καὶ εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν * ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ * παρεστῶτες οἱ ἀνάξιοι, * δοξολογίαν προσφέρομεν * τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ὅτι σταυρὸν κατεδέξω * καὶ θάνατον, ἀναμάρτητε, * ἵνα τῷ Κόσμῳ δωρήσῃ * τὴν Ἀνάστασιν * ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον * καὶ συναΐδιον Λόγον, * τὸν ἐκ παρθενικῆς νηδύος * προελθόντα ἀφράστως, * καὶ σταυρὸν καὶ θά-

νατον * δι' ἡμᾶς ἑκουσίως καταδεξάμενον, * καὶ ἀναστάντα ἐν δόξῃ * ὑμνήσωμεν λέγοντες· * Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, * καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, * τὴν ἐπουράνιον πύλην * ὑμνήσωμεν, Μαρίαν τὴν Παρθένον, * τῶν Ἀσωμάτων τὸ ᾆσμα, * καὶ τῶν Πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· * αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανὸς, * καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· * αὕτη τὸ μεσότειχον * τῆς ἔχθρας καθελοῦσα * εἰρήνην ἀντεισῆξε, * καὶ τὸ βασίλειον ἠνέῳξε. * Ταύτην οὖν κατέχοντες * τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, * ὑπέρμαχον ἔχομεν * τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. * Θαρσείτω τοίνυν, * θαρσείτω Λαὸς τοῦ Θεοῦ· * καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθροὺς * ὡς παντοδύναμος.

Εἰς τὸν στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τῷ πάθει σου, Χριστὲ, * παθῶν ἠλευθερώθημεν, * καὶ τῇ Ἀναστάσει σου * ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν· * Κύριε, δόξα σοι.

Ἕτερα κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, * οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, * χεῖρας κροτείτω τὰ ἔθνη μετ' εὐφροσύνης· * Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν * τῷ σταυρῷ προσήλωσε * τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, * καὶ τὸν θάνατον νεκρώσας * ζωὴν ἡμῖν ἐδωρήσατο, * πεπτωκότα τὸν Ἀδὰμ * παγγενῆ ἀναστήσας * ὡς φιλάνθρωπος.

Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ * καὶ γῆς, ἀκατάληπτε, * ἑκὼν ἐσταύρωσαι διὰ φιλανθρωπίαν· * ὁ Ἅδης συναντήσας * κάτωθεν ἐπικράνθη, * καὶ δικαίων ψυχαὶ δεξάμεναι * ἠγαλλιάσαντο· * Ἀδὰμ δὲ * ἰδών σε τὸν Κτίστην * ἐν τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη. * Ὢ τοῦ θαύματος! * πῶς θανάτου ἐγεύσατο * ἡ τῶν ἁπάντων ζωή; * ἀλλ' ἢ ὡς ἠβουλήθη * κόσμον φωτίσαι * κραυγάζοντα καὶ λέγοντα· * Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Γυναῖκες μυροφόροι, * μύρα φέρουσαι μετὰ σπουδῆς * καὶ ὀδυρμοῦ, τὸν τάφον σου κατέλαβον· * καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, * παρὰ δὲ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι * τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, * τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· * Ἀνέστη ὁ Κύριος, * παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ πεπλήρωται * ἡ τοῦ Ἡσαΐου πρόῤῥησις· * Παρθένος γὰρ ἐγέννησας, * καὶ μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διέμεινας· * Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς, διὸ καὶ φύσεις ἐκαινοτόμησεν· * Ἀλλ' ὦ Θεομῆτορ, * ἱκεσίας σῶν δούλων * σῷ τεμένει προσφερομένας σοι * μὴ

παρίδης· * ἀλλ' ὡς τὸν Εὔσπλαγχνον * ταῖς ἀγκάλαις φέρουσα, * σοῖς οἰκέταις σπλαγχνίσθητι, * καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος * ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, * καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων * τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, * ἀνέστης τριήμερος, Σωτὴρ, * δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὴν ζωήν· * διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις * τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι, Ζωοδότα· * Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστὲ, * δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, * δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου * σοὶ, Παρθένε, τὸ Χαῖρε, * σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο * ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης * ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, * ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. * Ἐδείχθης πλατυτέρα * τῶν οὐρανῶν, * βαστάσασα τὸν Κτίστην σου· * δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, * δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, * δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς * διὰ τοῦ τόκου σου.

Τῌ ΚΥΡΙΑΚῌ ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανὼν τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Μίαν σε μέλπω τὴν τρισήλιον φύσιν.
Ποίημα Μητροφάνους.
Ὠδὴ α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Μίαν τρισυπόστατον ἀρχὴν * τὰ Σεραφὶμ ἀσιγήτως δοξάζουσιν, * ἄναρχον, ἀΐδιον, ποιητικὴν * ἁπάντων, ἀκατάληπτον, * ἣν καὶ πᾶσα γλῶσσα * πιστῶς γεραίρει τοῖς ᾄσμασιν.

Ἵνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικὴν * τὴν τριλαμπῆ σου δηλώσῃς Θεότητα, * πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον, κατὰ τὴν σὴν * εἰκόνα διεμόρφωσας, * νοῦν αὐτῷ καὶ λόγον * καὶ πνεῦμα δοὺς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἄνωθεν δεικνὺς μοναδικὸν * θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι * κράτος, Πάτερ, ἔφησας τῷ ἰσουργῷ * Υἱῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι· * Δεῦτε, καταβάντες * αὐτῶν τὰς γλώσσας συγχέωμεν.

Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατὴρ * εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προηγόρευται, * Λόγος δὲ συνάναρχος ὁ συμφυὴς * Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, * τὸ ἐν τῇ Παρθένῳ * τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραὰμ * ὡς ὤφθης τρισυπόστατος * μοναδικός τε φύσει Θεότητος, * θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον *

τυπικῶς ἐνέφηνας· * καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε * τὸν μονάρχην Θεὸν καὶ τρισήλιον.

Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς * ἀῤῥεύστως, Πάτερ, ἔλαμψε * φῶς ἐκ φωτὸς Υἱὸς ἀπαράλλακτος, * καὶ Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπεπόρευται· * καὶ μιᾶς Θεότητος * αἴγλην τρισυπόστατον * προσκυνοῦμεν πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Μονὰς ἡ Τριὰς ὑπερφυῶς, * ἀῤῥήτως ὑπὲρ ἔννοιαν * ταῖς νοεραῖς Οὐσίαις δοξάζεται, * ταῖς τρισαγίαις φωναῖς ἀσίγητον * ἐκβοώσαις αἴνεσιν· * αἷς συμφώνως ὑμνεῖται * καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σπορᾶς * προῆλθεν ὁ ὑπέρχρονος, * ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, * καὶ μίαν φύσιν καὶ κυριότητα * τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε * καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, * Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱὸν * προσκυνήσωμεν πάντες, * καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς * καὶ ἰσότιμον δόξῃ, * Τριάδα τὴν ἄκτιστον * καὶ ὑπέρθεον Δύναμιν· * ἣν δοξάζουσι * τῶν Ἀσωμάτων αἱ τάξεις, * ταύτην σήμερον * καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου * πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς * ἐν ὁδῷ μετανοίας * ἐκκλίνοντας ἀεὶ * πρὸς κακῶν ἀνοδίας, * καὶ τὸν ὑπεράγαθον * παροργίζοντας Κύριον, * ἀπειρόγαμε, * εὐλογημένη Μαρία, * καταφύγιον * ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, * Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Λάμψον μοι, * Θεαρχία τρισήλιε, λάμψεσι * σῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, * τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς * τὸ κάλλος φαντάζεσθαι * τῆς ὑπὲρ νοῦν * θεαρχικῆς σου λαμπρότητος * καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυκείας μεθέξεως.

Πρότερον * οὐρανοὺς ἐστερέωσας, Κύριε, * καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν * τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ * καὶ Πνεύματι στόματος * τῷ συμφυεῖ, * μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος * ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Ὡς ἔπλασας * κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, * θεαρχική, παντουργικὴ * Τριάς, ἀσύγχυτε Μονάς, * συνέτισον, φώτισον * πρὸς τὸ ποιεῖν * τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον, * τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας * τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, Πανάχραντε, * θεαρχικώτατον Υἱόν, * σωματωθέντα δι' ἡμᾶς * ἐκ σοῦ, καὶ αὐγάζοντα *

τοὺς γηγενεῖς * τῆς τρισηλίου Θεότητος * τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμψεσιν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας * τῇ ἐλλάμψει.

Ἡ τὸν πρῶτον * τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκοσμον * ἀπροσίτοις * τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτῖσιν ἐλλάμπουσα, * ταῖς σαῖς αἴγλαις φώτισον, * Τριὰς ἡ μοναρχικωτάτη, * τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Νῦν ἡ φύσις, * ἑνικὴ Θεαρχία τρισήλιε, * ἀνυμνεῖ σε, * ἣν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, * τῶν πταισμάτων λύτρωσιν * καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη * καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Τὸν Πατέρα * καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * μίαν φύσιν * καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, * μεριστὴν ἀμέριστον, * ἕνα Θεὸν τῆς ἀοράτου * καὶ ὁρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεις πάλαι * Προφητῶν προδιέγραψαν, Ἄχραντε, * τὸν σὸν τόκον * τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· * ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν * μυσταγωγὸν τῆς ἑνιαίας * καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἰσόρροπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, * Τριὰς ἡ ὑπερούσιος, * ἐν ταυτότητι βουλήσεως Μονάς, * πέφυκας ἁπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. * Σὺ οὖν ἡμᾶς * ἐν τῇ δυνάμει * σοῦ περιφρούρησον. Δίς.

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου * ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας * ἐξ οὐκ ὄντων, ἀκατάληπτε Τριάς, * εἶτα καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. * Ἀλλὰ καὶ νῦν * ἐκ πάσης ῥῦσαι * μὲ περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, * τοῦ κτίσαντος καὶ τάξαντος * τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους πανσθενῶς, * ἄχραντε Παρθένε θεονύμφευτε. * Ἀλλὰ καὶ νῦν * τῆς τῶν παθῶν με * ῥῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν * καὶ ἀμέριστον φύσιν * προσώποις ἐν τρισὶ * τεμνομένην ἀτμήτως * καὶ μένουσαν ἀμέριστον * κατ' οὐσίαν Θεότητος, * προσκυνήσωμεν * οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, * καὶ δοξάσωμεν, * ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, * Θεὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον, Ἁγνή, * τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, * καὶ οἴκτειρον αὐτὴν * ὑπὸ πλήθους πταισμάτων * βυθῷ ὀλισθαίνουσαν * ἀπωλείας, Πανάμωμε· * καὶ ἐν ὥρᾳ με * τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου * σὺ ἐξάρπασον * κατηγορούντων Δαιμόνων, * καὶ πάσης κολάσεως.

Ὠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν, * Θεοτόκε.

Λόγε Θεοῦ, * συμφυὲς ἀπαύγασμα * τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, * ὡς ὑπέσχου, τὴν παρὰ σοῦ * θεουργὸν ἐνοίκησιν * ποίησον ὡς εὔσπλαγχνος, * σὺν τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι, * καὶ φοβερὸν * τοῖς Δαίμοσί με δεῖξον καὶ πάθεσι. Δίς.

Ἵνα τῆς σῆς * εὐσπλαγχνίας, Δέσποτα, * δείξῃς τὸ πέλαγος ἡμῖν, * τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν * πέμψας ταπεινότητα, * αὖθις * ἀνεμόρφωσας * πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. * Ἀλλὰ καὶ νῦν * τῷ θείῳ με συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Χερουβὶμ * θρόνῳ ἐποχούμενος * καὶ τῶν ἁπάντων Βασιλεὺς * ἐν γαστρί σου παρθενικῇ * ᾤκησε, Πανάχραντε, * πάντας ἐκλυτρούμενος * ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος. * Ἀλλὰ καὶ νῦν * ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

Ὠδὴ η΄. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Νεύματι θεουργικῷ, Κύριε πάντων, * τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, * οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέῤῥιν, * εἶτα καὶ γῆς * ἀπηώρησας τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί. * Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον * τῇ ἀγάπῃ * καὶ πίστει τῇ σῇ, φιλάνθρωπε, * ἵνα σε ὑμνῶμεν * εἰς πάντας αἰῶνας. Δίς.

Φώτισον, θεαρχικὸν Φῶς, τοὺς ὑμνοῦντας * τὸ τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, * ἑνιαῖον αὖθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, * καὶ πρὸς τὰς σὰς * φωτοδότιδας ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν ἀεί· * δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου * τὴν γλυκεῖαν * καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, * καὶ ὑπερυψῶ σε * πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὕψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων * προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως * ὁ Υἱός σου, πάναγνε Θεοτόκε, * ὑπερβολῇ * ἀγαθότητος ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· * ᾧ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπομεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τύπον * τῆς ἁγνῆς.

Σῶσον, * ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως * τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης, τοὺς δούλους σου * τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, * παναγία Τριὰς, ὁμοούσιε, * καὶ φρούρει τὴν σὴν ποίμνην * διὰ παντὸς ἀνεπιβούλευτον. Δίς.

Ἵνα * τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον * τῆς οὐσιώδους δείξῃς σου ἀγαθότητος, * δέδωκας ἡμῖν ἐπαγγελίας, τρισήλιε * καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, * σωστικὰς τοῖς σοῖς δούλοις, * ἃς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον * ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν, * ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι * μόνος εἷς Θεὸς ἀληθινὸς πιστευόμενος, * καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, * πρεσβείαις τῆς ἀχράντου * καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν,

Καθίσματα Ἀναστάσιμα προσόμοια γ΄.

Τὸν τάφον σου, Σωτὴρ, * στρατιῶται τηροῦντες, * νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ * τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου * ἐγένοντο κηρύττοντος * Γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. * Σὲ δοξάζομεν * τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην· * σοὶ προσπίπτομεν * τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου * καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς * ἑκουσίως, Οἰκτίρμον, * ἐν μνήματι τεθεὶς * ὡς θνητὸς, Ζωοδότα, * τὸ κράτος συνέτριψας, * Δυνατὲ, τῷ θανάτῳ σου· * σὲ γὰρ ἔφριξαν * οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ Ἅδου· * σὺ συνήγειρας * τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας * ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ * ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς * καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, * οἱ πόθῳ καταφεύγοντες * πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· * σὲ γὰρ ἔχομεν * ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· * σὲ κεκτήμεθα * ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, * τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνῆμα * παρεγένοντο ὄρθριαι, * καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν * θεασάμεναι ἔτρεμον· * ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, * τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· * διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι * τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν Ἔγερσιν. * Τὸν Ἅδην ἐσκύλευσε Χριστὸς, * ὡς μόνος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, * καὶ φθαρέντας συνήγειρε πιστοὺς, * τὸν τῆς κατακρίσεως * φόβον λύσας Σταυρῷ.

Δόξα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, * ἡ Ζωὴ τῶν ἁπάντων, * καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς, * ὁ ἀθάνατος Κύριος, * ἀνέστης τριήμερος, Σωτὴρ, * καὶ ἤγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς· * διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις * τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι, Ζωοδότα· * Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι, Χριστέ· * δόξα τῇ Ἀναστάσει σου· * δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Μαρία, τὸ σεπτὸν * τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, * ἀνάστησον ἡμᾶς * πεπτωκότας εἰς χάος * δεινῆς ἀπογνώσεως * καὶ πταισμάτων καὶ

θλίψεων· * σὺ γὰρ πέφυκας * ἁμαρτωλῶν σωτηρία, * καὶ βοήθεια * καὶ κραταιὰ προστασία, * καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Ἡ τοῦ Λῃστοῦ μετάνοια * τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, * ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων * τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· * Ὅτι ἀνέστης, Χριστὲ ὁ Θεός, * παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, * εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, * Κύριε, σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς * ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται, * κόσμου οὖσι τοῦ ματαίου ἐκτός. Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * τιμὴ καὶ δόξα * ὥσπερ Πατρὶ * πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· * διὰ τοῦτο ᾄσωμεν * τῇ τριαδικῇ Μονοκρατορίᾳ.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν * ὕψωσάς με νόμων· * ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον, * ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾷ σου χειρὶ * λαβὼν σύ, Λόγε, * φύλαξόν με, φρούρησον, * μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἁμαρτίας.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, * παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· * ἰσοσθενὲς γάρ ἐστι Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· * Ὁδεύσομαι * εἰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, * ηὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, * συγχαίρει ἡ καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ * φόβος μέγας· * ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, * κριθήσονται ἅπασαι * αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * τιμήν, προσκύνησιν, * δόξαν καὶ κράτος, * ὡς Πατρί τε ἄξιον * καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ προσφέρειν· * Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριὰς * τῇ φύσει, ἀλλ᾽ οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος.

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἁγνά.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ ὁ Ν΄.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ * θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· *
» αὕτη γάρ, Ἀθάνατε, ὡς πανσθενὴς * ὑπεναντίους ἔθραυσε, *
» τοῖς Ἰσραηλίταις * ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοὸς * θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, * χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, * ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος * τὸ φθαρέν μου σῶμα, * ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμὲ * καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν * ὁ ἐμπνεύσει θείᾳ ψυχήν μοι ἐνθείς· * καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν * καὶ συναναστήσας * τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, ἡ τῆς χάριτος πηγή· * χαῖρε, ἡ κλῖμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· * χαῖρε, ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, * καὶ ὄρος ἀλατόμητον, * ἡ τὸν Ζωοδότην * Χριστὸν τῷ Κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ποίημα τοῦ Κοσμᾶ.

Ὠδὴ α'. Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε.

Χριστὸς θεοῖ με σαρκούμενος, * Χριστόν με ἀνυψοῖ ταπεινούμενος, * Χριστὸς ἀπαθῆ ἐργάζεται, * πάσχων ὁ Ζωοδότης * φύσει σαρκός· * ὅθεν ἀναμέλπω * χαριστήριον ᾠδήν, * ὅτι δεδόξασται.

Χριστὸς ὑψοῖ με σταυρούμενος, * Χριστὸς συνανιστᾷ με νεκρούμενος, * Χριστός μοι ζωὴν χαρίζεται· * ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ * χεῖρας κροτῶν, * ᾄδω τῷ Σωτῆρι * ἐπινίκιον ᾠδήν, * ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Θεόν, Παρθένε, συνέλαβες, * Χριστὸν ἐν παρθενίᾳ δὲ τέτοκας * ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Πάναγνε, * ἕνα τῇ ὑποστάσει * μονογενῆ * ἐν δυσὶν οὐσίαις * γνωριζόμενον Υἱόν· * ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὠδὴ α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Ποίαν σοι ἐπάξιον ᾠδὴν * ἡ ἡμετέρα προσοίσει ἀσθένεια, * εἰ μὴ τὴν χαρμόσυνον, ἣν Γαβριὴλ * ἡμᾶς ἐμυσταγώγησε· * Χαῖρε, Θεοτόκε, * παρθένε Μῆτερ ἀνύμφευτε;

Τῇ Ἀειπαρθένῳ καὶ Μητρὶ * τοῦ Βασιλέως τῶν ἄνω Δυνάμεων * ἐκ καθαρωτάτης καρδίας, πιστοί, * πνευματικῶς βοήσωμεν· * Χαῖρε, Θεοτόκε, * παρθένε Μῆτερ ἀνύμφευτε.

Ἄπειρος ἡ ἄβυσσος τῆς σῆς * ἀκαταλήπτου κυήσεως, Πάναγνε· * πίστει ἀδιστάκτῳ οὖν εἰλικρινῶς * προσφέρομέν σοι λέγοντες· * Χαῖρε, Θεοτόκε, * παρθένε Μῆτερ ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν * οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, * καὶ
» συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, * περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, * τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος * ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος * τῆς ἀχράντου
» σου δόξης, Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Θεός μου ὑπάρχων, Ἀγαθὲ, * πεσόντα κατῳκτείρησας, * καὶ καταβῆναι πρός με ηὐδόκησας, * ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, * τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, * ὁ τῆς δόξης Κύριος, * ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Ζωὴ ἐνυπόστατος, Χριστὲ, * ὑπάρχων, καὶ φθαρέντα με * ὡς συμπαθὴς Θεὸς ἐνδυσάμενος, * εἰς χοῦν θανάτου καταβὰς, Δέσποτα, * τὸ θνητὸν διέῤῥηξας, * καὶ νεκροὺς τριήμερος * ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίασας. Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, * Παρθένε, διὰ Πνεύματος * τοῦ παναγίου, ἔμεινας ἄφλεκτος· * ἐπεί σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, * φλεγομένη ἄκαυστα, * σαφῶς προεμήνυσε * τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Κανὼν Σταυροαν. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τῷ ἐπὶ τῶν ὤμων * τὸ πλανώμενον πρόβατον ἄραντι, * καὶ καθελόντι διὰ ξύλου * τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν, * Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· * Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, * Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Τῷ ἀναγαγόντι * τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν ἐξ Ἅδου Χριστὸν, * καὶ τῇ αὐτοῦ ἱεραρχίᾳ * διὰ τῶν Ἀποστόλων * σοφῶς τὰ ἔθνη ποιμάναντι, * ἐν ἀληθείᾳ τῷ θείῳ, πιστοὶ, * Πνεύματι λατρεύσωμεν. Θεοτοκίον.

Τῷ ἐκ τῆς Παρθένου * σαρκωθέντι ἀσπόρως βουλήσει Υἱῷ, * καὶ τὴν τεκοῦσαν μετὰ τόκον * θεικῇ δυναστείᾳ * ἁγνὴν παρθένον φυλάξαντι, * τῷ ἐπὶ πάντων βοῶμεν Θεῷ· * Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Νεφέλην σε κούφην ἀψευδῶς, * Παρθένε, ὀνομάζομεν, * προφητικαῖς ἑπόμενοι ῥήσεσιν· * ἐλήλυθε γὰρ ἐπὶ σοὶ Κύριος, * καθελεῖν Αἰγύπτια * πλάνης χειροποίητα, * καὶ φωτίσαι τοὺς ταῦτα λατρεύοντας.

Σὲ ἐσφραγισμένην ἀληθῶς * χορὸς Προφητικὸς πηγὴν * καὶ κεκλεισμένην πύλην ὠνόμασε, * τῆς παρθενίας τῆς σῆς, Πανύμνητε, * τηλαυγῶς τὰ σύμβολα * ἡμῖν διαγράφοντες, * ἣν ἐφύλαξας καὶ μετὰ γέννησιν.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ἰδεῖν, * ὡς θέμις, ἀξιούμενος * ὁ Γαβριὴλ, Παρθένε πανάμωμε, * περιχαρῆ σοι φωνὴν ἐκόμισε, * τὴν τοῦ Λόγου σύλληψιν * ἐμφανῶς μηνύουσαν, * καὶ τὸν ἄφραστον τόκον κηρύττουσαν.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὄρος σε * τῇ χάριτι τῇ θείᾳ κατάσκιον * προβλεπτικοῖς ὁ
» Ἀββακοὺμ * κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, * ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι *

» τοῦ Ἰσραὴλ * προανεφώνει τὸν Ἅγιον, * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
» καὶ ἀνάπλασιν. Τροπάρια.

Τίς οὗτος * σωτὴρ ὁ ἐξ Ἐδὼμ ἀφικόμενος, * στεφηφορῶν ἐξ ἀκανθῶν, * πεφοινιγμένος τὴν στολὴν, * ἐν ξύλῳ κρεμάμενος; * Τοῦ Ἰσραὴλ * ὑπάρχει οὗτος ὁ Ἅγιος, * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἴδετε, * λαὸς τῶν ἀπειθῶν, καὶ αἰσχύνθητε· * ὃν ὡς κακοῦργον γὰρ ὑμεῖς * ἀναρτηθῆναι ἐν σταυρῷ * Πιλάτῳ ᾐτήσασθε * φρενοβλαβῶς, * θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, * θεοπρεπῶς ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Θεοτοκίον.

Ξύλον σε, * Παρθένε, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· * οὐ γὰρ τῆς βρώσεως καρπὸς * θανατηφόρος τοῖς βροτοῖς * ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, * ἀλλὰ ζωῆς τῆς ἀϊδίου ἀπόλαυσις, * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κανὼν Σταυροαν. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Τίς οὗτος ὡραῖος ἐξ Ἐδὼμ, * καὶ τούτου τὸ ἐρύθημα * τῶν ἱματίων ἐξ ἀμπέλου Βοσώρ; * Ὡραῖος, ὅτι Θεός· * ὡς βροτὸς δὲ αἵματι * σαρκὸς τὴν στολὴν πεφοινιγμένος· * ᾧ μελῳδοῦμεν πιστοί· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Χριστὸς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν * φανεὶς ἀρχιερεὺς, ἡμῶν * τὴν ἁμαρτίαν διεσκέδασε· * καὶ δείξας ξένην ὁδὸν * τῷ ἰδίῳ αἵματι, * εἰς κρείττονα καὶ τελειοτέραν * εἰσέδραμε δὲ σκηνὴν, * πρόδρομος ἡμῶν εἰς τὰ Ἅγια.

Θεοτοκίον.

Τῆς Εὔας τὴν πάλαι ὀφειλὴν * ἀπέτισας, Πανύμνητε, * τῷ δι' ἡμᾶς φανέντι νέῳ Ἀδάμ· * ἑνώσας γὰρ ἑαυτῷ * ἐξ ἁγνῆς συλλήψεως * σάρκα νοερὰν ἐμψυχωμένην, * ἐκ σοῦ προῆλθε Χριστὸς, * εἷς τὸ συναμφότερον Κύριος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὅρος σε * τῇ χάριτι.

Ἄκουε * θαυμάτων, οὐρανὲ, * ἐνωτίζου δὲ, ἡ γῆ, * ὅτι θυγάτηρ χοϊκοῦ * τοῦ πεπτωκότος μὲν Ἀδὰμ * Θεοῦ ἐχρημάτισε, * τοῦ ἑαυτῆς * Δημιουργοῦ τε λοχεύτρια, * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ὑμνοῦμεν * τὸ μέγα καὶ φρικτόν σου μυστήριον· * ὑπερκοσμίους γὰρ λαθὼν * Ταξιαρχίας, ἐπὶ σὲ * ὁ Ὢν καταβέβηκεν, * ὡς ὑετὸς * ὁ ἐπὶ πόκον, Πανύμνητε, * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἁγίων * ἁγία, Θεοτόκε πανύμνητε, * ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν * καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, * ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν * ὁ Λυτρω-

τὴς * καὶ Ζωοδότης καὶ Κύριος, * ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τοὺς δούλους σου. Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ φωτίσας * τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας, Χριστὲ, *
» καὶ φαιδρύνας * τῷ Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, *
» τὰς καρδίας φώτισον * φωτὶ τῆς σῆς θεογνωσίας * τῶν ὀρθοδόξως
» ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Τὸν Ποιμένα * τῶν προβάτων τὸν μέγαν καὶ Κύριον * Ἰουδαῖοι * διὰ ξύλου σταυροῦ ἐθανάτωσαν· * ἀλλ' αὐτὸς ὡς πρόβατα * πιστοὺς ἐν Ἅδῃ τεθαμμένους * κράτους θανάτου ἐῤῥύσατο.

Τῷ Σταυρῷ σου * τὴν εἰρήνην εὐαγγελισάμενος, * καὶ κηρύξας * αἰχμαλώτοις, Σωτήρ μου, τὴν ἄφεσιν, * τὸν κρατοῦντα ᾔσχυνας, * Χριστὲ, γυμνὸν ἠπορημένον * δείξας τῇ θείᾳ Ἐγέρσει σου.

Θεοτοκίον.

Τὰς αἰτήσεις * τῶν πιστῶς αἰτουμένων, Πανύμνητε, * μὴ παρίδῃς, * ἀλλὰ δέχου, καὶ ταύτας προσάγαγε * τῷ Υἱῷ σου, Ἄχραντε, * Θεῷ τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ· * σὲ γὰρ προστάτιν κεκτήμεθα.

Κανὼν Σταυροαν. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ὦ πλοῦτος καὶ βάθος σοφίας Θεοῦ! * τοὺς σοφοὺς ὁ δρασσόμενος Κύριος * τῆς τούτων πανουργίας ἐλυτρώσατο ἡμᾶς· * παθὼν φὰρ ἑκουσίως * σαρκὸς ἐξ ἀσθενείας, * ἐξ ἰδίας ἰσχύος * ζωοποιὸς νεκρὸς ἐγήγερται.

Θεὸς ὢν ἑνοῦται σαρκὶ δι' ἡμᾶς, * καὶ σταυροῦται καὶ θνήσκει καὶ θάπτεται, * καὶ αὖθις ἐξανίσταται, καὶ ἄνεισι φαιδρῶς * σαρκὶ σὺν τῇ ἰδίᾳ * Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα, * μεθ' ἧς ἥξει καὶ σώσει * τοὺς εὐσεβῶς αὐτῷ λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων ἁγία, Παρθένε ἁγνὴ, * τῶν Ἁγίων τὸν Ἅγιον τέτοκας, * τὸν πάντας ἁγιάζοντα, Χριστὸν τὸν Λυτρωτήν· * διό σε Βασιλίδα * καὶ Δέσποιναν ἁπάντων, * ὡς Μητέρα τοῦ Κτίστου * τῶν ποιημάτων καταγγέλλομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ φωτίσας * τῇ ἐλλάμψει.

Εὐφραίνονται * οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὁρῶσαί σε, * ἀγάλλονται * σὺν αὐταῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· * τῷ γὰρ τόκῳ ἥνωνται * τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε· * ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Κινείσθωσαν * πᾶσαι γλῶσσαι βροτεῖαι καὶ ἔννοιαι * πρὸς ἔπαινον * τοῦ βροτῶν ἀληθῶς καλλωπίσματος· * ἡ Παρθένος πάρεστι, * σαφῶς δοξάζουσα τοὺς πίστει * ταύτης ὑμνοῦντας τὰ θαύματα.

Δοξάζεται * ὕμνος ἅπας σοφῶν καὶ ἐγκώμιον * τῇ Παρθένῳ * καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ προσφερόμενον· * τῆς γὰρ δόξης γέγονεν * αὕτη ναὸς τῆς ὑπερθέου, * ἣν ἐπαξίως δοξάζομεν.

'Ωδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· * οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος· * » ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· * σῶσον τὸν λαόν σου, ὁ » Θεὸς ἡμῶν· * σὺ γὰρ ἰσχὺς * τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Τῷ πταίσματι τοῦ πρωτοπλάστου, Κύριε, * δεινῶς ἐτραυματίσθημεν· * τῷ δὲ μώλωπι ἰάθημεν τῷ σῷ, * ᾧ ὑπὲρ ἡμῶν ἐτραυματίσθης, Χριστέ· * σὺ γὰρ ἰσχὺς * τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐξ Ἅδου, Κύριε, * τὸ κῆτος χειρωσάμενος * τὸ παμφάγον, Παντοδύναμε, τῷ σῷ * κράτει καθελὼν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· * σὺ γὰρ ζωὴ * καὶ φῶς ὑπάρχεις καὶ ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοί, Παρθένε ἄχραντε, * τοῦ γένους οἱ προπάτορες, * τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, * ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· * σὺ γὰρ ἁγνὴ * καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

Κανὼν Σταυροαν. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Νοῦς ὢν ἀπαθὴς * καὶ ἄϋλος, μίγνυται * Χριστὸς ὁ Θεὸς * τῷ ἀνθρωπίνῳ νοΐ, * μεσιτεύοντι * θείᾳ φύσει σαρκός τε παχύτητι, * καὶ ὅλῳ μοι ἀτρέπτως ὅλος ἥνωται, * ἵνα * σωτηρίαν ὅλῳ μοι * τῷ πεσόντι ὀρέξῃ σταυρούμενος.

Πίπτει πτερνισθεὶς * Ἀδὰμ καὶ συντρίβεται * ἐλπίδι ψευσθεὶς * πάλαι θεώσεως, * ἀλλ' ἀνίσταται * τῇ ἑνώσει τοῦ Λόγου θεούμενος, * καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν κομίζεται, * θρόνῳ * ὡς Υἱὸς δοξάζεται, * συνεδρεύων Πατρί τε καὶ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Κόλπων οὐκ ἐκστὰς * ἀνάρχου Γεννήτορος, * ἐν κόλποις ἁγνῆς * Κόρης αὐλίζεται * καὶ καθίσταται * ὁ ἀμήτωρ ἀπάτωρ σαρκούμενος, * ὁ τῆς δικαιοσύνης βασιλεύων Θεός· * τούτου * ἀγενεαλόγητος * ἡ φρικτὴ γενεὰ καὶ ἀπόρρητος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Παρίστανται δουλοπρεπῶς τῷ Τόκῳ σου * αἱ Τάξεις αἱ οὐράνιαι, * ἐκπληττόμεναι ἀξίως τὸ τῆς σῆς * ἀσπόρου λοχείας, Ἀειπάρθενε· * σὺ γὰρ ἁγνὴ * καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος * ὁ Λόγος ἐκ σοῦ, Πάναγνε, * ὁ τὰ σύμπαντα βουλήματι ποιῶν, * ὁ τῶν Ἀσωμάτων τὰ στρατεύματα * παραγαγὼν * ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ὡς παντοδύναμος.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου * καρπῷ, Θεοχαρίτωτε, * καὶ πεπάτηται ὁ Ἅδης προφανῶς, * καὶ οἱ ἐν δεσμοῖς ἠλευθερώθημεν· * διὸ βοῶ· * Τὰ πάθη λῦσον τὰ τῆς καρδίας μου.

Κοντάκιον. Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεὸς * ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, * καὶ Κόσμον συνανέστησας, * καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν * ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, * καὶ θάνατος ἠφάνισται, * καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, * καὶ ἡ Εὔα νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη * χαίρει κράζουσα· * Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν * ὡς Θεὸν παντοδύναμον, * καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συντρίψαντα, * καὶ τοὺς πιστοὺς ἁγίους ἐκ τάφου ἐγείραντα, * Μυροφόροις ὀφθέντα, * καθὼς ηὐδόκησε, * πρώταις ταύταις τὸ * Χαίρετε, φήσας, * καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, * ὡς μόνος Ζωοδότης· * Ὅθεν πίστει αἱ Γυναῖκες * Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται· * καὶ Ἅδης στενάζει, * καὶ θάνατος ὀδύρεται, * καὶ Κόσμος ἀγάλλεται, * καὶ πάντες συγχαίρουσι· * σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ νοητήν, * Θεοτόκε, κάμινον * κατανοοῦμεν οἱ πιστοί· *
» ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς, * ὁ ὑπερυψούμενος * ὅλον με τὸν
» ἄνθρωπον * ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, * ὁ αἰνετὸς * τῶν
» Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Ἔφριξε γῆ, * ἀπεστράφη ἥλιος, * καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, * διεῤῥάγη τὸ τοῦ Ναοῦ * θεῖον καταπέτασμα, * πέτραι δὲ ἐσχίσθησαν· * διὰ σταυροῦ γὰρ ἦρται ὁ δίκαιος, * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γεγονὼς * ὡσεὶ ἀβοήθητος * καὶ τραυματίας ἐν νεκροῖς * ἑκουσίως τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ ὑπερυψούμενος, * πιστοὺς ἠλευθέρωσας, * καὶ κραταιᾷ χειρὶ συνανέστησας, * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, πηγὴ * ἀειζώου νάματος· * χαῖρε, Παράδεισε τρυφῆς· * χαῖρε, τεῖχος τὸ τῶν πιστῶν· * χαῖρε, Ἀπειρόγαμε· * χαῖρε, ἡ παγκόσμιος χαρά, * δι' ἧς ἡμῖν ἐξανέτειλεν * ὁ αἰνετός, * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν Σταυροαν. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Πάλαι μὲν κατηράθη * τῷ τοῦ Ἄβελ φοινιχθεῖσα αἵματι * ἀδελφοκτόνῳ γῇ χειρί· * θεοῤῥύτῳ δέ σου αἵματι * εὐλογεῖται ῥαντισθεῖσα, * καὶ σκιρτῶσα βοᾷ· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, * εὐλογητὸς εἶ.

Θρηνείτω Ἰουδαίων * ὁ ἀντίθεος λαὸς τὸ τόλμημα * τῆς ἀναι-

ρέσεως Χριστοῦ· * τὰ δὲ ἔθνη εὐφραινέσθωσαν, * καὶ κροτείτωσαν τὰς χεῖρας * καὶ βοάτωσαν· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ.

Ἰδοὺ ταῖς Μυροφόροις * ἐξαστράπτων ἀνεβόα Ἄγγελος· * Τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, * δεῦτε, ἴδετε τὰ σύμβολα, * τὰς σινδόνας καὶ τὸν τάφον, * καὶ βοήσατε· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ. Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σὲ νοητήν.

Σὲ Ἰακὼβ, * Θεοτόκε, κλίμακα * προφητικῶς κατανοεῖ· * διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς * ὁ ὑπερυψούμενος * ὤφθη, τοῖς ἀνθρώποις τε * συνανεστράφη, ὡς ηὐδόκησεν, * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Χαῖρε, Σεμνὴ, * τοῦ Ἀδὰμ τὸ κώδιον· * ἐκ σοῦ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, * ἐνδυσάμενος ἀληθῶς * ὁ ὑπερψούμενος * ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, * δι' εὐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον, * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νέος Ἀδὰμ * ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου * ὁ προαιώνιος Θεὸς * ἐχρημάτισεν ἀληθῶς· * ὅνπερ νῦν ἱκέτευε, * τὸν παλαιωθέντα με * ἀνακαινίσαι κραυγάζοντα· * Ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, * ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, * τῷ κάλ-
» λει τῆς εὐσεβείας * καθαρώτερον χρυσοῦ * ἀπέστιλβον ψάλ-
» λοντες· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε *
» καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὁ βουλήσει ἅπαντα ποιῶν, * ὁ καὶ μετασκευάζων, * ἐκτρέπων σκιὰν θανάτου * εἰς αἰώνιον ζωὴν * τῷ Πάθει σου, Λόγε Θεοῦ, * σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα * ὡς Κύριον ὑμνοῦμεν, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ καθεῖλες σύντριμμα, Χριστὲ, * καὶ τὴν ταλαιπωρίαν * ἐν πύλαις καὶ ὀχυρώμασι * τοῦ Ἅδου, ἀναστὰς * ἐκ τάφου τριήμερος. * Σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα * ὡς Κύριον ὑμνοῦσι * καὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς * ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας * τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, * τὸν πολύτιμον Χριστὸν, * ὑμνήσωμεν λέγοντες· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαν. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Δεῦτε, Λαοὶ, προσκυνήσωμεν τὸν τόπον, * ἐν ᾧ ἔστησαν ἄχραντοι πόδες, * καὶ ἐν ξύλῳ θεῖαι Χριστοῦ * παλάμαι ζωοποιαὶ *

ἐξετάθησαν εἰς πάντων σωτηρίαν βροτῶν, * καὶ τάφον ζωῆς κυκλοῦντες μέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἤλεγκται τῶν θεοκτόνων Ἰουδαίων * ἡ παράνομος συκοφαντία· * ὃν γὰρ πλάνον ἔφησαν, * ἐξηγέρθη ὡς δυνατὸς, * μυκτηρίσας τῶν ἀνόμων τὰ σφραγίσματα. * Διὸ γεγηθότες ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τρισὶν ἐν ἁγιασμοῖς θεολογοῦντα * τῆς μιᾶς κυριότητος δόξαν, * Σεραφὶμ τὰ ἄχραντα * μετὰ δέους δουλοπρεπῶς * τρισυπόστατον δοξάζουσι Θεότητα· * μεθ᾽ ὧν εὐσεβοῦντες ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐν καμίνῳ.

Τὴν παστάδα τὴν φωτοειδῆ, * ἐξ ἧς ὁ τῶν ἁπάντων * Δεσπότης ὥσπερ νυμφίος * προελήλυθε Χριστὸς, * ὑμνήσωμεν ἅπαντες * ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε, θρόνε ἔνδοξε Θεοῦ· * πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος, * δι᾽ ἧς φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει * ἐξανέτειλε Χριστὸς, * τοῖς σε μακαρίζουσι * καὶ βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας αἴτιον ἡμῖν * τὸν Κύριον τεκοῦσα, * ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων * τῶν βοώντων ἐκτενῶς, * Παρθένε πανύμνητε· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον * τῆς ἁγνῆς λοχείας σου * πυρπολουμένη βάτος ἔδει-
» ξεν ἄφλεκτος· * καὶ νῦν καθ᾽ ἡμῶν * τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνου-
» σαν * κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, * ἵνα σε, Θεοτόκε, *
» ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ὢ πῶς * ὁ λαὸς ὁ ἄνομος, * ὁ ἀπειθὴς καὶ πονηρὰ βουλευσάμενος, * τὸν ἀλάστορα * καὶ ἀσεβῆ ἐδικαίωσε, * τὸν δὲ δίκαιον ξύλῳ κατέκρινε, * τὸν Κύριον τῆς δόξης, * ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν;

Σῶτερ, * ὁ Ἀμνὸς ὁ ἄμωμος, * ὁ τὴν τοῦ κόσμου ἁμαρτίαν ἀράμενος, * σὲ δοξάζομεν * τὸν ἀναστάντα τριήμερον, * σὺν Πατρὶ καὶ τῷ θείῳ σου Πνεύματι· * καὶ Κύριον τῆς δόξης * θεολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σῶσον * τὸν λαόν σου, Κύριε, * ὅνπερ ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου

αἵματι, * κατ' ἐχθρῶν ἰσχὺν * τῷ Βασιλεῖ χαριζόμενος, * καὶ ταῖς σαῖς Ἐκκλησίαις, Φιλάνθρωπε, * βραβεύων τὴν εἰρήνην * τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Κανὼν Σταυροαν. Μυστήριον * ξένον.

» Δεδόξασται * τῇ ἀποῤῥήτῳ δυνάμει σου * ὁ Σταυρός σου,
» Κύριε· * σοῦ γὰρ τὸ ἀσθενὲς * ὑπὲρ δύναμιν πᾶσιν ἐδείχθη· *
» δι' οὗ δυνατοὶ μὲν καταβέβληνται εἰς γῆν, * καὶ πτωχοὶ πρὸς
» οὐρανὸν ἀνακομίζονται.

Νενέκρωται * ὁ ἀμειδὴς ἡμῶν θάνατος· * ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν * σὺ γὰρ ἐπιφανεὶς * τοῖς ἐν Ἅδῃ πιστοῖς ἐδωρήσω. * Διὸ * ὡς ζωήν σε καὶ ἀνάστασιν, * καὶ φῶς * τὸ ἐνυπόστατον ὑμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ἄναρχος * φύσις καὶ ἀπεριόριστος * ἐν τρισὶ γνωρίζεται * μόναις θεαρχικαῖς * ὑποστάσεσι· μία Θεότης * Πατρὶ * Υἱῷ τε καὶ Πνεύματι, * ἐφ' ᾗ * ὁ θεόφρων Βασιλεὺς πεποιθὼς σώζεται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τύπον * τῆς ἁγνῆς.

Ῥίζης * ἐκ Δαυὶδ ἐβλάστησας * προφητικῶς, Παρθένε, τοῦ θεοπάτορος· * ἀλλὰ καὶ Δαυὶδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, * ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον * τὸν Κύριον τῆς δόξης, * ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἅπας * ἐγκωμίων, Πάναγνε, * νόμος ἡττᾶται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου· * ἀλλά, Δέσποινα, παρ' ἱκετῶν ἀναξίων μέν, * ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον * προσδέχου, Θεοτόκε, * μετ' εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.

Ὢ τῶν * ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! * σὺ γάρ, Παρθένε, μόνη ὑπὲρ τὸν ἥλιον * πᾶσι δέδωκας κατανοεῖν τὸ καινότατον * θαῦμα, Πάναγνε, τῆς σῆς γεννήσεως * τὸ τῆς ἀκαταλήπτου. * Διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ὑμνοῦμέν σου, Χριστέ, * τὸ σωτήριον Πάθος, * καὶ δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας, * καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, * καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν, Κύριε, * ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ὁ τὸν Ἅδην σκυλεύσας, * καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας * τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ, * ἀξίωσον ἡμᾶς * ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ * ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν * δοξάζοντες ὑμνοῦμέν σε, Χριστέ· * ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, * καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρί· * ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, * καὶ ἑκουσίως ὑπέμεινας σταυ-

ρόν· * ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, * ὡς ἐκ παστάδος προελθών, * ἵνα σώσῃς τὸν Κόσμον· * Κύριε, δόξα σοι.

Ἕτερα Ἀνατολικά.

Ὅτε προσηλώθης * τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, * τότε ἐνεκρώθη * τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ· * ἡ Κτίσις ἐσαλεύθη * τῷ φόβῳ σου, * καὶ ὁ Ἅδης ἐσκυλεύθη * τῷ κράτει σου· * τοὺς πιστοὺς ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησας, * καὶ τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον ἤνοιξας· * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὀδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς * τὸ μνῆμά σου κατέλαβον * αἱ τίμιαι Γυναῖκες· * εὑροῦσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεῳγμένον, * καὶ μαθοῦσαι παρὰ τοῦ Ἀγγέλου * τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, * ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀποστόλοις, * ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, * δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν τῶν παθῶν θείαν μωλώπωσιν * σοῦ προσκυνοῦμεν, Χριστὲ ὁ Θεός, * καὶ τὴν ἐν τῇ Σιὼν δεσποτικὴν ἱερουργίαν, * τὴν ἐν τέλει τῶν αἰώνων * θεοφανῶς γεγενημένην· * τοὺς γὰρ ἐν σκότει καθεύδοντας * ὁ Ἥλιος ἐφώτισας τῆς δικαιοσύνης, * πρὸς ἀνέσπερον χειραγωγῶν ἔλλαμψιν· * Κύριε, δόξα σοι.

Τὸ φιλοτάραχον γένος * τῶν Ἰουδαίων, ἐνωτίσασθε· * Ποῦ εἰσιν οἱ Πιλάτῳ προσελθόντες; * εἴπωσιν οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται· * ποῦ εἰσιν αἱ σφραγῖδες τοῦ μνήματος; * ποῦ μετετέθη ὁ ταφείς; * πῶς ἐπράθη ὁ ἄπρατος; * πῶς ἐσυλήθη ὁ θησαυρός; * τί συκοφαντεῖτε τὴν ἔγερσιν τοῦ Σταυρωθέντος, * παράνομοι Ἰουδαῖοι; * Ἀνέστη ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, * καὶ παρέχει τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Προσόμοια η΄.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε * τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· * διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστὴν * ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, * Μνήσθητί μου, κράζοντα, * ὅταν ἔλθῃς * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα, * δοξολογῶ καὶ τὴν Ἀνάστασιν· * σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ Ληστῇ * μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς· * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ὅταν ἔλθῃς * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐσταυρώθης, Ἀναμάρτητε, * καὶ ἐν μνημείῳ κατετέθης ἑκών· * ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεός, * συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδάμ, * Μνήσθητί μου, κράζοντα, * ὅταν ἔλθῃς * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ναόν σου τὸν τοῦ σώματος * τῇ τριημέρῳ ἀναστήσας ταφῇ, * σὺν τῷ Ἀδὰμ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ * ἐξανέστησας, Χριστὲ ὁ Θεός, * Μνήσθητί μου, κράζοντας, * ὅταν ἔλθῃς * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μυροφόροι ἦλθον κλαίουσαι * ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * λίαν πρωῒ, καὶ ἐν λευκοῖς * εὗρον Ἄγγελον καθήμενον, * Τί ζητεῖτε; κράζοντα· * ἐξανέστη * Χριστὸς, μὴ θρηνεῖτε λοιπόν.

Οἱ Ἀπόστολοί σου, Κύριε, * ἐπὶ τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξω αὐτοῖς, * παραγενόμενοι, Σωτὴρ, * σὲ ἰδόντες προσεκύνησαν· * οὓς καὶ ἐξαπέστειλας * εἰς τὰ ἔθνη, * διδάσκειν καὶ βαπτίζειν αὐτά.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, * καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, * καὶ τὸ Παναγιον ὁμοῦ * πάντες Πνεῦμα * ἀνυμνήσωμεν, * κράζοντες καὶ λέγοντες· * Παναγία * Τριὰς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι * εἰς ἱκεσίαν ὁ Λαός σου, Χριστέ· * ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς * τοὺς οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν, Ἀγαθὲ, * ἵνα σε δοξάζωμεν, * τὸν ἐκ τάφου * ἡμῖν ἀνατείλαντα.

Τέλος τοῦ Πρώτου Ἤχου.

Τέχνη μελουργὸς, σοὺς ἀγασθεῖσα κρότους,
Πρώτην νέμει σοι τάξιν· ὦ τῆς ἀξίας!
Ἦχος ὁ Πρῶτος μουσικῇ κληθεὶς τέχνῃ,
Πρῶτος παρ' ἡμῶν εὐλογείσθω τοῖς λόγοις.
Τὰ πρῶτα, Πρῶτε, τῶν καλῶν λαχὼν φέρεις·
Πρωτεῖα νίκης πανταχοῦ πάντων ἔχεις.

ΗΧΟΣ Β'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τὸν πρὸ αἰώνων * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, * τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα * ἐκ Παρθένου Μαρίας * δεῦτε προσκυνήσωμεν· * σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας * τῇ ταφῇ παρεδόθη, * ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, * καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν * ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν * τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας * τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, * καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε· * προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν * Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· * αὐτὸς γὰρ Λυτρωτής ἐστι * καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· * καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ * καὶ κραταιᾷ δυνάμει * πάλιν ἔρχεται * κρῖναι Κόσμον, ὃν ἔπλασεν.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα * Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, * καὶ ἔλεγε ταῖς γυναιξί· * Δεῦτε, ἴδετε, * ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· * ἀνέστη γὰρ, καθὼς εἶπεν, * ὡς παντοδύναμος· * διό σε προσκυνοῦμεν * τὸν μόνον ἀθάνατον· * Ζωοδότα Χριστὲ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου κατήργησας * τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· * ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας * τοῦ θανάτου τὸ κράτος· * ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου * ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· * διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν· * Εὐεργέτα Χριστὲ, * ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἠνοίγησάν σοι, Κύριε, * φόβῳ πύλαι θανάτου· * πυλωροὶ δὲ Ἅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· * πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, * καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασας, * καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους * καὶ σκιᾶς θανάτου, * καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέῤῥηξας.

Τὸν σωτήριον ὕμνον * ᾄδοντες ἐκ στομάτων ἀναμέλψωμεν· * δεῦτε πάντες, ἐν οἴκῳ Κυρίου * προσπέσωμεν λέγοντες· * Ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς * καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς * καὶ ὢν ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, * ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ * τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· * ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, * οὕτω Παρθένος ἔτεκες * καὶ Παρθένος ἔμεινας· * ἀντὶ στύλου πυρὸς * δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· * ἀντὶ Μωϋσέως * Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἡ Ἀνάστασίς σου, Χριστὲ Σωτὴρ, * ἅπασαν ἐφώτισε τὴν Οἰκουμένην, * καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα· * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι. Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Διὰ ξύλου, Σῶτερ, κατήργησας * τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· * κράτος θανάτου τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας· * ἐφώτισας δὲ τὸ γένος ἡμῶν τῇ ἐγέρσει σου· * διὸ βοῶμέν σοι· * Ζωοδότα Χριστὲ, * ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν τῷ Σταυρῷ, Χριστὲ, * φανεὶς καθηλωμένος, * ἠλλοίωσας κάλλος κτισμάτων· * καὶ τὸ μὲν ἀπάνθρωπον * στρατιῶται δεικνύμενοι, * λόγχῃ πλευράν σου ἐκέντησαν· * Ἑβραῖοι δὲ σφραγίσαι τάφον ᾐτήσαντο, * τὴν σὴν ἐξουσίαν * οὐκ ἐπιστάμενοι. * Ἀλλ᾽ ὁ δι᾽ οἶκτον σπλάγχνων σου * καταδεξάμενος ταφὴν * καὶ τριήμερος ἀναστὰς, * Κύριε, δόξα σοι.

Ζωοδότα Χριστὲ, * ἑκουσίως πάθος ὑποστὰς διὰ θνητοὺς, * ἐν Ἅδῃ δὲ * κατελθὼν, ὡς δυνατὸς * τοὺς ἐκεῖ τὴν ἔλευσιν μένον-

τας τὴν σὴν * ἀφαρπάσας ὡς ἐκ χειρὸς κραταιοῦ, * Παράδεισον ἀνθ' Ἅδου οἰκεῖν δεδώρησαι· * διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι * τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν * δώρησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ θαύματος καινοῦ * πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! * τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα * ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, * καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν * τὸν ἅπασαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα; * Θεοῦ ἐστι βουλὴ τὸ κυηθέν· * ὃν ὡς βρέφος, Πάναγνε, * σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, * καὶ μητρικὴν παῤῥησίαν * πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, * μὴ παύσῃ δυσωποῦσα * ὑπὲρ τῶν σε τιμώντων, * τοῦ οἰκτειρῆσαι * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, * ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, * τότε τὸν Ἅδην ἐνέκρωσας * τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· * ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας * ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, * πᾶσαι αἱ Δυνάμεις * τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· * Ζωοδότα Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, * πάντα ὑπερένδοξα * τὰ σὰ, Θεοτόκε, μυστήρια· * τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, * καὶ παρθενείᾳ φυλαττομένη, * Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδὴς, * Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· * αὐτὸν ἱκέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤῊ ΚΥΡΙΑΚῊ ΠΡΩΪ.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸ τρισσὸν ὑμνῶ τῆς Θεαρχίας σέλας.

Ποίημα Μητροφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν * φύσιν τῆς Θεότητος ᾀσματικῶς * ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· * Τοῦ ἐλέους πέλαγος * ἀνεξάντλητον οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, * σὲ τοὺς προσκυνοῦντας * φρούρησον καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ πηγὴ καὶ ῥίζα πεφυκὼς, * ὁ Πατὴρ ὡς αἴτιος τῆς ἐν Υἱῷ * καὶ Ἁγίῳ σου Πνεύματι * συμφυοῦς Θεότητος, * τὸ τρισήλιον τῇ καρδίᾳ μου πήγασον * σέλας, καὶ μεθέξει * λάμπρυνον τῆς θεουργοῦ με λάμψεως.

Τριφεγγὴς Μονὰς θεαρχικὴ, * πᾶσαν διασκέδασον ἁμαρτιῶν * καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν * φωτεινῶν ἀκτίνων σου * γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις, καὶ ποίησον * σοῦ τῆς ἀπροσίτου * δόξης με ναὸν καὶ σκηνὴν ἄχραντον.

Ῥοῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν * πεπονθυίας ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν * ὀλισθησάσης, Ἄχραντε, * σαρκωθεὶς ἐν μήτρᾳ σου * ὁ Θεὸς Λόγος φιλανθρώπως ἀνέστειλε, καὶ τὴν Θεαρχίαν * τρίφωτον ἡμᾶς ἐμυσταγώγησεν.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἑνότητι τῆς φύσεως, Θεαρχία, * ὁμότιμον δοξάζω σε τοῖς προσώποις· * ζωὴ γὰρ καὶ ζωῆς χορηγὸς οὖσα, * ἀῤῥεύστως πέφυκας * εἷς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος * πλήν σου, Κύριε.

Σὺ Τάξεις τὰς ἀΰλους καὶ οὐρανίους * ὑπέστησας ὡς ἔσοπτρα τοῦ σοῦ κάλλους, * Τριὰς ἡ ἀδιαίρετος μοναρχία, * ὑμνεῖν ἀπαύστως σε· * ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν * ἐκ πηλίνου στόματος * δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στερέωσον τῆς Πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ * καὶ πλάτυνον ἀγάπης σου τῷ πελάγει * καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν σῶν δούλων, * Μονὰς Τρισήλιε· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐφ' ᾧπερ ἐλπίζοντες * μὴ αἰσχυνθείημεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐσιώσας * τῆς Κτίσεως ἐν μήτρᾳ σου οὐσιώθη * ἀπείρῳ ἀγαθότητι, Θεοτόκε, * καὶ φῶς τρισήλιον * πᾶσιν ἀνέτειλε * τῆς μιᾶς Θεότητος * καὶ Κυριότητος.

Κάθισμα Τριαδικόν.

Ὅτε κατ' ἀρχὰς * τὸν Ἀδὰμ διέπλασας, Κύριε, * τότε τῷ Λόγῳ σου * τῷ ἐνυποστάτῳ ἐβόησας, Εὔσπλαγχνε· * Ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν· * τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον συμπαρῆν Δημιουργόν· * διὸ βοῶμέν σοι· * Ποιητά, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε πρὸς ἡμᾶς * ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, * τότε σου, Πάναγνε, * τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατῴκησε· * καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, * χαρισάμενος ἅπασι βασιλείαν οὐρανῶν· * διὸ βοῶμέν σοι· * Θεοτόκε ἁγνή, χαῖρε, Δέσποινα.

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε * ἀκοῇ.

Νοεῖν σε * οὐδὲ Τάξεις ἄϋλοι * ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, * Τριὰς μονὰς ἄναρχε· * ἀλλ' οὖν ἡμεῖς πηλίνῃ γλώττῃ * τὴν σὴν * οὐσιώδη ἀγαθότητα * καὶ ἀνυμνοῦμεν πίστει καὶ δοξάζομεν.

Ὑπάρχων * Πλαστουργὸς τῆς φύσεως, * Παντοκράτορ, τῆς τῶν ἀνθρώπων, * πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν * ὡς πανδερκὴς ἀδυναμίαν· * διὸ * κατοικτείρησον τὸν δοῦλόν σου * καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Μονάδος * ἀρχικῆς ἀσύγχυτα * τρία Πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, * ὡς ἰδικῶς ἔχοντα * καὶ μεριστῶς τὰς ὑποστάσεις· * ἀλλ' οὖν * ἡνωμένα καὶ ἀμέριστα * ἔν τε βουλῇ καὶ δόξῃ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε * καθαρὸν καὶ ἄχραντον, * ἀειπάρθενε Θεοτόκε, * ὁ Παντουργὸς εὕρηκε * μόνην σαφῶς ἐκ τοῦ αἰῶνος· * ἐν ᾧ * κατοικήσας ἀνεμόρφωσε * τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ὡς φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ὡς ὁλικῶς * ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα * τῆς σῆς προνοίας * τὰς εἰρηνοδώρους ἁπλῶν ἀκτῖνας * καὶ σωτηρίους, * Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, * φρούρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου· * σὺ γὰρ εἶ ζωὴ καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Τῷ Μωϋσῇ * ἐν τῇ βάτῳ ὡς ὤφθης * πυρὸς ἐν εἴδει, * Ἄγγελος ἐκλήθης, * Πατρὸς ὁ Λόγος, * τὴν πρὸς ἡμᾶς σου * προδηλῶν παρουσίαν· * δι' ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας * κράτος Θεαρχίας μιᾶς τρισυπόστατον.

Ἡ φυσικὴν * συναΐδιον δόξαν * προβαλλομένη, * μοναρχικωτάτη Τριὰς ἁγία, * τοὺς ἀνυμνοῦντας * ὀρθοδόξῳ σε πίστει * τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον * ἄναρχον καὶ μίαν αὐγὴν τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Συνεκτικὸς * κατ' οὐσίαν ὑπάρχων * ὁ Θεὸς Λόγος * πάντων τῶν αἰώνων ἐν τῇ γαστρί σου, * Παρθενομῆτορ, * συνεσχέθη ἀφράστως, * τοὺς ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος * πρὸς τὸ ἑνικὸν τῆς μιᾶς Κυριότητος.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θελητὰ τοῦ ἐλέους, ἐλέησον * τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, Θεὲ Τρισήλιε· * καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι * καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ἐν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότητος, * τὴν ἀπερινόητον τῆς σῆς ἐλλάμψεως * καὶ τριλαμποῦς Θεότητος * φωτοδότιδα αἴγλην μοι βράβευσον.

Θεοτοκίον.

Ἀποῤῥήτως, Παρθένε, ὁ Ὕψιστος * ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, τὸν ἄνθρωπον * ὁλικῶς ἐνδυσάμενος, * καὶ φωτὶ τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Κάθισμα. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν * ὑφαπλώσας, ὑπόδεξαι ἡμᾶς, Ἐλεῆμον. * Βλέψον εἰς λαὸν τόν σε δοξάζοντα, * δέξαι τὰς ᾠδὰς τῶν αἰτουμένων σε, * Τριὰς Μονὰς ἄναρχε· * εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν * τὸν τῶν ὅλων Θεὸν, * τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εὐσπλαγχνίας κυήσασα πηγὴν, * συμπαθὴς σὺ ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε· * σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνη ἀντίληψις, * σὺ τῶν λυπουμένων ἡ παράκλησις· * διό σοι νῦν ἅπαντες * ἐν πίστει προσ-

πίπτομεν, * εὑρεῖν λύσιν δεινῶν, * οἱ πλουτοῦντες μόνην σε βοήθειαν.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ῥυθμίζεις ἀεὶ * τῶν Ἀγγέλων στρατιὰς * πρὸς ἀτρεψίαν, * μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, * ὁ τρισυπόστατος Κύριος· * δεῖξον οὖν κἀμοῦ τὴν καρδίαν * ἀπερίτρεπτον πάντοτε * πρὸς τὸ δοξάζειν σε θερμῶς * καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶς. Δίς.

Χοροὶ νοεροὶ * τῶν ἀΰλων οὐσιῶν * ταῖς σαῖς ἀκτῖσι, * Θεὲ Μονάρχα καὶ Τρισήλιε, * καταυγαζόμενοι γίνονται * θέσει δευτερεύοντα φῶτα· * ὧν κἀμὲ ταῖς ἐλλάμψεσι * καὶ μετουσίαις δεῖξον φῶς, * ὡς φωτουργὸς τριλαμπής.

Θεοτοκίον.

Ἰθύνειν ἡμᾶς * καὶ ὑψοῦν πρὸς οὐρανοὺς * μὴ διαλείπῃς * τούς σε φιλοῦντας, ὁ δι' ἄφατον * φιλανθρωπίαν γενόμενος * ἄνθρωπος ἐν μήτρᾳ Παρθένου, * καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον, * καὶ θρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ * συγκαθεζόμενος.

Ὠδὴ η'. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Ἀπρόσιτε Τριὰς, * συναΐδιε, συνάναρχε Θεαρχία, * ἡ ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι * πλὴν τῶν φωσφόρων * ἰδιοτήτων, * πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον * τῶν ἀντικειμένων * βουλὴν καὶ ἐνόχλησιν τῶν Δαιμόνων, * ἀβλαβῆ τηρῶν με * ἀεὶ, Κύριε πάντων.

Δίς.

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, * ἀπερίγραπτε Τρισήλιε Μοναρχία, * ἡ ὑποστήσασα τὸν Κόσμον * καὶ συντηροῦσα * ἐν ἀλωβήτῳ * τάξει παντελεῖ, ἐνοίκησον * τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, * ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως * σὺν χοροῖς Ἀγγέλων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοφία τοῦ Πατρὸς, * ἀκατάληπτε, * ἀνέκφραστε Θεοῦ Λόγε, * τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν * οὐκ ἀλλοιώσας, * τὴν τῶν ἀνθρώπων * φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες· * καὶ τὴν ἑνιαίαν * Τριάδα ἐδίδαξας πάντας σέβειν, * ὡς Κυριαρχίαν * ἁπάντων τῶν αἰώνων.

Ὠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα.

Ἐκ φωτὸς ἀνάρχου * συνάναρχος Υἱὸς φῶς ἐξανέτειλε, * καὶ συμφυὲς φῶς Πνεῦμα ἐκπεπόρευται * ἀποῤῥήτως, θεοπρεπῶς, * ἀῤῥεύστου τῆς γεννήσεως * πιστευομένης, ἅμα δὲ * καὶ τῆς ἀφράστου ἐκπορεύσεως.

Λάμψον τὰς καρδίας, * Τρισήλιε Θεότης, τῶν ὑμνούντων σε * τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, καὶ δὸς σύνεσιν * τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν * καὶ πράττειν τὸ σὸν θέλημα * τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, * καὶ μεγαλύνειν καὶ δοξάζειν σε.

Ἄπειρος τῇ φύσει * ὑπάρχων ὡς Θεὸς, ἄπειρον πέλαγος * τῶν οἰκτιρμῶν ὡς ἔχων, κατῳκτείρησας, * Τριὰς, πρώην, οὕτω καὶ

νῦν * οἰκτείρησον τοὺς δούλους σου· * καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι * καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με, Θεέ μου, * παντοίας ἐπηρείας καὶ κακώσεως, * ὁ ἐν τρισὶ Προσώποις ἀνυμνούμενος * ἀνεκφράστως μοναδικὸς * Θεὸς καὶ παντοδύναμος, * καὶ τὴν σὴν ποίμνην φύλαττε * τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν,

Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Αὐτόμελον.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ * ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν * τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, * σινδόνι καθαρᾷ * εἱλήσας καὶ ἀρώμασιν, * ἐν μνήματι καινῷ * κηδεύσας ἀπέθετο· * ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης, Κύριε, * παρέχων τῷ Κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Ὅμοιον.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξὶ * παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστὰς * ὁ Ἄγγελος ἐβόα· * Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς * ὑπάρχει μὲν ἁρμόδια, * Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς * ἐδείχθη ἀλλότριος· * ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη Κύριος, * παρέχων τῷ Κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε, ὑμνοῦμέν σε· * διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου * κατεβλήθη ὁ Ἅδης, * καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· * νεκρωθέντες ἀνέστημεν * καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· * τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, * τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· * διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν * ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν * καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος * σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, * τὴν πέτραν τῆς πίστεως * ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι· * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς * σὺν μυροφόροις Γυναιξὶν * ἀγάλλεται συμφώνως· * κοινὴν γὰρ ἑορτὴν * σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, * εἰς δόξαν καὶ τιμὴν * τῆς σῆς Ἀναστάσεως· * καὶ δι' αὐτῶν, φιλάνθρωπε Κύριε, * τῷ λαῷ σου παράσχου * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον Ὑπερδεδοξασμένη.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος * ὁ Ἅδης ᾐχμαλώτισται, * ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, * ἡ κατάρα νενέκρωται, * ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Μετὰ τὸ Πάθος * πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι * πρὸς τὸ μυρίσαι * τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· * φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, * ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, * δωρούμενος τῷ Κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ * τὰ ὄμματα ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας * πρὸς σὲ, Σωτήρ· * σῶσόν με σῇ ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς * τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ * καθ' ἑκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, * καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους * τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * τὸ βασιλεύειν πέλει, * τὸ ἁγιάζειν, * τὸ κινεῖν τὴν Κτίσιν· * Θεὸς γάρ ἐστιν, * ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, * τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι * ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα καὶ ἀνθρωποκτόνου;

Τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν * μὴ παραδῷς, Σῶτερ, τὸν σὸν δοῦλον· * λέοντος τρόπον * κατ' ἐμοῦ κινοῦνται * καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * ζωαρχία καὶ γέρας· * πάντα γὰρ τὰ κτιστὰ * ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, * συντηρεῖ ἐν Πατρὶ καὶ Υἱῷ τε.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον * ἐοίκασιν Ὄρει τῷ ἁγίῳ· * οἳ οὐδαμῶς σαλεύονται * προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν * μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες· * οὐ γὰρ ἐᾷ Χριστὸς * τῇ ῥάβδῳ τὸν κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * προσπηγάζει πᾶσα σοφία· * ἔνθεν χάρις Ἀποστόλοις, * καὶ τοῖς ἄθλοις καταστέφονται * Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ὁρῶσι.

Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἔλπισα.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Τὸν Ν'.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε * τὴν Φαραωνῖτιδα πανστρα-
» τιὰν * ἡ ὑπέροπλος δύναμις· * σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ * τὴν παμ-

» μόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν * ὁ δεδοξασμένος * Κύριος· ἐνδό-
» ξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ὁ τοῦ Κόσμου ἄρχων, Ἀγαθὲ, * ᾧ ἀπεγραψάμεθα τῇ ἐντολῇ * τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, * τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· * προσβαλὼν γάρ σοι ὡς θνητῷ περιπέπτωκε * τῷ τῆς ἐξουσίας * κράτει σου, καὶ ἀσθενὴς διήλεγκται.

Λυτρωτὴς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, * καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγὸς, * εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας· * τῇ γὰρ Ἀναστάσει σου * διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, * ἣν δοξολογοῦμεν * ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφηνας, Ἁγνὴ, * πάσης ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς, * Ἀειπάρθενε, κτίσεως· * τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, * ὡς ηὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου· * ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ * πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, σὺν τοῖς Εἱρμοῖς·

« Ἄδω τὸν αἶνον τῷ φερεσβίῳ Λόγῳ. »

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὁ Εἱρμός. Ἄτριπτον, ἀσυνήθη.

Δύναμις ἀσθενοῦσιν, * ἀνάστασις πεσοῦσι, καὶ ἀφθαρσία * τοῖς τεθνεῶσι γέγονας, Χριστὲ, * τῆς σαρκὸς τῷ Πάθει σου· * Ὅτι δεδόξασται.

Ὤκτειρε τὴν πεσοῦσαν * εἰκόνα, καὶ ἀνέστησε συντριβεῖσαν * ὁ πλαστουργὸς Θεὸς καὶ καινουργὸς * νεκρωθείς· ὃ γέγονεν, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

« Ἄδω τὸν αἶνον τῇ φερεσβίῳ Κόρῃ. »

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἄϋλος πάλαι κλῖμαξ, * καὶ ξένως χερσωθεῖσα ὁδὸς θαλάσσης * τὴν σὴν ἐδήλουν γέννησιν, Ἁγνή· * ἣν ὑμνοῦμεν ἅπαντες, * ὅτι δεδόξασται.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, * Ὑπόστασις τελεία Θεοῦ Σοφία * σωματωθεῖσα, Ἄχραντε, ἐκ σοῦ, * τοῖς βροτοῖς ὡμίλησεν· * ὅτι δεδόξασται.

Ὥδευσε διὰ πύλης * ἀβάτου κεκλεισμένης τῆς σῆς νηδύος * δικαιοσύνης Ἥλιος, Ἁγνὴ, * καὶ τῷ Κόσμῳ ἔλαμψεν· * ὅτι δεδόξασται.

'Ωδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος ὡσεὶ κρίνον, * Κύριε, * ἡ τῶν ἐθνῶν » στειρεύουσα * Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, * ἐν ᾗ ἐστερεώθη » ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Ἡ Κτίσις ἐν τῷ Πάθει σου ἠλλοιοῦτο, * βλέπουσα * ἐν εὐτελεῖ προσχήματι * ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον * τὸν ἑδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Ἐκ χοὸς κατ' εἰκόνα με τῇ χειρί σου * ἔπλασας, * καὶ συντριβέντα πάλιν εἰς χοῦν * θανάτου δι' ἁμαρτίαν, Χριστέ, * συγκαταβὰς εἰς Ἅδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν τῶν Ἀγγέλων, * Πάναγνε, * καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν * αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· * διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Κανὼν Σταυροαν. Τόξον συνετρίβη δυναστῶν.

Ὁ πάντων ἐπέκεινα Χριστὸς * ἠλάττωται βραχὺ * τῷ πάθει τῷ τῆς σαρκὸς * τῆς Ἀγγέλων φύσεως.

Νεκρὸς μετ' ἀνόμων λογισθείς, * ἐκλάμπων Γυναιξὶ * στεφάνῳ δόξης, Χριστέ, * ὤφθης τῆς Ἐγέρσεως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὁ χρόνου ἐπέκεινα παντὸς * ὡς χρόνων Ποιητὴς * ἐκ σοῦ, Παρθένε, ἐχὼν * βρέφος πεπλαστούργηται.

Νηδὺν πλατυτέραν οὐρανῶν * ὑμνήσωμεν, δι' ἧς * Ἀδὰμ ἐν τοῖς οὐρανοῖς * χαίρων πεπολίτευται.

'Ωδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας * ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς, οὐκ Ἄγγελος, * » ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος * σεσαρκωμένος, καὶ ἔσωσας * ὅλον με τὸν » ἄνθρωπον· * διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα * τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Παρίστασαι * ὡς κριτὸς Καιάφα τῷ βήματι, * οὐ κραυγάζων, Δέσποτα, * κρίσιν ἐνάγων τοῖς ἔθνεσιν, * ἣν διὰ τοῦ Πάθους σου * τῇ Οἰκουμένῃ εἰργάσω * σωτηρίαν, Χριστέ.

Τῷ Πάθει σου * τοῦ ἐχθροῦ αἱ ῥομφαῖαι ἐξέλιπον· * τῶν ὑπεναντίων δὲ * ἐν τῇ εἰς Ἅδου καθόδῳ σου * πόλεις καθῃρέθησαν, * καὶ τοῦ τυράννου τὸ θράσος * καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Λιμένα σε * σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, * Θεοτόκε Δέσποινα, * πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· * σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου * ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἀκήκοα, Κύριε, * τὴν ἔνδοξόν σου.

Ἰδοῦσα ἐν ξύλῳ σε, * Χριστὲ, παγέντα ἡ ὡς Παρθένος * ἀνωδίνως σε κυήσασα, * τὰς μητρικὰς ὀδύνας ὑπέμεινεν.

Νενίκηται θάνατος, * νεκρὸς σκυλεύει Ἅδου τὰς πύλας· * τοῦ παμφάγου γὰρ ῥαγέντος μοι, * τὰ ὑπὲρ φύσιν πάντα δεδώρηται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ ὑπερύψωται * τὸ θεῖον ὄρος οἴκου Κυρίου * ὑπεράνω τῶν Δυνάμεων * ἡ Θεομήτωρ ἐμφανέστατα.

Νομίμων τῆς Κτίσεως, * Παρθένε, ἄτερ μόνη τεκοῦσα * τὸν δεσπόζοντα τῆς Κτίσεως, * κατηξιώθης θείας κλήσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Μεσίτης Θεοῦ * καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὲ ὁ Θεός· *
» διὰ σοῦ γὰρ, Δέσποτα, * τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα
» σου * ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας * προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Τροπάρια.

Ὡς κέδρος, Χριστὲ, * τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα συνέτριψας, * ἑκουσίως, Δέσποτα, * ἐν τῇ κυπαρίσσῳ, ὡς ηὐδόκησας, * καὶ τῇ πεύκῃ καὶ κέδρῳ * σαρκὶ συνανυψούμενος.

Ἐν λάκκῳ, Χριστὲ, * κατωτάτῳ ἔθεντό σε ἄπνουν νεκρόν· * ἀλλ' οἰκείῳ μώλωπι * ἐπιλελησμένους τραυματίας, Σωτὴρ, * τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας * σεαυτῷ συνεξανέστησας.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν * Υἱὸν καὶ Κύριον, Παρθένε ἁγνὴ, * αἰχμαλώτοις λύτρωσιν * τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως * ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν * εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Κανὼν Σταυροαν. Ὁ ἄνθραξ * τῷ Ἡσαΐᾳ.

Νηστεύειν * ἀπαναινάμενος, Ἀδὰμ γεύεται * θανατηφόρου τοῦ ξύλου ὁ πρότερος· * ἀλλὰ τούτου τὴν ἁμαρτίαν * ἐξαφανίζει σταυρωθεὶς ὁ δεύτερος.

Τὴν φύσιν * παθητὸς καὶ θνητὸς γέγονας, * ὁ ἀπαθὴς τῇ ἀΰλῳ Θεότητι· * ἀφθαρτίσας νενεκρωμένους, * Χριστὲ, κευθμώνων Ἅδου ἐξανέστησας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Νεφέλαι, * τῆς εὐφροσύνης γλυκασμὸν ῥάνατε * τοῖς ἐπὶ γῆς, ὅτι παιδίον δέδοται * ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, * ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθεὶς Θεὸς ἡμῶν.

Τῷ βίῳ * καὶ τῷ σαρκίῳ μου τὸ φῶς ἔλαμψε, * καὶ τὸ στυγνὸν τῆς ἁμαρτίας ἔλυσεν * ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Παρθένου * ἄνευ σπορᾶς σωματωθεὶς ὁ Ὕψιστος.

'Ωδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον » τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐκ φθορᾶς, » ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε. Τροπάρια.

Ὡς κακοῦργος ὁ Δίκαιος κέκριται, * καὶ μετὰ ἀνόμων τῷ ξύλῳ προσήλωται, * τοῖς ὑπευθύνοις ἄφεσιν * τῷ οἰκείῳ δωρούμενος αἵματι.

Δι' ἑνὸς μὲν ἀνθρώπου τοῦ πρώτου Ἀδὰμ * πάλαι εἰς τὸν Κόσμον εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, * καὶ δι' ἑνὸς Ἀνάστασις * τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ πεφανέρωται. Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως, Παρθένε, ἐκύησας, * καὶ διαιωνίζεις παρθένος, ἐμφαίνουσα * τῆς ἀληθοῦς Θεότητος * τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κανὼν Σταυροαν. Ἦχου ῥημάτων.

Φύλακας ἔθου τῷ πταίσαντι * τὰ Χερουβὶμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, * ἀλλ' ἰδόντα σε τὰς πύλας ἤνοιξαν· * ὤφθης γὰρ ὁδοποιῶν * τῷ Ληστῇ Παράδεισον.

Ἔρημος Ἅδης καὶ ἄπορος * διὰ θανάτου γέγονεν ἑνός· * ὃν πολὺν γὰρ πλοῦτον ἐθησαύρισεν, * εἰς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν * ὁ Χριστὸς ἐκένωσεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Φύσις ἀνθρώπων δουλεύουσα * τῇ ἁμαρτίᾳ, Δέσποινα ἁγνή, * διὰ σοῦ ἐλευθερίας ἔτυχε· * σὸς γὰρ Υἱὸς ὡς ἀμνὸς * ὑπὲρ πάντων τέθυται.

Ἐπιβοώμεθα πάντες σὲ * τὴν ἀληθῆ Μητέρα τοῦ Θεοῦ· * Παροργίσαντας οἰκέτας λύτρωσαι· * μόνη γὰρ πρὸς τὸν Υἱὸν * παῤῥησίαν κέκτησαι.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης, Σωτήρ, ἐκ τάφου, Παντοδύναμε, * καὶ Ἅδης ἰδὼν * τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, * καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, * καὶ ἡ Κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, * καὶ ὁ Ἀδὰμ συναγάλλεται, * καὶ Κόσμος, Σωτήρ μου, ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, * σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων * καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, * καὶ πιστοὺς συνανέστησας, * τοῦ θανάτου τὸ κράτος, Σωτήρ, σκυλεύσας, * καὶ τοῦ Ἅδου τὰς πύλας συντρίψας, Λόγε, * καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες * τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, * καὶ πᾶσα Κτίσις συγχαίρει * ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. * Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν * καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ Κόσμος, Σωτήρ μου, ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

'Ωδὴ ζ'. 'Ο Εἱρμός.

» 'Αντίθεον πρόσταγμα * παρανομοῦντος * τυράννου μετάρ-
» σιον * τὴν φλόγα ἀνεῤῥίπισε· * Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε * θεοσεβέσι
» Παισὶ * δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν * εὐλογημένος καὶ
» ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Οὐκ ἔφερες, Δέσποτα, * δι' εὐσπλαγχνίαν * θανάτῳ τὸν ἄνθρωπον * καθορᾶν τυραννούμενον, * ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας * ἰδίῳ Αἵματι * ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ὢν * εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

'Ιδόντες σε ἔπτηξαν * ἠμφιεσμένον * στολὴν ἐκδικήσεως * οἱ πυλωροὶ τοῦ ᾅδου, Χριστέ· * ἀγνώμονα τύραννον * οἰκέτην, Δέσποτα, * ἦλθες γὰρ χειρώσασθαι, ὁ ὢν * εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

'Αγίων 'Αγίαν σε * κατανοοῦμεν, * ὡς μόνην κυήσασαν * Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, * Παρθένε ἀμόλυντε, * Μῆτερ ἀνύμφευτε· * πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς * τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Κανὼν Σταυροαν. 'Ρήτορες ἀνεδείχθησαν.

Ἔκρινε τὸν προπάτορα πάλαι * ἐν τῇ 'Εδὲμ παρακοῇ· * ἀλλ' ἑκουσίως ἐκρίθη, * τῷ παραβάντι λύων τὸ ἔγκλημα, * ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σέσωκας τὸν τρωθέντα τῇ γλώσσῃ * τῇ ἰοβόλῳ ἐν 'Εδέμ· * τὸ ἐθελούσιον δῆγμα * τῷ ἑκουσίῳ Πάθει ἰάσω γάρ, * ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Βαίνοντα ἐν σκιᾷ με θανάτου * ἀνεκαλέσω πρὸς τὸ φῶς, * τὸν σκοτεινόμορφον ᾍδην * τῇ ἀστραπῇ βαλὼν τῆς Θεότητος, * ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. 'Ο αὐτός.

'Εώρα ἐν νυκτὶ 'Ιακὼβ μέν, * ὡς ἐν αἰνίγματι, Θεὸν * σεσαρκωμένον, ἐκ σοῦ δὲ * ἐν φρυκτωρίᾳ ὤφθη τοῖς μέλπουσιν· * 'Ο ὑπέρθεος τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σύμβολα τῆς ἐν σοὶ ἀποῤῥήτου * προκαταγγέλλων συμπλοκῆς, * τῷ 'Ιακὼβ προσπαλαίει, * δι' ἧς ἑκὼν ἡνώθη ἀνθρώποις, 'Αγνή, * ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Βέβηλος ὁ μὴ ἕνα κηρύττων * τὸν τῆς Παρθένου σε Υἱὸν * τῆς πανυμνήτου Τριάδος, * καὶ ἀδιστάκτῳ γνώμῃ καὶ γλώσσῃ βοῶν· * 'Ο ὑπέρθεος τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

'Ωδὴ η'. 'Ο Εἱρμός.

» Κάμινός ποτε * πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι * τὰς ἐνεργείας διεμέ-
» ριζε * τῷ θείῳ προστάγματι, * τοὺς Χαλδαίους καταφλέγου-
» σα, * τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα * ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, *
» πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Αἵματι, Χριστὲ, * τῷ σῷ πεφοινιγμένην * τὴν τῆς σαρκός σου καθορῶντα στολὴν, * ἐν τρόμῳ ἐξίσταντο * τὴν πολλὴν μακροθυμίαν σου * τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα * κράζοντα· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Σύ μου τὸ θνητὸν * ἐνέδυσας, Οἰκτίρμον, * ἀθανασίαν τῇ ἐγέρσει σου· * διὸ ἀγαλλόμενος * εὐχαρίστως ἀναμέλπει σοι * ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς, Χριστὲ, * κράζων σοι· Κατεπόθη * ὄντως εἰς νῖκος ὁ θάνατος.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς * ἀχώριστον ἐν μήτρα * θεανδρικῶς πολιτευσάμενον * ἀσπόρως συνέλαβες, * καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, * Θεογεννῆτορ πάναγνε· * ὅθεν σε σωτηρίαν * πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Κανὼν Σταυροαν. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Ὡράθης ἐν Σταυρῷ * καθηλούμενος, ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει· * ἑκὼν ἐτάφης δὲ, καὶ τριήμερος ἐξανέστης * καὶ ἐλυτρώσω * πάντας τοὺς βροτοὺς, Φιλάνθρωπε, * πίστει μελῳδοῦντας· * Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λυτροῦσαι τῆς φθορᾶς * ὑπελθὼν τὰ καταχθόνια, Θεοῦ Λόγε, * ὅνπερ διέπλασας δυνάμει σου, Χριστέ μου, θείᾳ, * καὶ ἀφθαρτίσας * δόξης ἀϊδίου μέτοχον * τῆς σῆς ἀπειργάσω, * Ὑμνείτω, κραυγάζοντα, πᾶσα Κτίσις * καὶ ὑπερυψούτω * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὡράθη ἐπὶ γῆς * διὰ σοῦ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη * ὁ ἀγαθότητι ἀσύγκριτος καὶ δυνάμει, * ᾧ μελῳδοῦντες * πάντες οἱ πιστοὶ κραυγάζομεν· * Ἡ οὐσιωθεῖσα * ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κυρίως σε Ἁγνὴν * καταγγέλλοντες δοξάζομεν, Θεοτόκε· * σὺ γὰρ τὸν ἕνα ἀπεκύησας τῆς Τριάδος * σεσαρκωμένον, * ᾧ σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι * πάντες μελῳδοῦμεν· * Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος Υἱὸς * Θεὸς καὶ Κύριος * σαρκωθεὶς ἐκ
» Παρθένου * ἡμῖν ἐπέφανε, * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, * συν-
» αγαγεῖν * τὰ ἐσκορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτόκον
» μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ὡς ἐν Παραδείσῳ φυτευθὲν * ἐν τῷ Κρανίῳ, Σωτὴρ, * τὸ τρισόλβιον ξύλον * τοῦ σοῦ ἀχράντου Σταυροῦ * αἵματι καὶ ὕδατι θείῳ * ὡς ἐκ πηγῆς * τῆς θείας πλευρᾶς σου, * Χριστὲ, ἀρδευόμενον, * τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐξήνθησε.

Καθεῖλες δυνάστας σταυρωθεὶς, * ὁ Παντοδύναμος, * καὶ τὴν κάτω κειμένην * ἐν τῇ τοῦ Ἄδου φρουρᾷ * φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὑψώσας, * τῷ πατρικῷ * ἐνίδρυσας θρόνῳ· * μεθ' ἧς σε ἐρχόμενον * προσκυνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τριαδικόν.

Μονάδα τρισάριθμον, * Τριάδα ὁμοούσιον * ὀρθοδόξως ὑμνοῦντες * πιστοὶ δοξάσωμεν, * ἄτμητον ὑπέρθεον φύσιν, * τρισσοφεγγῆ, * ἀνέσπερον αἴγλην, * τὴν μόνην ἀκήρατον, * τὴν τὸ φῶς ἡμῖν ἐκλάμπουσαν.

Κανὼν Σταυροαν. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐν μέσῳ τῶν καταδίκων * ὡς ἀμνὸς ἀνηρτήθης, * Χριστὲ, ἐπὶ Κρανίου τοῦ Σταυροῦ· * λόγχῃ πλευρὰν ἐκκεντούμενος, * τὴν ζωὴν ἐδωρήσω * ἡμῖν τοῖς χοϊκοῖς ὡς ἀγαθὸς, * τοῖς ἐν πίστει τιμῶσι * τὴν θείαν σου Ἀνάστασιν.

Τὸν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ * τοῦ θανάτου τὸ κράτος * δυνάμει καταργήσαντα Θεὸν, * πάντες πιστοὶ, προσκυνήσωμεν· * ὅτι τοὺς ἀπ' αἰῶνος * πιστοὺς συνεξανέστησε, * καὶ τοῖς πᾶσι παρέχει * ζωὴν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις.

Ῥάβδος ἰσχύος δέδοται * φύσει τῇ σαθρᾷ * Λόγος Θεοῦ ἐν μήτρᾳ σου, Ἁγνὴ, * καὶ ταύτην ἀνέστησε * πρὸς Ἄδην ὀλισθήσασαν· * διό σε, Πάναγνε, * ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἣν ἡρετίσω, Δέσποτα, * δέξαι συμπαθῶς * πρέσβιν Μητέρα σὴν ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ σοῦ τῆς χρηστότητος * τὰ σύμπαντα πλησθήσωνται, * ἵνα σε ἅπαντες * ὡς εὐεργέτην μεγαλύνωμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Στιχ. Ἀναστάσιμα.

Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα Κτίσις * σὲ δοξάζει, Κύριε, * ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ * τὸν θάνατον κατήργησας, * ἵνα δείξῃς τοῖς λαοῖς * τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, * ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, * πῶς οἱ στρατιῶται * ἀπώλεσαν τηροῦντες τὸν Βασιλέα· * διὰ τί γὰρ ὁ λίθος * οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; * ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, * ἢ ἀναστάντα προσκυνείτωσαν, * λέγοντες σὺν ἡμῖν· * Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου· * Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαίρετε, λαοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε· Ἄγγελος ἐκάθισεν * εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· * αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσατο εἰπών· * Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, * ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, * καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας· * Χαίρετε, λαοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε * πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως, Κύριε, * τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν· * Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον * τοῦ ἐν-

δόξου σου μνήματος * ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. * Ὁ μὲν, * ἀντὶ τῆς λύπης, * εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων, * ὁ δὲ, * ἀντὶ θανάτου, * Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. * Διὸ βοῶμέν σοι· * Εὐεργέτα τῶν ἁπάντων, * Κύριε * δόξα σοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ἔῤῥαναν μύρα μετὰ δακρύων * ἐπὶ τὸ μνῆμά σου αἱ Γυναῖκες, * καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς * τὸ στόμα αὐτῶν ἐν τῷ λέγειν· * Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Αἰνεσάτωσαν ἔθνη καὶ λαοὶ * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * τὸν ἑκουσίως δι' ἡμᾶς Σταυρὸν ὑπομείναντα, * καὶ ἐν τῷ Ἅδῃ τριημερεύσαντα· * καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτοῦ * τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, * δι' ἧς * πεφώτισται πάντα * τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα.

Ἐσταυρώθης, ἐτάφης, * Χριστὲ, ὡς ἠβουλήθης· * ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, * ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, * δωρούμενος τῷ Κόσμῳ * ζωὴν αἰώνιον * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄντως, παράνομοι, * σφραγίσαντες τὸν λίθον, * μείζονος ἡμᾶς θαύματος ἠξιώσατε· * ἔχουσι τὴν γνῶσιν οἱ φύλακες· * σήμερον προῆλθε τοῦ μνήματος * λέγοντες· * πρὸς οὓς ὑμεῖς· Εἴπατε, * ὅτι, ἡμῶν κοιμωμένων, * ἦλθον οἱ Μαθηταὶ, * καὶ ἔκλεψαν αὐτόν. * Καὶ τίς κλέπτει νεκρὸν, * μάλιστα δὲ καὶ γυμνόν; * Αὐτὸς ἀνέστη αὐτεξουσίως ὡς Θεὸς, * καταλιπὼν καὶ ἐν τῷ τάφῳ * τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. * Δεῦτε, ἴδετε, Ἰουδαῖοι, * πῶς οὐ διέῤῥηξε τὰς σφραγῖδας * ὁ τὸν θάνατον πατήσας, * καὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων * τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν δωρούμενος * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Προσόμοια η'.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν * τοῦ Λῃστοῦ καὶ βοῶμέν σοι· * Μνήσθητι ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃς * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν Σταυρόν σοι προσάγομεν * εἰς πταισμάτων συγχώρησιν, * ὃν ὑπὲρ ἡμῶν κατεδέξω, * φιλάνθρωπε Κύριε.

Προσκυνοῦμέν σου, Δέσποτα, * τὴν ταφὴν καὶ τὴν Ἔγερσιν, * δι' ὧν ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώσω * τὸν Κόσμον, Φιλάνθρωπε.

Τῷ θανάτῳ σου, Κύριε, * κατεπόθη ὁ θάνατος, * καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, Σῶτερ, * τὸν Κόσμον διέσωσας.

Οἱ ἐν σκότει καθεύδοντες * σὲ τὸ φῶς θεασάμενοι * ἐν τοῖς κατωτάτοις τοῦ Ἅδου, * Χριστὲ, ἐξανέστησαν.

Μυροφόροις ὑπήντησας * ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, * καὶ τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω * εἰπεῖν σου τὴν Ἔγερσιν. Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, * τὸν Υἱὸν προσκυνήσωμεν * πάντες, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα * πιστῶς ἀνυμνήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, Θρόνε πυρίμορφε· * χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε· * χαῖρε, ἡ Θεὸν τοῖς ἀνθρώποις, * Παρθένε, κυήσασα.

Τέλος τοῦ Δευτέρου Ἤχου.

Κἂν δευτέραν εἴληφας ἐν τάξει θέσιν,
'Αλλ' ἡδονὴ πρώτη σοὶ τῷ μελιῤῥύτῳ.
Τὸ σὸν μελιχρὸν καὶ γλυκύτατον μέλος
'Οστᾶ πιαίνει καρδίας τ' ἐνηδύνει.
Σειρῆνες ᾖδον δευτέρου πάντως μέλη.
Οὕτω πρᾴως σοι ῥεῖ μελισταγὲς μέλος.

ΗΧΟΣ Γ'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα.

Τῷ σῷ Σταυρῷ, Χριστὲ Σωτὴρ, * θανάτου κράτος λέλυται, * καὶ Διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται· * γένος δὲ ἀνθρώπων * πίστει σωζόμενον * ὕμνον σοι * καθ' ἑκάστην προσφέρει.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα * τῇ 'Αναστάσει σου, Κύριε, * καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέῳκται· * πᾶσα δὲ ἡ Κτίσις * ἀνευφημοῦσά σε * ὕμνον σοι * καθ' ἑκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τοῦ Πατρὸς * καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν * καὶ Πνεύματος ἁγίου * ὑμνῶ τὴν ἐξουσίαν, * ἀδιαίρετον, ἄκτιστον Θεότητα, * Τριάδα ὁμοούσιον, * τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἕτερα Στιχηρὰ 'Ανατολικά.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον * προσκυνοῦμεν, Χριστὲ, * καὶ τὴν 'Ανάστασίν σου * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * τῷ γὰρ μώλωπί σου * ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Ὑμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα * τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα· * δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, * καὶ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, * δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῖς ἐν Ἅδῃ καταβὰς * Χριστὸς εὐηγγελίσατο, * Θαρσεῖτε, λέγων, * νῦν νενίκηκα· * ἐγώ εἰμι ἡ 'Ανάστασις· * ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω * λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Οἱ ἀναξίως ἑστῶτες * ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ * ἑσπερινὸν ὕμνον ἀναμέλπομεν, * ἐκ βαθέων κραυγάζοντες· * Χριστὲ ὁ Θεός, * ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον * τῇ τριημέρῳ Ἀναστάσει σου, * ἐξελοῦ τὸν λαόν σου * ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου, Φιλάνθρωπε.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν * τὸν θεανδρικόν σου τόκον, Πανσεβάσμιε; * πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη, Πανάμωμε, * ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, * τὸν πρὸ αἰώνων * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, * μηδαμῶς * ὑπομείναντα τροπήν, * ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, * ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα * σώαν φυλάξαντα. * Διό, * Μητροπάρθενε Δέσποινα, * αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι * τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως * Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἰς τὸν στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ὁ τῷ Πάθει σου, Χριστέ, * ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, * καὶ τῷ φωτὶ * τῆς σῆς Ἀναστάσεως * φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, * πρόσδεξαι ἡμῶν * τὸν ἑσπερινὸν ὕμνον, Φιλάνθρωπε.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἡ ζωοδόχος σου Ἔγερσις, Κύριε, * τὴν Οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, * καὶ τὸ ἴδιον πλάσμα * φθαρὲν ἀνεκαλέσατο. * Διὸ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδὰμ * ἀπαλλαγέντες βοῶμεν· * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, * σαρκὶ πάσχων ἠλλοίωσαι· * ὃν ἡ Κτίσις μὴ φέρουσα * κρεμάμενον ὁρᾶν, * τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, * καὶ στένουσα ὕμνει * τὴν σὴν μακροθυμίαν· * κατελθὼν ἐν Ἅδῃ δὲ * τριήμερος ἀνέστης, * ζωὴν τῷ Κόσμῳ δωρούμενος * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἵνα τὸ γένος ἡμῶν * ἐκ τοῦ θανάτου, Χριστέ, λυτρώσῃς, * θάνατον ὑπήνεγκας· * καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, * ἑαυτῷ συνανέστησας * τούς σε Θεὸν ἐπιγνόντας, * καὶ Κόσμον ἐφώτισας· * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος, * βουλήσει δὲ Πατρός, * συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ * ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα * πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, * δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ * ἀπάτορα γεγονότα * σαρκὶ ἀπεκύησας, * καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. * Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν * τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, * ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, * ὅτι ἐποίησε κράτος * ἐν βραχίονι αὐτοῦ * ὁ Κύριος· ἐπάτησε * τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· * πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· * ἐκ κοι-

λίας Ἅδου ἐῤῥύσατο ἡμᾶς, * καὶ παρέσχε τῷ Κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν * τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν * ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόκε Παρθένε· * ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ * τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, * ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν * τὸ διὰ Σταυροῦ * καταδεξάμενος πάθος, * ἐλυτρώσατο ἡμᾶς * ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανὼν τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Αἰνῶ, Τριὰς, σὲ τὴν μίαν Θεαρχίαν.
Ποίημα Μητροφάνους.
Ὠδὴ α'. Ὁ τὰ ὕδατα.

Ἀκατάληπτε μόνη * Κυριαρχία, * καὶ μία Τριαδικὴ Θεαρχία, * τριλαμποῦς αἴγλης με * τῆς σῆς ἀξίωσον νῦν, * ὅπως ἀνυμνήσω σε * τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως * τρισαγίοις ᾄσμασιν * Ἀγγέλων στόμασιν.

Ἱερῶς τῶν Ἀΰλων * πᾶσαι αἱ τάξεις * ὑμνοῦσι ποιητικὴν ὡς αἰτίαν * ἑνικὴν τρίφωτον * ἀρχικωτάτην σαφῶς· * αἷς συμφώνως μέλψωμεν * καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, * καὶ πιστῶς δοξάσωμεν * πηλίνοις στόμασι.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα * οἱ Θεολόγοι * προσφόρως συμβολικῶς σε καλοῦσιν, * ἀπαθῆ γέννησιν * ἐξ ἀγεννήτου Πατρὸς * τοῦ Υἱοῦ σημαίνοντες, * Θεὲ Μονάρχα τῶν ὅλων, * ἅμα καὶ τοῦ Πνεύματος * θείαν ἐκπόρευσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς φιλάνθρωπος φύσει, * τὴν τῶν ἀνθρώπων * οὐσίαν προσειληφὼς, Θεοῦ Λόγε, * τὸ τρισσὸν ἔλαμψας * μοναρχικώτατον φῶς * τῆς μιᾶς Θεότητος, * δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι * δείξας τὴν τεκοῦσάν σε * Παρθένον ἄχραντον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων * τὰ πάντα.

Τρισσεῦσαι πάλαι * τὸ ὕδωρ προστεταχὼς, * Ἠλίας ταῖς σχίδαξι * τυπικῶς παρενέφηνε * τὴν τριττὴν Ὑπόστασιν * τῆς ἑνιαίας * Θεοῦ Κυριαρχίας.

Ῥοώδης φύσις * ὑμνεῖ σε τῶν γηγενῶν * τὸν ἕνα καὶ τρίφωτον * Πλαστουργὸν ἀναλλοίωτον, * καὶ βοᾷ σοι, Δέσποτα· * Παντοδαπῆς με * προπῆς ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ἰσηγοροῦντες * τοῖς λόγοις τῶν Προφητῶν, * κλεινῶν Ἀποστόλων τε * καὶ κηρύκων τῆς πίστεως, * ἰσουργὸν Τριάδα σε * δοξολογοῦμεν * πιστοὶ, Θεὲ τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Ἀπὸ τοῦ θρόνου * κατῆλθε τοῦ ὑψηλοῦ * ὁ Χριστὸς, τὸν ἄνθρωπον * ἀνυψῶν ὡς φιλάνθρωπος * διὰ σοῦ, Πανάχραντε, * καὶ τὸ τρισήλιον * φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Καθίσματα. Τὴν ὡραιότητα.

Ὁ ὑπερούσιος * καὶ μόνος Κύριος * Χριστὸς, ἀπαύγασμα * τοῦ προανάρχου Πατρὸς, * καὶ Πνεῦμα τὸ θειότατον, * ἐλέησον τοὺς δούλους σου· * πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, * ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· * ὅθεν δυσωποῦμέν σε, * Τρισυπόστατε Κύριε· * Ὡς ἔχων ἐξουσίαν, * τὸ πλάσμα σου * σῶσον ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ ὑπερούσιος * Θεὸς καὶ Κύριος * ἐκ σοῦ σεσάρκωται * δι' ἀγαθότητα, * τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιωθεὶς * καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν· * ὅθεν καὶ Θεάνθρωπον * τοῦτον σέβοντες, Πάναγνε, * σὲ τὴν Ἀπειρόγαμον * Θεοτόκον κηρύττομεν, * δοξάζοντες τὸ θαῦμα * τὸ μέγιστον * τῆς σῆς ἀσπόρου κυήσεως.

ᾨδὴ δ΄. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Στέλεχος διττὸν * ἐκ Πατρὸς ὡς ῥίζης ἐβλάστησεν * ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, * οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ θεόφυτοι * καὶ ἄνθη συνάναρχα, * ὡς τρία εἶναι * φῶτα τῆς Θεότητος. Δίς.

Στίφη νοερῶν * Οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε * τὸν ἀπερινόητον Θεόν· * μεθ' ὧν ἡμεῖς δοξάζομεν λέγοντες· * Τριὰς ὑπερούσιε, * τοὺς σοὺς οἰκέτας * σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ἔθελξας ἡμᾶς * εἰς ἀγάπην σὴν, πολυέλεε, * Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σωματωθεὶς ἀτρέπτως, καὶ τρίφωτον * τὴν μίαν Θεότητα * μυσταγωγήσας· * ὅθεν σε δοξάζομεν.

ᾨδὴ ε΄. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Τὸν ἕνα Κυριάρχην * εἰκονικῶς ὡς εἶδεν Ἡσαΐας Θεὸν * ἐν τρισὶ προσώποις * δοξολογούμενον * ἀχράντοις φωναῖς Σεραφίμ, * ἀπεστάλη τοῦ κηρῦξαι παρευθὺς * τρίφωτον Οὐσίαν * καὶ Μονάδα τρισήλιον. Δίς.

Ἡ πάντων ἀοράτων * καὶ ὁρατῶν τὴν φύσιν ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πρὶν * ὑποστησαμένη * Μονὰς τρισήλιε, * τοὺς ἕνα Θεόν σε πιστῶς * εὐφημοῦντας ἐκ παντοίων πειρασμῶν * ἐκλυτρωσαμένη, * τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα φωτοφόρον * καὶ καθαρὸν, Παρθένε, γεγονυῖαν Θεοῦ * σὲ ὑμνοῦμεν πόθῳ * καὶ μακαρίζομεν· * ἐκ σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστὸς * ἐν οὐσίαις καὶ θελήσεσι διτταῖς, * ὁ εἷς τῆς Τριάδος * καὶ τῆς δόξης ὢν Κύριος.

Ὠδὴ ϛ'. Ἄβυσσος * ἐσχάτη ἁμαρτιῶν

Μέτοικος * ὑπάρχων ὁ Ἀβραὰμ * κατηξιώθη * τυπικῶς ὑποδέξασθαι * ἑνικὸν μὲν Κύριον * ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσιν, * ὑπερούσιον, * ἀνδρικαῖς δὲ μορφώσεσιν. Δίς.

Ἴθυνον * καρδίαν τῶν οἰκετῶν * πρὸς φῶς ἀπρόσιτον, * τρισήλιε Κύριε, * καὶ σῆς δόξης ἔλλαμψιν * παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, * τοῦ φαντάζεσθαι * τὸ σὸν κάλλος τὸ ἄρρητον.

Θεοτοκίον.

Ἄνοιξον * τὰς πύλας μοι τοῦ φωτὸς * τοῦ κυηθέντος * ἐκ νηδύος σου, Ἄχραντε, * ἵνα βλέπω τρίφωτον * ἀκτῖνα τῆς Θεότητος, * καὶ δοξάζω σε * τὴν ὁλόφωτον Δέσποιναν.

Κάθισμα Τριαδικόν. Θείας Πίστεως.

Θείας φύσεως * ὁμοουσίου * τὸ τρισήλιον * ὑμνῶμεν κράτος, * καὶ τρισαγίαις φωναῖς ἐκβοήσωμεν· * Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος· * Ἅγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, * Πνεῦμα Ἅγιον, * ὁ εἷς ἀμερὴς Θεὸς ἡμῶν * καὶ πάντων Ποιητὴς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θαῦμα μέγιστον! * πῶς συνεσχέθη * ὁ ἀχώρητος * ἐν τῇ γαστρί σου, * καὶ ἐσαρκώθη καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, * μὴ ὑπομείνας φυρμὸν ἢ διαίρεσιν * τῆς θεϊκῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, * Κόρη πάναγνε; * διὸ Θεοτόκον σε πιστῶς * κηρύττομεν ἀεὶ καὶ δοξάζομεν.

Ὠδὴ ζ'. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ναόν με δεῖξον τῆς σῆς * Θεότητος, Δέσποτα, * τῆς τριλαμποῦς ὅλον φωτεινόν, * ἁμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς * καὶ παθῶν ἀνώτερον * ταῖς φωτουργαῖς σου λάμψεσιν, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὴν μορφὴν * μίαν καταγγέλλομεν * ἐν τρισὶν ὑποστατικαῖς * καὶ διαιρεταῖς ἰδιότησι Πατρὸς * καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος· * Εὐλογητὸς εἶ, * κράζοντες, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐφάνη τῷ Ἀβραὰμ * Θεὸς τρισυπόστατος * ἐν τῇ δρυΐ πάλαι τῇ Μαμβρῇ, * τῆς φιλοξενίας μισθὸν τὸν Ἰσαὰκ * ἀντιδοὺς δι' ἔλεον· * ὅνπερ νῦν δοξάζομεν * ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς * γενόμενος ἄνθρωπος * ὁ Παντουργὸς ἀγαθοπρεπῶς * ἐκ παρθενικῆς καὶ ἀχράντου σου γαστρός, * καὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν, * εὐλογημένη Πάναγνε, * Θεοτόκε Πανάχραντε.

Ὠδὴ η'. Ἀστέκτῳ πυρὶ * ἑνωθέντες.

Ἀνάρχου Πατρὸς * ὡς ἐκ ῥίζης * Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα συνανάρχως πεφυκότες, * ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίου * Θεαρχίας,

ἔδειξαν * τῆς Τριάδος δόξαν * τὴν μίαν τε καὶ δύναμιν· * ἣν ὑμνοῦμεν πάντες * πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Ῥυθμίζεις ταῖς σαῖς * φρυκτωρίαις * Τάξεις οὐρανίους ἀναμέλπειν ἀσιγήτως * τρισαγίοις ᾄσμασι θείοις, * Πάτερ, Λόγε σύμμορφε, * καὶ τὸ Πνεῦμα, τρίφωτον * κράτος καὶ ἰσόρροπον· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χρησμοὶ Προφητῶν * τὸν σὸν Τόκον * πόρρωθεν ἰδόντες, Θεοτόκε, ἀνευφήμουν * ὡς ἀσπόρως καὶ ὑπὲρ φύσιν * γεννηθέντα, Δέσποινα· * καὶ συμφώνως τοῦτον * ὑμνοῦμεν ὡς τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν * τὴν τρισσολαμπῆ, * αἱ θεοειδεῖς τῶν Ἀσωμάτων τάξεις σαφῶς * ἀνιέναι πτέρυξιν * ἀφίενται ἄνω, * ἀλλ᾽ εὐλαβοῦνται σφόδρα τὸ ἀπρόσιτον φῶς, * καὶ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι· * ταύταις συμφώνως, * μοναδικὴ Τριὰς, σὲ δοξάζομεν. Δίς.

Ἀπλέτῳ πόθῳ * καὶ οἱ ἐπὶ γῆς * νοερὰν ψυχὴν ἐν σοῦ λαβόντες καὶ λογικὴν, * σὲ ὑμνοῦμεν, Δέσποτα, * Θεὲ τῶν ἁπάντων, * τὴν ἑνιαίαν φύσιν ἀληθῶς καὶ τριττὴν * προσώποις, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· * διὸ Οἰκτίρμον, * ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Ναόν με δεῖξον * τῆς μοναρχικῆς * καὶ τριφεγγοῦς σου Θεαρχίας φωτοειδῆ, * καθαρῶς λατρεύειν σοι * τῷ Κτίστῃ τῶν ὅλων, * καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν θεωρὸν, * πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκου· * ἣν ἐπαξίως ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, * ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· * ὁ Πρωτότοκος τῆς Κτίσεως, * καὶ Δημιουργὸς * πάντων τῶν γεγονότων, * τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν * ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. * Οὐκέτι, θάνατε, κυριεύεις· * ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης * τὸ κράτος σου κατέλυσεν. Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος, Κύριε, * τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου * ἐξέτεμες τῇ Ἐγέρσει σου· * καὶ τὸν ἄνθρωπον * νῦν κατ᾽ αὐτοῦ ἐνίσχυσας, * τῆς ἀρχαίας κατάρας * τὴν ἧτταν ἀνακαλούμενος. * Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὴν ὡραιότητα * τῆς παρθενίας σου, * καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον * τὸ τῆς ἁγνείας σου * ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεὶς, * ἐβόα * σοὶ, Θεοτόκε· * Ποῖόν σοι ἐγκώμιον * προσαγάγω ἐπάξιον; * τί δέ ὀνομά-

σω σε; * ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· * διὸ ὡς προσετάγην, βοῶ σοι· * Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα ἕτερα.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὸ ἀναλλοίωτον * τὸ τῆς Θεότητος, * καὶ τὸ ἑκούσιον * Πάθος σου, Κύριε, * εἰς ἑαυτὸν καταπλαγείς * ὁ Ἅδης ἐπωδύρετο· * Τρέμω τὴν τοῦ σώματος * μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν· * βλέπω τὸν ἀόρατον * μυστικῶς πολεμοῦντά με· * διὸ καὶ οὓς κατέχω κραυγάζουσι· * Δόξα, Χριστὲ, τῇ Ἀναστάσει σου. Δόξα.

Ὅμοιον.

Τὸ ἀκατάληπτον * τὸ τῆς Σταυρώσεως, * καὶ ἀνερμήνευτον * τὸ τῆς Ἐγέρσεως * θεολογοῦμεν οἱ πιστοὶ * ἀπόῤῥητον Μυστήριον· * σήμερον γὰρ θάνατος * καὶ ὁ Ἅδης ἐσκύλευται, * γένος δὲ ἀνθρώπινον * ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται· * διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν· * Δόξα, Χριστὲ, τῇ Ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀκατάληπτον * καὶ ἀπερίγραπτον, * τὸν ὁμοούσιον * Πατρὶ καὶ Πνεύματι * ἐν τῇ γαστρί σου μυστικῶς * ἐχώρησας, Θεομῆτορ· * μίαν καὶ ἀσύγχυτον * τῆς Τριάδος ἐνέργειαν * ἔγνωμεν τῷ Τόκῳ σου * ἐν τῷ Κόσμῳ δοξάζεσθαι· * διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· * Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, * δροσίζων τοῖς ῥήμασιν * ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος * ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· * Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; * ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· * τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν * γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· * εἴπατε τῷ Θεῷ· * Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! * ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν * σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος· * κἀμὲ ἐκ τῶν παθῶν * πρὸς ζωὴν ἕλκυσον, Λόγε.

Ἐν τῷ Νότῳ οἱ σπείροντες * δάκρυσιν ἐνθέοις * θεριοῦσι στάχυας * ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * πᾶσα ἀγαθοδωρία, * ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει, * ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῇ καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ * οἶκον τῶν ἀρετῶν, * μάτην κοπιῶμεν· * τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν * πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς * τῷ Πνεύματι υἱοποιητῶς σοὶ * τῷ Χριστῷ ὡς Πατρὶ * οἱ Ἅγιοι πάντοτέ εἰσι.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * ἐνθεωρεῖται * πᾶσα ἁγιότης, σοφία· * οὐσιοῖ πᾶσαν γὰρ Κτίσιν· * αὐτῷ λατρεύσωμεν, * Θεὸς γάρ, * ὡς Πατρί τε καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον μακάριοι· * τρίβους βαδιοῦνται * τῶν ἐντολῶν, φάγονται * ζωηρὰν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, * καθορῶν σου, Ποιμενάρχα, * τὰ ἔκγονα φέροντα * κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, * ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ Κτίσει· * σὺν Πατρὶ γὰρ ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Τὸν Ν'.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι * νεύματι θείῳ * εἰς μίαν συναγωγὴν
» συναθροίσας, * καὶ τεμὼν θάλασσαν Ἰσραηλίτῃ λαῷ, * οὗτος
» ὁ Θεὸς ἡμῶν * δεδοξασμένος ὑπάρχει· * αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, *
» ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας * τῷ παραβάντι * ἱδρῶτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, * ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρὸς * οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν * σωματικῶς δεδεγμένος, * τὴν κατάραν ἔλυσεν, * ὅτι δεδόξασται.

Νικητὴς τροπαιοῦχος * κατὰ θανάτου * ὁ θάνατον δεδυκὼς ἀνεδείχθη· * παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβὼν * οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ, * πάντας συνανέστησεν, * ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον * πάντα τὰ ἔθνη * δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· * ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σήν, * οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν * τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, * καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος * ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος, φέρων ἀκροστιχίδα (σὺν τοῖς Εἱρμοῖς)· Ἄγω τρίτον μέλισμα σοί, Θεοῦ Λόγε. Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἄσμα καινόν.

Γένος βροτῶν αἵματι Θείῳ * δεδουλωμένον τυράννῳ φιλαμαρτήμονι * Χριστὸς ἐξηγόρασε, * καὶ θεοποιήσας ἀνεκαίνισεν, * ὅτι δεδόξασται.

Ὡς μὲν θνητὸς, θανάτου θέλων * ὁ τῆς ζωῆς ταμιοῦχος Χριστὸς ἐγεύσατο· * ὡς ὢν δὲ ἀθάνατος, * φύσει τοὺς νεκροὺς ἐζωοποίησεν, * ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς (σὺν τοῖς Εἱρμοῖς)·

Ἄγω τρίτον μέλισμα σοὶ, Θεοτόκε. Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Γόνυ κάμπτει ἅπασα φύσις * ἐπουρανίων, Παρθένε, * τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, * σὺν τοῖς ἐπιγείοις τε * ἀξιοπρεπῶς τὰ καταχθόνια, * ὅτι δεδόξασται.

Ὢ συναλλαγμάτων τῶν ἐν σοί! * τῶν ἀγαθῶν γὰρ ἀφθόνως * παρεκτικὸς ὢν Θεὸς, * Πνεῦμα θεῖον δοὺς ἡμῖν, * σάρκα ἐκ σοῦ, Κόρη, προσελάβετο, * ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐκ μὴ ὄντων * τὰ πάντα παραγαγὼν, * τῷ Λόγῳ κτιζό-
» μενα, τελειούμενα Πνεύματι, * παντοκράτορ Δέσποτα, * ἐν τῇ
» ἀγάπῃ * τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Διὰ Σταυροῦ σου * ᾐσχύνθη ὁ ἀσεβής· * εἰργάσατο βόθρον γὰρ, * ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· * ταπεινῶν ὑψώθη δὲ, * Χριστὲ, τὸ κέρας * ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει.

Τῆς εὐσεβείας * τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν * ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε * τὰς θαλάσσας, Φιλάνθρωπε· * ἀναστὰς ἐκ τάφου γὰρ, * τὸ τῆς Τριάδος * ἀπεκάλυψας φέγγος. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα * λελάληνται περὶ σοῦ, * ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος * τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· * διὰ σοῦ γὰρ, Δέσποινα, * τοῖς ἐπιγείοις * Θεὸς συνανεστράφη.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν.

Ῥύψις, ἄχραντε Σταυρὲ, * εἰδωλικῶν ἐδείχθης συ καθαρμάτων· * ὅτι Ἰησοῦς * ὁ ὑπέρθεος ἐν σοὶ * χεῖρας ἐξεπέτασεν.

Ἵνα πάντες οἱ πιστοὶ * τὸ ζωοδόχον Μνῆμα σὲ προσκυνῶμεν, * τέθαπται ἐν σοὶ * καὶ ἐγήγερται Χριστὸς * ὄντως ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ῥάβδος ῥίζης Ἰεσσαὶ * προφητικῶς βλαστήσασα, * ἡ Παρθένος * ἄνθος σε, Χριστὲ, * ἐξανέτειλεν ἡμῖν. * Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Ἵνα θείας κοινωνοὺς * τοὺς γηγενεῖς ἐργάσῃ, * ἐκ τῆς Παρθένου * σάρκα τὴν ἡμῶν * σὺ ἐπτώχευσας λαβών· * Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔθου πρὸς ἡμᾶς * κραταιὰν ἀγάπησιν, Κύριε· * τὸν μονο-
» γενῆ γάρ σου Υἱὸν * ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας· * διό σοι
» κραυγάζομεν * εὐχαριστοῦντες· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Στίγματα, Χριστὲ, * συμπαθῶς καὶ μώλωπας ἤνεγκας, * ὕβριν ῥαπισμάτων χαρτερῶν, * καὶ μακροθύμως φέρων ἐμπτύσματα, * δι' ὧν κατειργάσω μοι * τὴν σωτηρίαν. * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Σώματι θνητῷ, * ἡ Ζωὴ, θανάτῳ ὡμίλησας, * τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν * καὶ στεναγμοῦ πενήτων σου ἕνεκεν· * καὶ φθείρας τὸν φθείραντα, * δεδοξασμένε, * πάντας συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Μνήσθητι, Χριστὲ, * ἧς ἐκτήσω ποίμνης τῷ Πάθει σου, * τῆς δεδοξασμένης σου Μητρὸς * τὰς συμπαθεῖς ἐντεύξεις δεξάμενος, * καὶ ἐπισκεψάμενος * κεκακωμένην * ῥῦσαι τῇ δυνάμει σου.

Κανὼν Σταυροαν. Τὸ ξένον καὶ ἀπόῤῥητον.

Ὁ πλάσας κατ' εἰκόνα σου, * Φιλάνθρωπε, τὸν ἄνθρωπον, * καὶ νεκρωθέντα τῇ ἁμαρτίᾳ * διὰ τῆς παραβάσεως * σταυρωθεὶς ἐν Κρανίῳ διέσωσας.

Νεκροὺς μὲν, οὓς κατέπιεν, * ὁ θάνατος ἀπέδωκε· * κατελύθη δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἅδου * φθοροποιὸν βασίλειον, * ἀναστάντος ἐκ τάφου σου, Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὁ στήσας ὄρη, Δέσποτα, * ζυγῷ τῆς θείας γνώσεως, * λελατόμησαι ἐκ τῆς Παρθένου * λίθος χειρῶν ἄνευθεν. * Τῇ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Νοσοῦσαν ἐθεράπευσας * ἡμῶν τὴν φύσιν, * Δέσποτα, * δραστικώτατον ἐν τῇ Παρθένῳ * ταύτῃ ἑνώσας φάρμακον * τὴν σὴν ἄχραντον, Λόγε, Θεότητα.

Μερίς μου εἶ, ὁ Κύριος, * καὶ κλῆρος ἐπιπόθητος, * ὁ ἑνώσας με ἐκ τῆς Παρθένου, * Λόγε, τῇ ὑποστάσει σου, * τῇ σαρκὶ χρηματίσας ὑπόστασις.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς σὲ ὀρθρίζω * τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν, * τὴν ὑπερέ-
» χουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην· * διότι φῶς * τὰ προστάγματά
» σου, * ἐν οἷς με καθοδήγησον.

Τροπάρια.

Κριτῇ ἀδίκῳ * Ἑβραίων φθόνῳ προδοθεὶς, * ὁ Παντεπόπτης, καὶ ἅπασαν δικαίως * κρίνων τὴν γῆν, * τὸν Ἀδὰμ τῆς πάλαι * ἐῤῥύσω κατακρίσεως.

Τὴν σὴν εἰρήνην * ταῖς Ἐκκλησίαις σου, Χριστὲ, * τῇ ἀηττήτῳ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου * ὁ ἐκ νεκρῶν * ἀναστὰς παράσχου, * καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴ ἁγία * καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν, * ὡς τὸν ἐν πάσῃ ἀχώρητον τῇ Κτίσει * Λόγον Θεοῦ * δεξαμένη, μόνη * ἐδείχθης, Ἀειπάρθενε.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Λόγχῃ πλευρὰν, * ὦ Χριστέ μου, νυγεὶς σου, * τὴν ἐκ πλευρᾶς * ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν * ὀλέθρου πᾶσι βροτοῖς * γεγονυῖαν πρόξενον, * τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας.

Ἴσος Πατρὶ * κατ' οὐσίαν ὑπάρχων, * τὸν ἱερὸν * ἐξανέστησας δόμον * τοῦ παναχράντου σου * καὶ πανσέπτου Σώματος * ἐκ νεκρῶν, Χριστὲ Σωτὴρ ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Λόγος Θεοῦ * ὁ Υἱός σου, Παρθένε, * Δημιουργὸς * Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, * οὐ δημιούργημα, * εἰ καὶ σάρκα ἔμψυχον * ἑαυτῷ ἐκ σοῦ διέπλασεν.

Ἴσος Πατρὶ * ὁ Υἱὸς Παρθένου * Λόγος Θεοῦ, * ὑπόστασις τελεία * ἐν δύω φύσεσιν, * Ἰησοῦς ὁ Κύριος * Θεὸς τέλειος καὶ ἄνθρωπος.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος * ἐσχάτη ἁμαρτιῶν * ἐκύκλωσέ με, * καὶ ἐκλείπει
» τὸ πνεῦμά μου· * ἀλλ' ἐκτείνας, Δέσποτα, * σὸν ὑψηλὸν βρα-
» χίονα, * ὡς τὸν Πέτρον με, * Κυβερνῆτα, διάσωσον.

Τροπάρια.

Ἄβυσσος * ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν * ἐκύκλωσέ με * τῇ εὐσπλάγχνῳ καθόδῳ σου· * σαρκωθεὶς γὰρ, Δέσποτα, * καὶ γεγονὼς ἐν δούλου μορφῇ, * ἐθεούργησας * καὶ σαυτῷ συνεδόξασας.

Νέκρωσιν * ὑπέστη ὁ νεκρωτὴς, * τὸν νεκρωθέντα * ζωωθέντα θεώμενος· * τῆς σῆς Ἀναστάσεως * ταῦτα, Χριστὲ, τὰ σύμβολα, * καὶ τοῦ Πάθους σου * τοῦ ἀχράντου τὰ ἔπαθλα.

Θεοτοκίον.

Πάναγνε, * ἡ μόνη τῷ Πλαστουργῷ * καὶ τοῖς ἀνθρώποις * ὑπὲρ νοῦν μεσιτεύσασα, * τὸν Υἱόν σου ἵλεων * τοῖς ἑπταικόσι δούλοις σου * καὶ ὑπέρμαχον * χρηματίσαι δυσώπησον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Σκηνώσεως.

Μωλώπων συ πειραθεὶς, * Ἅδου τραυματίας * πάθει Σταυροῦ συνανέστησας· * ὅθεν σοι κραυγάζω· Ἀνάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, Φιλάνθρωπε.

Ἀνοίγονταί σοι, Χριστὲ, * φόβῳ πύλαι Ἅδου, * σκεύη ἐχθροῦ δὲ ἁρπάζονται· * ὅθεν σοι Γυναῖκες ὑπήντησαν, * ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμεναι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Μορφοῦται τὸ καθ' ἡμᾶς * ἐκ τῆς ἀκηράτου * Κόρης ὁ σχήματος ἄμοιρος, * σχήματι ὑπάρξας καὶ πράγματι * μὴ τραπεὶς τὴν Θεότητα ἄνθρωπος.

Ἀβύσσου ἁμαρτιῶν * καὶ τῆς καταιγίδος, * Πάναγνε, τῶν παθῶν ῥῦσαί με· * πέφυκας λιμὴν γὰρ καὶ ἄβυσσος * τῶν θαυμάτων τοῖς σοι πίστει προστρέχουσιν.

Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος * σήμερον.

Ἐξανέστης * σήμερον * ἀπὸ τοῦ τάφου, Οἰκτίρμον, * καὶ ἡμᾶς * ἐξήγαγες * ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· * σήμερον * Ἀδὰμ χορεύει καὶ χαίρει Εὔα, * ἅμα δὲ * καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις * ὑμνοῦσιν ἀκαταπαύστως * τὸ θεῖον κράτος * τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ * σήμερον χορευέτωσαν, * καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν * ὁμοφρόνως ὑμνείτωσαν, * ὅτι τοὺς δεσμίους * ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. * Συγχαίρει πᾶσα Κτίσις, * προσφέρουσα ἐπάξια ᾄσματα * τῷ πάντων Κτίστῃ καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· * ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ Ἅδου σήμερον * ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, * πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, * καὶ καταῤῥάσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, * καὶ πύλας τοῦ Ἅδου διαθλάττει * τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς * τρεῖς Παῖδας ἐδρόσισας * ἐν τῇ
» φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ, * τῷ φωτιστικῷ τῆς Θεότητος πυρὶ *
» καὶ ἡμᾶς καταύγασον, * Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντας, * ὁ Θεὸς
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἐῤῥάγη τὸ τοῦ Ναοῦ * φαιδρὸν καταπέτασμα * ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Δημιουργοῦ, * τὴν ἐγκεκρυμμένην τῷ γράμματι δηλοῦν * τοῖς πιστοῖς ἀλήθειαν, * Εὐλογητὸς εἶ, κράζουσιν, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, * ῥανίδες θεόῤῥυτοι * ζωοποιοῦ αἵματος, Χριστὲ, * οἰκονομικῶς ἀποστάζουσαι εἰς γῆν, * τοὺς ἐκ γῆς ἀνέπλασαν, * Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντας, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἀγαθὸν * Πατρὶ συνδοξάσωμεν, * καὶ τῷ Υἱῷ τῷ μονογενεῖ, * μίαν ἐν τρισὶ πιστοὶ σέβοντες ἀρχὴν, * καὶ μίαν Θεότητα, * Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντες, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Σοβαρὸς ὁ τύραννος.

Οὐ ψιλὸν ὁ ἥλιος * ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἄνθρωπον, * ἀλλὰ Θεὸν σκοτίζεται * σεσαρκωμένον ὁρῶν, ᾧ ψάλλομεν· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰσχυρὸν Θεότητι * δεδεγμένος Ἅδης ὁ δείλαιος * τὸν ἀφθαρσίας πάροχον, * ψυχὰς Δικαίων βοώσας ἤμεσεν· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θησαυρὸς πολύτιμος * εὐλογίας, Πάναγνε, πέφυκας * τοῖς καθαρᾷ καρδίᾳ σε * ὁμολογοῦσι Θεογεννήτριαν· * καὶ γὰρ ἐκ σοῦ σεσάρκωται * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὁ τῆς δόξης Κύριος * καὶ κρατῶν τῶν ἄνω Δυνάμεων, * ὁ σὺν Πατρὶ καθήμενος * παρθενικαῖς ταῖς χερσὶ φερόμενος, * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰταμὸς ὁ θάνατος, * ἀλλὰ τοῦτόν σοι ὁμιλήσαντα * ἐκ τῆς Παρθένου ὤλεσας * Θεοϋπόστατος σὰρξ γενόμενος. * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτόκον πάντες σε * τὸν Θεὸν κυήσασαν ἔγνωμεν· * τὸν τῆς Τριάδος ἕνα γὰρ * σεσαρκωμένον, Ἁγνή, γεγέννηκας. * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐμβληθέντες * οἱ θεοσεβείᾳ προεστῶτες Νεα-
» νίαι, * τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, * θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλο-
» γεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἐῤῥάγη ναοῦ ἡ φαιδρότης, * ὅτε ὁ Σταυρός σου κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, * καὶ ἡ Κτίσις συνεκλονεῖτο * φόβῳ ἀναμέλπουσα· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀνέστης, Χριστέ, ἐκ τοῦ τάφου, * καὶ τὸν πεπτωκότα τῇ ἀπάτῃ διὰ ξύλου * ἀνωρθώσω θείᾳ δυνάμει * κράζοντα καὶ λέγοντα· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ναὸς τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, * ἔμψυχον χωρίον κιβωτός τε· τὸν Ποιητὴν * τοῖς βροτοῖς γάρ, Θεογεννῆτορ * ἄχραντε, κατήλλαξας· καὶ ἀξίως * πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἐνύλου φλόγα πυρός.

Ὁ Λόγος οὐ παθητός,* ἀπαθὴς γὰρ τῇ Θεότητι· * πάσχει σαρκὶ δὲ Θεός, ᾧ καὶ ψάλλομεν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπνώσας μὲν ὡς θνητὸς * ἐξηγέρθης ὡς ἀθάνατος, * Σῶτερ, καὶ σώζεις θανάτου τοὺς μέλποντας· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Λατρεύομεν εὐσεβῶς * τρισυπόστατον Θεότητα * ἑνιζομένην ἀπαύστως, καὶ ψάλλομεν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἡ Τάξεις τὰς νοερὰς * οἷα Μήτηρ ὑπεράρασα, * καὶ πλησίον Θεοῦ χρηματίσασα, * εὐλογοῦμεν, * εὐλογημένη Παρθένε, τὸν Τόκον σου * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ κάλλος τὸ φυσικὸν * ὡραιότερον ἀνέδειξας, * ἐξαστράψασα σάρκα Θεότητος. * Εὐλογοῦμεν, * εὐλογημένη Παρθένε, τὸν Τόκον σου * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Καινὸν τὸ θαῦμα * καὶ θεοπρεπές! * τῆς Παρθένου γὰρ τὴν » κεκλεισμένην πύλην σαφῶς * διοδεύει Κύριος· * γυμνὸς ἐν » εἰσόδῳ * καὶ σαρκοφόρος ὤφθη ἐν ἐξόδῳ Θεός, * καὶ μένει ἡ » πύλη κεκλεισμένη· * ταύτην ἀφράστως * ὡς Θεομήτορα μεγα» λύνομεν.

Τροπάρια.

Φρικτὸν ἰδέσθαι * σὲ τὸν Ποιητὴν * ἐπὶ ξύλου ἐπαναρτηθέντα, Λόγε Θεοῦ, * σαρκικῶς δὲ πάσχοντα * Θεὸν ὑπὲρ δούλων, * καὶ ἐν μνημείῳ ἄπνουν κατακείμενον, * νεκροὺς δὲ τοῦ Ἅδου λελυκότα· * ὅθεν, Χριστέ, σὲ * ὡς παντοδύναμον μεγαλύνομεν.

Φθορᾶς θανάτου * ἔσωσας, Χριστέ, * τοὺς Προπάτορας, κατατεθεὶς ἐν τάφῳ νεκρός, * καὶ ζωὴν ἐξήνθησας, * νεκροὺς ἀναστήσας, * χειραγωγήσας φύσιν τὴν βροτείαν πρὸς φῶς, * καὶ θείαν ἐνδύσας ἀφθαρσίαν· * ὅθεν πηγήν σε * φωτὸς ἀειζώου μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ θρόνος * ὤφθης τοῦ Θεοῦ, * ἐν ᾧ ᾤκησεν ὁ ἐν ὑψίστοις πέλων, τεχθεὶς * ἀπειράνδρως, Πάναγνε, * σαρκὸς μὴ ἀνοίξας * ὅλως σου πύλας· ὅθεν ταῖς ἀλήκτοις, Σεμνή, * λιταῖς σου τὰ φῦλα τῶν βαρβάρων * θᾶττον εἰς τέλος * τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν καθυπόταξον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Οἱ τῷ γλυκεῖ * τοῦ ἀχράντου σου.

Γέρας βροτοῖς * ἐξ ἀτίμου θανάτου * πᾶσιν ἐπήγασας· * οὗ διὰ σταυρώσεως, * Σῶτερ, γευσάμενος, * τῇ οὐσίᾳ τῇ θνητῇ * ἀφθαρσίαν μοι * ἐδωρήσω, Χριστὲ, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἔσωσάς με * ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, * Χριστὲ, καὶ ὕψωσας * καὶ Πατρὶ προσήγαγες * τῷ σῷ Γεννήτορι, * δεξιᾷ τε τῇ αὐτοῦ * συνεκάθισας, * διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Κόρος τῶν σῶν * ἐφυμνίων, Παρθένε, * τοῖς εὐαγέσι πιστοῖς * ὅλως οὐ προσγίνεται· * πόθῳ γὰρ πόθον ἀεὶ * θεῖον, καὶ πνευματικὸν * προσλαμβάνοντες, * ὡς μητέρα Θεοῦ μεγαλύνουσιν.

Ἔθου ἡμῖν * ἀκαταίσχυντον πρέσβιν * τήν σε Τεκοῦσαν, Χριστέ· * ταύτης ταῖς ἐντεύξεσιν * ἵλεως νέμοις ἡμῖν * Πνεῦμα μεταδοτικὸν * ἀγαθότητος * ἐκ Πατρὸς διὰ σοῦ προερχόμενον.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Δεῦτε, πάντα τὰ ἔθνη, * γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· * Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, * ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς * καὶ ἑκὼν ἐτάφη * καὶ ἀνέστη ἐν νεκρῶν, * τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα· * αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Διηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια * οἱ φύλακές σου, Κύριε· * ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, * πληρῶσαν δώρων * τὴν δεξιὰν αὐτῶν, * κρύπτειν ἐνόμιζον * τὴν Ἀνάστασίν σου, * ἣν ὁ Κόσμος δοξάζει. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται * τῆς Ἀναστάσεως τὴν πεῖραν εἰληφότα· * Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ * ἐπὶ τὸ μνῆμα ἦλθεν, * εὗρεν Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον * τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα * καὶ λέγοντα· * Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; * οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, * καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Ἐν τῷ φωτί σου, Δέσποτα, * ὀψόμεθα φῶς, Φιλάνθρωπε· * ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, * σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, * ἵνα σε πᾶσα Κτίσις * δοξολογῇ τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ὕμνον ἑωθινὸν * αἱ Μυροφόροι γυναῖκες * τὰ δάκρυα προσέφερον, Κύριε· * εὐωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχουσαι, * τὸ μνῆμά σου κατέλαβον, * τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα * μυρίσαι σπουδάζουσαι. * Ἄγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον * αὐταῖς εὐηγγελίσατο· * Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; * τὸν θάνατον γὰρ πατήσας, * ἀνέστη ὡς Θεὸς, * παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξαστράπτων Ἄγγελος * ἐπὶ τὸ μνῆμά σου τὸ ζωοποιὸν * ταῖς Μυροφόροις ἔλεγεν· * Ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ Λυτρωτής, * ἐσκύλευσε τὸν Ἅδην, * καὶ ἀνέστη τριήμερος, * ὡς μόνος Θεὸς καὶ παντοδύναμος.

Εἰς τὸ μνῆμά σε * ἐπεζήτησεν ἐλθοῦσα * τῇ μιᾷ Σαββάτων * Μαρία ἡ Μαγδαληνή· * μὴ εὑροῦσα δὲ ὠλοφύρετο, * κλαυθμῷ βοῶσα· * Οἴμοι! * Σωτήρ μου, πῶς ἐκλάπης, * πάντων Βασιλεῦ; * Ζεῦγος δὲ ζωηφόρων Ἀγγέλων * ἔνδοθεν τοῦ μνημείου ἐβόα· * Τί κλαίεις, ὦ Γύναι; * Κλαίω, φησίν, * ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου ἐκ τοῦ τάφου, * καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. * Αὐτὴ δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, * ὡς κατεῖδέ σε * εὐθέως ἐβόα· * Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ἑβραῖοι συνέκλεισαν * ἐν τῷ τάφῳ τὴν Ζωήν· * Ληστὴς δὲ ἀνέῳξεν * ἐν τῇ γλώσσῃ τὴν τρυφήν, * κραυγάζων καὶ λέγων· * Ὁ μετ' ἐμοῦ δι' ἐμὲ σταυρωθεὶς * συνεκρέματό μοι ἐπὶ τοῦ ξύλου, * καὶ ἐφαίνετό μοι ἐπὶ τοῦ θρόνου * τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος· * αὐτὸς γάρ ἐστιν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Προσόμοια η'.

Ἀθετήσαντα, Χριστὲ, * τὴν ἐντολήν σου * τὸν προπάτορα Ἀδὰμ * τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· * τὸν δὲ Ληστήν, Οἰκτίρμον, * ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ * ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα· * Μνήσθητί μου, Σωτὴρ, * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἁμαρτήσαντας ἡμᾶς * τῇ τοῦ θανάτου * κατεδίκασας ἀρᾷ, * ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος· * ἐν δὲ τῷ σώματί σου * ἀναμαρτήτως, Δέσποτα, παθὼν, * τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας κράζοντας· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * συνεξανέστησας * ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν * τῇ Ἀναστάσει σου, Κύριε, * τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν * τὴν δυναστείαν ὤλεσας, Σωτήρ· * διὰ τοῦτο πίστει σοι κράζομεν· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῇ τριημέρῳ σου ταφῇ * τοὺς ἐν τῷ Ἅδῃ * νεκρωθέντας ὡς Θεὸς * ζωοποιήσας συνήγειρας· * καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν * ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν * τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ * πρώταις ἐφάνης * ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Σωτὴρ, βοήσας τὸ Χαίρετε· * καὶ δι' αὐτῶν τοῖς φίλοις * τὴν σὴν μηνύεις ἔγερσιν, Χριστέ· * διὰ τοῦτο πίστει σοι κράζομεν· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν τῷ ὄρει Μωϋσῆς * χεῖρας ἁπλώσας * προετύπου τὸν Σταυ-

ρὸν, * τὸν Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος· * ἡμεῖς δὲ πίστει τοῦτον * κατὰ Δαιμόνων ὅπλον κραταιὸν * εἰληφότες, πάντες κραυγάζομεν· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν * καὶ Πνεῦμα ἅγιον * ὑμνήσωμεν, πιστοὶ, * ἕνα Θεὸν, ἕνα Κύριον, * ὡς ἐξ ἑνὸς Ἡλίου· * τρισσολαμπὴς γάρ ἐστιν ἡ Τριὰς, * καὶ φωτίζει πάντας τοὺς κράζοντας· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ, * δι' ἧς διῆλθε * σαρκωθεὶς ὁ Πλαστουργὸς * ἐσφραγισμένην φυλάξας σε· * χαῖρε, νεφέλη κούφη, * τὸν θεῖον ὄμβρον φέρουσα Χριστόν· * χαῖρε, κλῖμαξ καὶ θρόνε οὐράνιε· * χαῖρε, ὄρος σεπτὸν, * πῖον, ἀλατόμητον.

Τέλος τοῦ Τρίτου Ἤχου.

Εἰ καὶ τρίτος σὺ, πλὴν πρὸς ἀνδρικοὺς πόνους
Σύνεγγυς εἶ πως τοῦ προάρχοντος, Τρίτε.
Ἄκομψος, ἁπλοῦς, ἀνδρικὸς πάνυ, Τρίτε,
Πέφηνας ὄντως, καὶ σὲ τιμῶμεν, Τρίτε.
Πλήθους κατάρχων ἰσαρίθμου σοι, Τρίτε,
Πλήθει προσήκεις προσφυῶς ἡρμοσμένῳ.

ΗΧΟΣ Δ΄.

ΤΩ͂ ΣΑΒΒΑΤΩ͂ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, τὰ γ΄. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρὸν * ἀπαύστως προσκυνοῦντες, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν· * δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας * τὴν καταφθαρεῖσαν * τῶν ἀνθρώπων φύσιν, Παντοδύναμε, * καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον * καθυπέδειξας ἡμῖν, * ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς * τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας, Σωτὴρ, * τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ * ἑκουσίως προσηλωθείς· * καὶ εἰς Ἅδου κατελθὼν, Δυνατὲ, * τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ * ὡς Θεὸς διέῤῥηξας· * διὸ προσκυνοῦμεν * τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, * ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Πύλας Ἅδου συνέτριψας, Κύριε, * καὶ τῷ σῷ θανάτῳ * τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας· * γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον * ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, * ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν * τῷ Κόσμῳ δωρησάμενος * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Δεῦτε, ἀνυμνήσωμεν, λαοί, * τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον Ἔγερσιν· * δι' ἧς ἐλυτρώθημεν * τῶν τοῦ Ἅδου ἀλύτων δεσμῶν, * καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν * πάντες ἐλάβομεν * κράζοντες· * Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ταφεὶς καὶ ἀναστὰς, * σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι, Σωτὴρ, * τὴν σὴν ὑμνοῦσι * τριήμερον Ἔγερσιν· * δι' ἧς κατηυγάσθη * τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, * καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ * πάντες ἐλυτρώθημεν * κράζοντες· * Ζωοποιὲ, παντοδύναμε Σωτὴρ, * σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, * καὶ μοχλοὺς συνέθλασας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * καὶ γένος ἀνθρώπων * πεπτωκὸς ἀνέστησας· * διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν· * Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Κύριε, ἡ ἐκ Πατρὸς σου γέννησις * ἄχρονος ὑπάρχει καὶ ἀΐδιος· * ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις * ἄφραστος ἀνθρώποις * καὶ ἀνερμήνευτος· * καὶ ἡ εἰς Ἅδου κάθοδος * φοβερὰ Διαβόλῳ * καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ· * θάνατον γὰρ πατήσας * τριήμερος ἀνέστης, * ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ * Προφήτης Δαυὶδ * μελῳδικῶς * περὶ σοῦ προανεφώνησε * τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι· * Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. * Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον * ζωῆς ἀνέδειξεν * ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι * εὐδοκήσας Θεὸς, * ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα * φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, * καὶ τὸ πλανηθὲν * ὀρειάλωτον εὑρὼν * πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, * τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, * καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι * ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, * καὶ σώσῃ, Θεοτόκε, τὸν Κόσμον * Χριστὸς ὁ ἔχων * τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Κύριε, * ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ * τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας· * καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἅδῃ * τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, * ἀφθαρσίαν δωρούμενος * τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· * διὰ τοῦτο * ὑμνοῦντες δοξάζομεν * τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου Ἔγερσιν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου, μόνε Δυνατὲ, * πᾶσαν Κτίσιν ἐσάλευσας· * τεθεὶς ἐν τάφῳ δὲ, * τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνέστησας, * ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν δωρούμενος * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· * διὸ ὑμνοῦντες δοξάζομεν * τὴν τριήμερόν σου Ἔγερσιν.

Λαὸς παράνομος, Χριστὲ, * σὲ προδοὺς τῷ Πιλάτῳ * σταυρωθῆναι κατεδίκασεν, * ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην φανείς· * ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας ταφὴν, * αὐτεξουσίως * ἀνέστης τριήμερος * ὡς Θεὸς, δωρούμενος ἡμῖν * ἀτελεύτητον ζωὴν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ δακρύων Γυναῖκες * καταλαβοῦσαι τὸ μνῆμα, * σὲ ἐπεζήτησαν· * μὴ εὑροῦσαι δὲ, ὀλοφυρόμεναι * μετὰ κλαυθμοῦ βοῶσαι ἔλεγον· * Οἴμοι! Σωτὴρ ἡμῶν, * Βασιλεῦ τῶν ἁπάντων, * πῶς ἐκλάπης; * ποῖος δὲ τόπος κατέχει * τὸ ζωηφόρον σῶμά σου; * Ἄγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἀπεκρίνατο· * Μὴ κλαίετε, φησὶν, * ἀλλ' ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, * ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, * παρέχων ἡμῖν ἀγαλλίασιν * ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσεσι * σῶν οἰκετῶν, Πανάμωμε, * παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, * πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· * σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ * καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, * καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. * Μὴ αἰσχυνθῶμεν, Δέσποινα, * σὲ προσκαλούμενοι· * σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν * τῶν σοι πιστῶς βοώντων· * Χαῖρε, Δέσποινα, * ἡ πάντων βοήθεια, * χαρὰ καὶ σκέπη * καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα * ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι * αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, * καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀποῤῥίψασαι, * τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· * Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, * ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς, * δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον * καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον * διὰ σοῦ, Θεοτόκε, * τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, * Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, * καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως * ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· * δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, * ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τέταρτος ὕμνος τῷ Θεῷ Μητροφάνους.

Ὠδὴ α'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριάδα Θεαρχικὴν δοξάσωμεν * ταῖς ὑποστάσεσι, * μοναδικὴν δὲ φύσιν τῶν τριῶν, * συναΐδιον, σύνθρονον, * ἣν δυσωποῦντες λέγομεν· * Σῶσον τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Ἐχρίσθη ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι ἀγαλλιάσεως * θεουργικῷ ἐλαίῳ ὁ Υἱὸς, * ἐν ᾧ σάρκωσιν εἴληφε, * καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος * τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξε.

Τὸ κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, * Μονὰς τρισήλιε, * τὰ Σεραφὶμ οὐ φέροντα ὁρᾶν, * συγκαλύπτονται πτέρυξι,* καὶ τρισαγίοις ᾄσμασιν * ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως τὸν Ποιητὴν γεγέννηκας * τῶν ὅλων, Πάναγνε, * τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀρᾶς * τοὺς βροτοὺς καὶ θανάτου φθορᾶς, * καὶ διὰ σοῦ ἐπέγνωμεν * ἕνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ῥώμην ἐξ ὕψους * τοῖς ἁγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις σου * ὡς ἀπέστειλας, Χριστὲ, * παρὰ Πατρὸς τὸν Παράκλητον, * τὴν μίαν ἐνέφηνας * φύσιν τρισήλιον.

Τῷ Πατριάρχῃ * Ἀβραὰμ ὅτε ὤφθης ἐν σχήματι * ἀνδρικῷ, τριττὴ Μονὰς, * τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας * τῆς σῆς ἀγαθότητος * καὶ κυριότητος.

Ὁ χαρακτῆρσιν * ἐν τρισὶν εἷς Θεὸς πιστευόμενος, * ἀπερίγραπτος σαφῶς, * ἀπερινόητος ἅπασι, * ῥῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν * ἐκ πάσης θλίψεως. Θεοτοκίον.

Στοιχειωθέντες * τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσεσιν, * ἑνικὴν καὶ τριλαμπῆ * τὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν, * καὶ σὲ μακαρίζομεν * τὴν Ἀειπάρθενον.

Κάθισμα Τριαδικόν. Ταχὺ προκατάλαβε

Τρισήλιε ἄκτιστε * καὶ ὁμοούσιε, * Μονὰς τρισυπόστατε * καὶ ἀκατάληπτε, * τοὺς δούλους σου οἴκτειρον, * σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων * ὡς Θεὸς ἐλεήμων· * σὲ γὰρ, Κύριε, μόνον * Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην * κεκτήμεθα βοῶντες· * Γενοῦ ἡμῖν ἵλεως.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πολλαῖς περιστάσεσι * καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν, * Παρθένε, κυκλούμενοι, * καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν * ἀεὶ περιπίπτοντες, * μόνην

σε σωτηρίαν * καὶ ἐλπίδα καὶ τεῖχος * ἔχομεν, Θεοτόκε, * καὶ πρὸς σὲ καταχρέως * ἐν πίστει καὶ νῦν προστρέχομεν· * Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑπερούσιον Τριάδα * ἐν Μονάδι Θεότητος, * καὶ κυριαρχίαν * σὺν τοῖς Σεραφὶμ σε δοξάζομεν * ὡς ἀδιαίρετον φύσιν, * ὡς ἀσύγχυτον, * ὡς ἰσόῤῥοπον δόξῃ, Θεὲ * ἀκατάληπτε.

Μίαν ἑνοῦσαν ἀφράστως * τοῖς προσώποις Θεότητα, * καὶ ταυτιζομένην * ἅμα τῇ μιᾷ κυριότητι, * ἀπεριόριστον μόνην, * ἀπερίγραπτον * ἀνυμνοῦμέν σε τὸν Ποιητὴν * πάσης κτίσεως.

Νοῦς ὁ ἄναρχος τὸν Λόγον * ἀποῤῥήτως γεγέννηκε, * καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα * τὸ ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε· * καὶ διὰ τοῦτο Τριάδα * ὁμοούσιον * τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων Θεὸν * καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Ὀπτανόμενος τοῖς πάλαι * τυπικῶς προκατήγγειλε * τὴν ἐκ σοῦ, Παρθένε, * σάρκωσιν ὁ Λόγος· ἀλλ' ὕστερον * ἐπιφανεὶς τοῖς ἀνθρώποις * κατ' ἀλήθειαν, * τρισυπόστατον, μίαν ἀρχὴν * ἐφανέρωσε.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Συνέντες ἐκ πίστεως * τῆς παντουργοῦ Θεότητος * μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, * τρεῖς δ' ὑποστάσεις * ζωαρχικάς, * συμφυεῖς, * σέβομεν Πατέρα καὶ Υἱὸν * καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * συναΐδιον ὕπαρξιν.

Τὸ σέλας, Τρισήλιε, * τῆς οὐσιώδους αἴγλης σου * λάμψον ἑνιαία μοι Θεότης, * ἄκτιστε φύσις * καὶ φωτουργαία πηγὴ * πάσης φωτοδότιδος αὐγῆς, * ἵνα κατοπτρίζωμαι * σοῦ τὸ κάλλος τὸ ἄῤῥητον.

Ὡς μόνον ὑπάρχοντα * Δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος, * καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην * πάνσοφον ὄντως, * καὶ τῆς ζωῆς χορηγὸν * γνόντες σε, βοῶμέν σοι πιστῶς· * Δέσποτα τρισήλιε, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βουλόμενος * τὸν πρὶν φθαρέντα ἄνθρωπον, * ὁ δι' ἀγαθότητα, Παρθένε, * πλάσας καὶ δείξας * εἰκόνα θείας μορφῆς, * ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, * καὶ μίαν τρισάριθμον * Θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐβόησε * προτυπῶν.

Ἐνέφηνεν * ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν Υἱότητα, * καὶ τὸ Πνεῦμα * τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι ὁρώμενον· * διὰ τοῦτο μίαν * καὶ τριττὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν.

Ὡς εἶδέ σε * τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον * Ἡσαΐας * ὑψηλοῦ ἐπὶ θρόνου καθήμενον, * τὴν τριττὴν ἐπέγνω * τῆς μιᾶς Θεαρχίας ὑπόστασιν.

Μετάρσιον, * ὑψηλὲ Βασιλεῦ τρισυπόστατε,* τὴν καρδίαν * καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, * ἵνα τῆς σῆς δόξης * θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Ἠξίωσε * μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον * ἐκ Παρθένου * ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλάνθρωπος, * καὶ τῆς θείας δόξης * κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα Τριαδικόν. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, * τὸν δὲ Υἱὸν γεννητὸν, * καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον * ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς * φρονοῦντες κηρύττομεν, * ἄναρχον Βασιλείαν * καὶ Θεότητα μίαν, * ἥνπερ δοξαλογοῦντες * ὁμοφρόνως βοῶμεν· * Τριὰς ὁμοούσιε, * σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεός.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα * καὶ πρὸ αἰώνων Θεὸν * ἐν χρόνῳ ἐκύησας * ὑπερφυῶς ἐν σαρκὶ * Θεάνθρωπον, Ἄχραντε· * ὅθεν σε Θεοτόκον * ἀληθῶς καὶ κυρίως * πάντες ὁμολογοῦντες, * ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· * Τῆς δόξης τῆς αἰωνίου * πάντας ἀξίωσον.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὰς τεταγμένας * ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοερὰς * Τάξεις * ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς * ἐκμιμούμενοι, δοξάζομεν * μίαν Θεότητα * ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς ὑποστάσεσι. Δίς.

Ῥήσεις ἁγίων * Ὑποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς * ἕνα * τῶν αἰώνων πάντων Δημιουργὸν * προεδήλωσαν ἀνέκφραστον, * Θεὸν καὶ Κύριον, * θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατ' οὐσίαν * ἀθεώρητος Λόγος καὶ Παντουργὸς * ὤφθη * τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρωπος ἐξ ἁγνῆς * Θεομήτορος, τὸν ἄνθρωπον * ἀνακαλούμενος * πρὸς μετουσίαν τῆς Θεότητος.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπὲς, * οὐσία ἄναρχε, * κάλλος ἀμήχανον, * ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον· * καὶ ναὸν τῆς σῆς Θεότητος φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν * δεῖξόν με κράζοντα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον. Δίς.

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, * Τριὰς ἀμέριστε, * Μονὰς ἀσύγχυτε, * καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι * τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον * μαρμαρυγαῖς σου θεϊκαῖς, ἵνα φαντάζωμαι * τὴν σὴν δόξαν, * καὶ ἀνυμνῶ σε * τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατὴρ, * καὶ Λόγος σύμμορφος, * καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, * οὐσία, δύναμις, ὕπαρξις, ὑπερούσιε, ἀνέκφρα-

στε, * μεγαλουργὲ Τριὰς Μονάς, * φρούρει τὴν ποίμνην σου * ταῖς πρεσβείαις * τῆς Θεοτόκου * ὡς φύσει φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ὅλην νῦν πρὸς σὲ * κινῶ τὴν καρδίαν μου * καὶ τὴν διάνοιαν, * καὶ τὰς διαθέσεις δὲ * ψυχῆς ἁπάσας * καὶ τὰς τοῦ σώματος, * τὸν πλαστουργὸν καὶ ῥύστην μου, * Μονάρχα τρίφωτε, * καὶ βοῶ σοι· * Σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου * πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων. Δίς.

Ὕψωσον ἡμῶν * καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν * πρὸς σὲ τὸν Ὕψιστον, * φώτισον ταῖς λάμψεσιν * ἀχράντοις, Πάτερ, * Λόγε Παράκλητε, * ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον * τῆς δόξης, Ἥλιε * φωτοκράτορ, * πάντοτε δοξάζειν σε * τὸν μονάρχην Θεὸν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Σῶσον τοὺς εἰς σὲ * πιστεύοντας, Κύριε, * καὶ καταγγέλλοντας * ἄναρχον, ἀΐδιον, * οὐσίαν μίαν, * τρία δὲ Πρόσωπα * θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα * τῆς κυριότητος, * καὶ τῆς θείας * δόξης σου ἀξίωσον * ταῖς λιταῖς τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον * καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, * αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο, * λέγουσαι· * Ἆρα ἐκλάπη * ὁ τῷ Ληστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; * ἆρα ἠγέρθη * ὁ καὶ πρὸ Πάθους κηρύξας τὴν Ἔγερσιν; * Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, * τοῖς ἐν Ἅδῃ παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἑκουσίᾳ σου βουλῇ * Σταυρὸν ὑπέμεινας, Σωτήρ, * καὶ ἐν μνήματι καινῷ * ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοὶ * τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· * ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος * θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, * καὶ οἱ ἐν Ἅδῃ ἅπαντες ἐκραύγαζον * τῇ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει σου· * Χριστὸς ἀνέστη * ὁ ζωοδότης * μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ * τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, * καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν * τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν * ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου, Θεοτόκε, * βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, * ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· * καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ * τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· * Παρθένος τίκτει, * καὶ μετὰ τόκον * πάλιν μένει παρθένος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν ἑτέρα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος * ἀπὸ τοῦ Ἅδου, Σωτήρ· * συνήγειρας

τὸν Κόσμον σου * τῇ Ἀναστάσει τῇ σῇ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ * τοῦ θανάτου τὸ κράτος· * ἔδειξας, Ἐλεῆμον, * τὴν Ἀνάστασιν πᾶσι· * διό σε καὶ δοξάζομεν, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθὼν * τῶν ὑψωμάτων Γαβριὴλ, * καὶ τῇ πέτρᾳ προσελθὼν, * ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, * λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις· * Παύσασθε ὑμεῖς τῆς θρηνώδους κραυγῆς, * ἔχουσαι ἀεὶ τὸ εὐσυμπάθητον· * ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουσαι, θαρσεῖτε, * ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· * διὸ βοᾶτε * τοῖς Ἀποστόλοις, * ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κατεπλάγησαν, Ἁγνὴ, * πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ * τὸ μυστήριον τῆς σῆς * κυοφορίας τὸ φρικτόν· * πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ * ἀγκάλαις ὡς βροτὸς ταῖς σαῖς συνέχεται, * καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, * καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων * πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; * καὶ σὲ ὡς ὄντως * Θεοῦ Μητέρα * εὐφημοῦντες δοξάζουσιν.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου Ἐγέρσεως * προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι * τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον, Χριστὲ, * ὅτι ἀνέστης ὡς Θεὸς, * παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου * πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· * ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ * καὶ σῶσον, Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν, * αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· * ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ * ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, * καὶ καθάρσει ὑψοῦται, * λαμπρύνεται * τῇ τριαδικῇ Μονάδι * ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐκέκραξά σοι, Κύριε, * θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου· * κἀμοὶ γενέσθω πρὸς ὑπακοὴν * τὰ θεῖά σου ὦτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον * ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος * ὑψηλότερός ἐστι * πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα * ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν Κτίσιν * πρὸς Ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἡ καρδία μου * πρὸς σὲ, Λόγε, ὑψωθήτω, * καὶ οὐδὲν θέλξει με * τῶν τοῦ Κόσμου τερπνῶν * πρὸς χαμαιζηλίαν.

'Επὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ * ὡς ἔχει τις στοργὴν, * ἐπὶ τῷ Κυρίῳ θερμότερον * φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα... καὶ νῦν.

'Αγίῳ Πνεύματι * θεογνωσίας πλοῦτος, * θεωρίας καὶ σοφίας· * πάντα γὰρ ἐν τούτῳ * τὰ πατρῷα δόγματα * ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον.

'Ανάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. 'Ο Θεὸς, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ 'Εωθινόν. 'Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· τὸν Ν'. Ψαλμόν.

Κανὼν 'Αναστάσιμος. Ποίημα 'Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

'Ωδὴ α'. 'Ο Εἱρμός.

» Θαλάσσης * τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἴχνεσιν * ὁ πα-
» λαιὸς πεζεύσας 'Ισραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ * τοῦ
» 'Αμαλὴκ τὴν δύναμιν * ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

'Υψώθης, * τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν * ἐπανορθούμενος, * ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ * τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος * πανολεθρίαν, Δέσποτα, * ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

'Εν τάφῳ * σωματικῶς, ἐν "Αδῃ δὲ * μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· * ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, * καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες, Χριστὲ, * μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, * πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

'Ασπόρως * τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι * ἐκ θείου Πνεύματος * τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱὸν, * καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας * τὸν ἐκ Πατρὸς 'Αμήτορα * καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ 'Απάτορα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος, φέρων 'Ακροστιχίδα·

Αἶνον 'Ιωάννης μελιηδέα τέτρατον ᾄδει. Ποίημα 'Ιωάννου.

'Ανοίξω τὸ στόμα μου.

'Ιάσω τὸ σύντριμμα * τῆς ἀνθρωπότητος, Κύριε, * τῷ θείῳ σου Αἵματι * ἀνασκευάσας αὐτὴν, * καὶ συνέτριψας * δυνάστην ἐν ἰσχύϊ, * τὸν πάλαι συντρίψαντα * σοῦ τὸ πλαστούργημα.

Νεκρῶν ἐξανάστασις * διὰ νεκρώσεως γέγονας· * ἰσχὺς γὰρ ἀφῄρηται * τῆς θανατώσεως, * ὁμιλήσασα * Ζωῇ τῇ αἰωνίῳ, * τῷ πάντων δεσπόζοντι * σεσαρκωμένῳ Θεῷ.

Θεοτοκίον.

'Ωραῖος, ὑπέρτερος * τῶν οὐρανίων Δυνάμεων * ὁ θεῖός σου γέγονεν * οἶκος ὁ ἔμψυχος, * ἡ ἐν μήτρᾳ σε * βαστάσασα Παρθένος, * τὸ ὄρος τὸ ἅγιον * σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, σὺν τοῖς Εἱρμοῖς·
« Τέταρτος ὕμνος τῇ πανευκλεεῖ Κόρῃ ».

Τριστάτας κραταιούς.

Ἐσείσθησαν λαοί, * ἐταράχθησαν ἔθνη, * βασιλεῖαι κραταιαὶ δὲ * ἔκλιναν, Ἁγνή, * ἐκ τοῦ φόβου τοῦ τόκου σου· * ἦλθε γὰρ ὁ Βασιλεύς μου, * καὶ καθεῖλε τὸν τύραννον * καὶ τὸν Κόσμον φθορᾶς ἐλυτρώσατο.

Τὸ σκήνωμα αὐτοῦ * ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις * τοῖς βροτοῖς συγκαταβὰς * ἡγίασε Χριστός, * καὶ ἀσάλευτον ἔδειξε· * μόνη γὰρ μετὰ τὸν τόκον * παρθενίας κειμήλιον * ἡ τὸν Κτίστην τεκοῦσα διέμεινεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστέ, κράζουσα· *
» Σύ μου ἰσχύς, * Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, * ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς ἄμπελος * ἐπὶ Σταυροῦ κρέμαται, * πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Ὡς μέγας, ὡς φοβερός, * ὡς τὸ τοῦ Ἅδου καθελὼν φρύαγμα, * καὶ ὡς Θεὸς ἄφθαρτος * νῦν σωματικῶς ἐξεγήγερται.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς * τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, * Μῆτερ Θεοῦ, γέγονας· * ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἰοῦ ἀναμέστους μοι ὁ ὄφις * ὀδόντας ἐνέπειρε, Σωτήρ, * οὓς, παντοκράτορ Δέσποτα, * ἥλοις χειρῶν σου ἔθλασας· * ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος * Ἁγίων πλήν σου, Φιλάνθρωπε.

Ὡράθης, Φιλάνθρωπε, βουλήσει * ἐν τάφῳ νεκρὸς ζωοποιός, * καὶ πύλας ἀνεπέτασας * Ἅδου ταῖς ἀπ' αἰώνων ψυχαῖς· * ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος * Ἁγίων πλήν σου, Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἀνήροτος ἄρουρα ὡράθης * τὸν στάχυν τεκοῦσα τῆς ζωῆς, * τὸν πᾶσι τοῖς μετέχουσιν * ἀθανασίας πρόξενον, * τὸν ἐν Ἁγίοις Ἅγιον * ἁγίως ἀναπαυόμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἀφ' ὕψους κατῆλθες.

Ῥύπτεται βροτῶν * ἡ οὐσία διὰ σοῦ * ὁμιλήσασα ἀστέκτῳ θείῳ πυρί, * ὡς ἐγκρυφίας, πάναγνε * Παρθένε, ἐξοπτηθεῖσα * τῷ καὶ σὲ ἀλώβητον * διαφυλάξαντι.

Τίς αὕτη ἡ ὄντως * πλησίον τοῦ Θεοῦ, * ὡς ὑπερβᾶσα ἅπαντα * τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα; * Ἡ μόνη ἐν τῷ κάλλει τῆς παρθενίας * οἷα Μήτηρ λάμπουσα * τοῦ Παντοκράτορος.

'Ωδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία * ἐπὶ Σταυροῦ, τὸν Ἥλιον » τῆς δικαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς * εἰκότως κραυ- » γάζουσα· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Ἀνελήλυθας τὰ πάθη μου θεραπεύσων * ἐπὶ Σταυροῦ τῷ Πάθει τῆς ἀχράντου σαρκός σου, * ἣν ἑκὼν ἐφόρεσας· * διό σοι κραυγάζομεν· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἀναμαρτήτου ὁ θάνατος γεγευμένος * ζωοποιοῦ τε σώματος τοῦ σοῦ ἐπαξίως, * Δέσποτα, νενέκρωται· * ἡμεῖς δὲ βοῶμέν σοι· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας, ὦ Παρθένε, * καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν· * ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς * τὸ Χαῖρέ σοι, Δέσποινα, * πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Νενομοθετημένος ὢν Ἰσραὴλ * σέ, Χριστέ, τὸν νομοθετήσαντα * Θεὸν οὐκ ἔγνω, * ἀλλ' ὡς ἄνομον Σταυρῷ * παρανομῶν προσέπηξεν * ὁ νομοθεσίας ἀνάξιος.

Ἡ τεθεωμένη σου, Σῶτερ, ψυχὴ * Ἅδου θησαυροὺς πραονομεύσασα * τὰς ἀπ' αἰῶνος * συνανέστησε ψυχάς· * τὸ ζωηφόρον σῶμα δὲ * πᾶσιν ἀφθαρσίαν ἐπήγασε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀειπάρθενον καὶ ἀληθῆ * πάντες Θεοτόκον δοξάζομεν· * ἣν προετύπου * τῷ θεόπτῃ Μωϋσῇ * ἀκαταφλέκτως, Πάναγνε, * βάτος τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Συναναστραφῆ ἀνθρώποις * ὁραθεὶς ὁ Ἀόρατος, * ἐν μορφῇ ὑπάρχων * τῆς ἀκαταλήπτου Θεότητος· * καὶ μορφωθεὶς ἐκ σοῦ, Κόρη, * τὰ ἀλλότριον * τοὺς εἰδότας σε σώζει ἁγνὴν * Θεομήτορα.

Ὑπεδέξατο ἐν ὕλῃ * ἡ Παρθένος τὸν ἄϋλον, * ἐν μεθέξει ὕλης * βρέφος ἐξ αὐτῆς χρηματίσαντα· * ὅθεν ἐν δύο οὐσίαις * εἷς γνωρίζεται * σαρκοφόρος Θεὸς καὶ βροτὸς * ὑπερούσιος.

Μετὰ τόκον σε Παρθένον * ὁ Παρθένον οἰκήσας σε * καὶ τεχθεὶς ἀσπόρως * Λόγος καὶ Θεὸς διεσώσατο, * καὶ ἐν τῷ τίκτειν Παρθένον * διεφύλαξεν, * ὡς Δεσπότης καὶ Δημιουργὸς * πάσης Κτίσεως.

'Ωδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σύ, Κύριέ μου, φῶς * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, * φῶς ἅγιον » ἐπιστρέφον * ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺ, Κύριε, πρὸς γῆν * συμπαθῶς κατελήλυθας· * σὺ ὕψωσας τὴν πεσοῦσαν * τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν * ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος.

Σὺ ἦράς μου, Χριστὲ, * τῶν πταισμάτων τὸ ἔγκλημα· * σὺ ἔλυσας τὰς ὀδύνας * τοῦ θανάτου, Οἰκτίρμον, * τῇ θείᾳ Ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγὲς * κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· * σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * Θεόνυμφε, κεκτήμεθα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐδέξατο ὅλον σε * ᾍδης ὁ ἄφρων στόματι· * ξύλῳ γὰρ παγέντα σε ἀθρήσας, * λόγχῃ νυγέντα, * ἄπνουν τὸν ζῶντα Θεὸν, * ψιλὸν ἐλογίσατο βροτόν· * ἔγνω πειρασθεὶς δέ σοῦ * τὴν ἰσχὺν τῆς Θεότητος.

Αὐθέντα, Φιλάνθρωπε, * σοῦ τὸν ναὸν τοῦ σώματος * τάφος μερισάμενος καὶ ᾍδης, * ἄκοντες ἄμφω * δίκας εἰσπράττονται· * ὁ μὲν τῶν Ἁγίων σου ψυχὰς, * σώματα δὲ ἕτερος * συνεκπέμπων, Ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται * ἡ τοῦ Προφήτου πρόῤῥησις· * σὺ γὰρ, Ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρᾳ * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, * καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν, * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * τὴν εἰρήνην βραβεύοντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Νῦν ἀναστήσομαι.

Οἶκον τῆς δόξης σε, * ὄρος Θεοῦ ἅγιον, Ἁγνὴ, * νύμφην, παστάδα, * ναὸν ἁγιάσματος * ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ * ἐν σοὶ οἰκήσας * καὶ παράδεισον τρυφῆς * ἀϊδίου ἡμῖν εἰργάσατο.

Σάρκα ἐξ αἵματος * παρθενικοῦ εἴληφας, Χριστὲ, * ἄσπορον, ἄχραντον * καὶ ἐνυπόστατον, * λογικὴν καὶ νοερὰν * ἐμψυχωμένην, * ἐνεργῆ, θελητικὴν, * αὐτοδέσποτον, αὐτεξούσιον.

Τύραννον φρόνημα * παρθενικὴ ᾔσχυνε γαστήρ· * βρέφος ἀσπίδων γὰρ * τρώγλην ψυχόλεθρον * ἐξηρεύνησε χειρὶ, * καὶ ἀποστάτην * ἀλαζόνα καθελὼν, * τῶν πιστῶν τοῖς ποσὶν ὑπέταξεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾷ
» σοι, * ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, * τῷ δι' οἶκτον * ἐκ
» τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Τροπάρια.

Ἀνῆλθες * ἐν Σταυρῷ δυναστείαν ζωσάμενος, * καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ * ὡς Θεὸς ἐξ ὕψους κατέῤῥαξας· * τὸν Ἀδὰμ δὲ * ἀηττήτῳ παλάμῃ ἀνέστησας.

Ἀνέστης * ἐξαστράπτων ὡραῖος ἐκ τάφου, Χριστὲ, * καὶ

διεσκέδασας πάντας * τοὺς ἐχθροὺς τῇ θείᾳ σου δυναστείᾳ, * καὶ τὰ πάντα * ὡς Θεὸς εὐφροσύνης ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα * τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον! * ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ * τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα * ἀπειράνδρως * συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Διήνοιξε φάρυγγα ὁ Ἅδης * καὶ καταπέπωκέ με, * καὶ ψυχὴν ἐπλάτυνεν ὁ ἄφρων· * ἀλλ' ὁ Χριστὸς * καταβὰς ἀνήγαγε * τὴν ζωήν μου ὡς Φιλάνθρωπος.

Ἑάλω ὁ θάνατος θανάτῳ· * ὁ γὰρ θανὼν ἀνέστη * ἀφθαρσίαν μοι δεδωρημένος· * ἐμφανισθεὶς * Γυναιξὶ προσφθέγγεται * τὴν χαρὰν δὲ ὁ ἀθάνατος. Θεοτοκίον.

Ἀστέκτου Θεότητος χωρίον * ἡ καθαρὰ νηδύς σου * ἀναδέδεικται, ὦ Θεοτόκε· * ᾗ ἀδεῶς * οὐρανῶν τὰ Τάγματα * ἀτενίσαι οὐ δεδύνηνται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Πάλαι μὲν ἠπάτησεν ὁ ὄφις * καὶ ἐθανάτωσέ με * διὰ τῆς προμήτορός μου Εὔας· * νῦν δέ, Ἁγνή, * διὰ σοῦ ὁ πλάσας με * ἐκ φθορᾶς ἀνεκαλέσατο.

Ἄβυσσός σε ἄβυσσον ἀῤῥήτως * τῆς εὐσπλαγχνίας, Κόρη, * ἐκλεκτὴν ἀνέδειξε θαυμάτων· * καὶ γὰρ ἐκ σοῦ * ἀστραπῇ Θεότητος * μαργαρίτης Χριστὸς ἔλαμψεν.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου * ἀπὸ τοῦ τάφου * ὡς Θεὸς ἀνέστησεν * ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, * καὶ πύλας Ἅδου συνέτριψε, * καὶ ὡς Δεσπότης * ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν * Χριστὸν τὸν ζωοδότην * τριήμερον ἐκ τάφου, * καὶ πύλας τοῦ θανάτου * σήμερον συνθλάσαντα * τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, * τὸν Ἅδην τε νεκρώσαντα, * καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, * καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ ἐλευθερώσαντα * ὑμνήσωμεν, πάντες οἱ γηγενεῖς, * εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· * Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς * καὶ Δεσπότης * ἀνέστη τριήμερος.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ * Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ * πόθῳ *
» εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ * πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· *
» Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Πρὸς ἀφθαρσίαν * ἡ ἀνθρωπότης ἀνακέκληται * θείῳ * λουσαμένη Αἵματι τοῦ Χριστοῦ, * εὐχαρίστως ἀναμέλπουσα· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ὡς ζωηφόρος, * ὡς Παραδείσου ὡραιότερος * ὄντως * καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς * ἀναδέδεικται λαμπρότερος, * Χριστὲ, ὁ τάφος σου, * ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου * ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, * χαῖρε· * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, * Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν· * Εὐλογημένη σὺ * ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ἐταπείνωσας ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος * ὄμμα μετέωρον, * καὶ ἐπηρμένην ὀφρῦν * εἰς γῆν καταβέβληκας * σώσας τὸν ἄνθρωπον, * Ὑπερύμνητε. * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τῇ δυνάμει σου τὸ κέρας ἡμῶν ὕψωσον * τῶν λατρευόντων σοι, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * καὶ ᾍδου κενώσας πρὶν * τὸν πολυάνθρωπον * πλοῦτον, Δέσποτα. * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Ῥήσεσι θείαις ἑπόμενοι δοξάζομεν * μίαν Θεότητα, * ὡς ἐν λαμπάσι τρισὶν, * ἀσύγχυτον, ἄτμητον, * αἴγλην ἀνέσπερον, * τὴν φωτίζουσαν * πᾶσαν τὴν Κτίσιν ψάλλουσαν· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἕλκει με πρὸς ὑμνῳδίαν * πόθου τοῦ παρθενικοῦ * τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, * βοᾶν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ· * Εὐλογημένη, * Κύριος μετὰ σοῦ τῶν Δυνάμεων.

Ὑπερτέρα τῶν κτισμάτων * ὤφθης, ὡς τὸν Ποιητὴν * τεκοῦσα καὶ Κύριον· * διό σοι βοῶ, Θεοτόκε· * Εὐλογημένη, * Κύριος μετὰ σου τῶν Δυνάμεων.

Τριαδικόν.

Κυριότητά σε μίαν * σέβων ἐν ἁγιασμοῖς * τρισὶν ἀδιαίρετον * ὑμνῶ, τρισυπόστατε Φύσις· * Εὐλογημένη,* κράζων σοι, ἡ τὸ πᾶν διϊθύνουσα.

ᾨδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκῳ
» ἔφραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμενοι *
» οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες, κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, *
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Χεῖρας ἐκπετάσας ἐν Σταυρῷ, * τὰ ἔθνη ἅπαντα * ἐπισυνήγαγες, * καὶ μίαν ἔδειξας, Δέσποτα, * Ἐκκλησίαν ἀνυμνοῦσάν σε, * τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ * συμφώνως ψάλλουσαν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Λευχείμων ὠράθη γυναιξὶ * τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ * τῆς Ἀναστάσεως * καταστραπτόμενος Ἄγγελος· * Τί τὸν ζῶντα ἐν τῷ τάφῳ, βοῶν, * ἐπιζητεῖτε ὡς θνητόν; * ὄντως ἠγέρθη Χριστὸς, * ᾧ βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, * Παρθένε ἄχραντε, * Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· * σὺ τῆς Θεότητος γέγονας * ἐνδιαίτημα, Πανάμωμε, * μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ * τοῦ ἀπροσίτου φωτός· * ὅθεν πάντες * σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία Θεόνυμφε.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὴν ἄδικον βλέπουσα σφαγήν σου,* ἡ Κτίσις κατηφιῶσα ἐπωδύρετο· * γῆς ταρασσομένης γὰρ, * ζόφον ὡς ἱμάτιον * μελαμβαφὲς ὁ ἥλιος * περιεβάλλετο· * ἡμεῖς δέ σε ἀπαύστως ὑμνοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ συγκαταβάς μοι μέχρις Ἅδου, * καὶ πᾶσιν ὁδοποιήσας τὴν Ἀνάστασιν, * αὖθις ἀναβέβηκας * ἄρας με ἐπ' ὤμων σου, * καὶ τῷ Πατρὶ προσήγαγες· * ὅθεν κραυγάζω σοι· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Νοῦν πρῶτον καὶ αἴτιον ἁπάντων * Πατέρα μόνον ἀναίτιον δοξάζομεν, * Λόγον τε τὸν ἄναρχον, * Πνεῦμα τὸ Παράκλητον, * ἕνα Θεὸν καὶ Κύριον * καὶ Ποιητὴν τοῦ παντὸς, * Τριάδα συμφυῆ προσκυνοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἐκ πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ πλαστουργήσας σε, * ἐκ τῆς σῆς παρθενίας σεσάρκωται * ὁ τῶν ἁπάντων Κύριος, * ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν σκηνῇ Ἀβραὰμ ἐθεάσατο * τὸ ἐν σοὶ, Θεοτόκε, μυστήριον· * τὸν γὰρ Υἱόν σου ἄσαρκον * ὑπεδέξατο μέλπων· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἰσαρίθμους Τριάδος διέσωσε * τὸ τῆς σῆς παρθενίας προχάραγμα· * ἐν γὰρ παρθένοις σώμασι * κατεπάτουν τὴν φλόγα, * Κόρη, βοῶντες· * Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ωδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * » ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, * Χριστὸς, συνάψας * τὰς διεστώσας φύ- » σεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ὅλον με ἀνείληφας ὅλως * ἐν συναφείᾳ ἀσυγχύτῳ, * ὅλῳ μοι διδοὺς, * ὁ Θεός μου, * τὴν σωτηρίαν * διὰ τοῦ Πάθους σου, * ὃ ἐν Σταυρῷ ὑπέμεινας * σωματικῶς δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Οἱ σοὶ Μαθηταὶ καθορῶντες * ἀνεῳγμένον σου τὸν τάφον, * καὶ τὰς θεοφόρους σινδόνας * κεκενωμένας * τῇ Ἀναστάσει σου, * σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἔλεγον· * Ὄντως ἐγήγερται ὁ Κύριος!

Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, * ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα * πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνοῦμεν, * ἐν ἀσυγχύτοις * ταῖς ὑποστάσεσιν * ἰσοσθενῆ, ὁμότιμον, * ἣν εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ἅπας γηγενής.

Δόλῳ τῆς Ἐδὲμ * ἑρπύσας ὁ ὄφις με * εἷλεν αἰχμάλωτον· * πρὸς τὴν τοῦ Κρανίου δὲ * κρατίστην πέτραν * τοῦτον ἠδάφισεν * ὁ παντοκράτωρ Κύριος * καθάπερ νήπιον· * τῆς τρυφῆς δὲ * αὖθίς μοι τὴν εἴσοδον * διὰ ξύλου Σταυροῦ ἀνεπέτασεν.

Ἔθου κραταιὰ * ἐχθροῦ ὀχυρώματα * νῦν εἰς ἐρήμωσιν· * τῇ παναλκεστάτῃ δὲ * χειρὶ τὸν πλοῦτον * τούτου διήρπασας, * ἐκ κενεώνων Ἅδου με * συναναστήσας, Χριστὲ, * καὶ τὸν πάλαι * ἄμετρα καυχώμενον * ὡς γελοῖον παιζόμενον ἔδειξας.

Ἴθι τοῦ πτωχοῦ * λαοῦ σου τὴν κάκωσιν * ἐπισκεψόμενος· * τῇ συμπαθεστάτῃ δὲ * καὶ κραταιᾷ σου * χειρὶ δυνάμωσον * τὸν σταυροφόρον Ἄνακτα * κατὰ βλασφήμων ἐχθρῶν * ἐξελέσθαι * σοῦ τὴν περιούσιον * κληρουχίαν, Χριστὲ, ὡς Φιλάνθρωπος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Κρυπτὸν Θεῖον.

Ὁρῶμεν ὡς κρῖνόν σε * τῇ ἀλουργίδι * βεβαμμένην, Ἄχραντε, * τοῦ θείου Πνεύματος * τῶν ἀκανθῶν * ἐν μέσῳ ἐκλάμπουσαν, * καὶ εὐωδίας * πληροῦσαν τούς σε γνησίως μεγαλύνοντας.

Ῥευστὴν προσλαβόμενος * βροτείαν φύσιν * ἐκ τῆς σῆς, Πανάμωμε, * γαστρὸς ὁ Ἄφθαρτος, * ἐν ἑαυτῷ * ἀνέδειξεν ἄῤῥευστον * δι' εὐσπλαγχνίαν· * διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἡ πάντων δεσπόζουσα * τῶν ποιημάτων, * τῷ λαῷ σου δώρησαι * τὰ νίκης τρόπαια, * τὸν δυσμενῆ * τεθεῖσα ὑπόσπονδον * τῇ Ἐκκλησίᾳ, * ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, * καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * παντοδύναμε Κύριε, * δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου, Χριστὲ, * τῆς ἀρχαίας κατάρας * ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, * καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου * τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα * Διάβολον κατήργησας· * ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου * χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας· * διὸ βοῶμέν σοι· * Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ σῷ Σταυρῷ, Χριστὲ Σωτὴρ, * ὁδήγησον ἡμᾶς * ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, * καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· * ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ, * ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, * φιλάνθρωπε Κύριε, * τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σου.

Τῶν Πατρικῶν σου κόλπων * μὴ χωρισθεὶς, * μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, * ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, * ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως, * καὶ Σταυρὸν καὶ Θάνατον ὑπέμεινας σαρκὶ, * ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι· * ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, * ἀθανασίαν παρέσχες * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, * ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Θάνατον κατεδέξω σαρκὶ, * ἡμῖν ἀθανασίαν * πραγματευσάμενος, Σωτήρ· * καὶ ἐν τάφῳ ᾤκησας, * ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἅδου ἐλευθερώσῃς * συναναστήσας ἑαυτῷ, * παθὼν μὲν ὡς ἄνθρωπος, * ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός· * διὰ τοῦτο βοῶμεν· * Δόξα σοι, ζωοδότα Κύριε, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτραι ἐσχίσθησαν, Σωτὴρ, * ὅτε ἐν τῷ Κρανίῳ * ὁ Σταυρός σου ἐπάγη· * ἔφριξαν Ἅδου πυλωροὶ, * ὅτε ἐν τῷ μνημείῳ * ὡς θνητὸς κατετέθης· * καὶ γὰρ τοῦ θανάτου * καταργήσας τὴν ἰσχὺν, * τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν * ἀφθαρσίαν παρέσχες * τῇ Ἀναστάσει σου, Σωτήρ. * Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Ἐπεθύμησαν Γυναῖκες * ἰδεῖν σου τὴν Ἀνάστασιν, Χριστὲ ὁ Θεός· * ἦλθε προλαβοῦσα * Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, * εὗρε τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, * καὶ τὸν Ἄγγελον καθεζόμενον * καὶ λέγοντα· * Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν κεκρῶν; * ἀνέστη ὡς Θεὸς, * ἵνα σώσῃ τὰ σύμπαντα.

Ποῦ ἔστιν Ἰησοῦς, * ὃν ἐλογίσασθε φυλάττειν; * εἴπατε, Ἰουδαῖοι· * ποῦ ἔστιν, * ὃν ἐθήκατε ἐν τῷ μνήματι, * τὸν λίθον σφραγίσαντες; * δότε τὸν νεκρὸν, * οἱ τὴν ζωὴν ἀρνησάμενοι· * δότε τὸν ταφέντα * ἢ πιστεύσατε τῷ ἀναστάντι. * Κἂν ὑμεῖς σιγήσητε, * τοῦ Κυρίου τὴν Ἔγερσιν * οἱ λίθοι κεκράξονται, * μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεὶς * ἐκ τοῦ μνήματος. * Μέγα σου τὸ

ἔλεος! * μέγα τὸ μυστήριον * τῆς οἰκονομίας σου! * Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Προσόμοια η'.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ * Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, * διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ * ὁ Ληστὴς Παράδεισον ᾤκησεν· * ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος * ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, * ὁ δὲ συσταυρούμενος * Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον· * Μνήσθητί μου, βοῶν, * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ * καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, * καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεὸς * τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον, Κύριε, * Ληστοῦ τὴν μετάνοιαν * καὶ ἡμῖν παράσχου, μόνε Φιλάνθρωπε, * τοῖς πίστει λατρεύουσι, * Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν * ἐν τῷ Σταυρῷ τῇ λόγχῃ διέῤῥηξας· * καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς * τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας, * ῥυσάμενος ἅπαντας * ἐκ δεσμῶν τοῦ Ἅδου τῇ Ἀναστάσει σου· * δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, * φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς * ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος, * καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ * ἀναστήσας, μόνε Ἀθάνατε, * κἀμὲ εἰς μετάνοιαν * ἐπιστρέψαι, Κύριε, καταξίωσον, * ἐξ ὅλης καρδίας μου * καὶ ἐν θερμῇ τῇ πίστει ἀεὶ κραυγάζειν σοι· * Μνήσθητί μου, Σωτήρ, * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δι' ἡμᾶς ὁ ἀπαθὴς * παθητὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, * καὶ ἑκουσίως ἐν Σταυρῷ * προσηλωθεὶς ἡμᾶς συνανέστησε· * διὸ καὶ δοξάζομεν * σὺν τῷ Σταυρῷ τὸ Πάθος καὶ τὴν Ἀνάστασιν, * δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, * δι' ὧν καὶ σωζόμεθα ἀνακράζοντες· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, * καὶ τὸ τοῦ Ἅδου κράτος σκυλεύσαντα * καὶ ὁραθέντα γυναιξὶ * Μυροφόροις λέγοντα Χαίρετε, * πιστοί, δυσωπήσωμεν * ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * κραυγάζοντες πάντοτε * Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, * καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ Ἅγιον * ὁμοφρόνως οἱ πιστοὶ * δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, * Μονάδα Θεότητος * ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑποστάσεσιν, * ἀσύγχυτον μένουσαν, * ἁπλῆν, ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον, * δι' ἧς ἐκλυτρούμεθα * τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου, Χριστὲ, * τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, * καὶ Παρθένον ἀληθῶς, * καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἄφθορον, * αὐτήν σοι προσάγομεν * εἰς πρεσβείαν, Δέσποτα πολυέλεε· * πταισμάτων συγχώρησιν * δώρησαι πάντοτε τοῖς βοῶσί σοι· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τέλος τοῦ Τετάρτου Ἦχου.

Πανηγυριστὴς καὶ χορευτὴς ὤν, φέρεις
  Τέταρτον εὖχος μουσικωτάτῃ κρίσει.
Σὺ τοὺς χορευτὰς δεξιούμενος πλάττεις,
  Φωνὰς βραβεύεις καὶ κροτῶν ἐν κυμβάλοις.
Σὲ τὸν Τέταρτον Ἦχον, ὡς εὐφωνίας
  Πλήρη, χορευτῶν εὐλογοῦσι τὰ στίφη.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄.

ΤΩ͂ ΣΑΒΒΑΤΩ͂ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, τὰ τρία Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, * Χριστὲ, Διάβολον ᾔσχυνας, * καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου * τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἤμβλυνας, * καὶ ἔσωσας ἡμᾶς * ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. * Δοξάζομέν σε, Μονογενές.

Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδοὺς * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων * ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· * ἔφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἅδου, * καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί· * εἰσελήλυθε γὰρ * ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, * λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· * Ἐξέλθετε· * καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει· * Ἀνακαλύπτεσθε.

Μέγα θαῦμα! * ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης * διὰ φιλανθρωπίαν * σαρκὶ παθὼν ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. * Δεῦτε, πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, * τοῦτον προσκυνήσωμεν· * τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ * ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, * ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν * ἕνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ἑσπερινὴν προσκύνησιν * προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ Φωτὶ, * τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων * ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκὸς * λάμψαντι τῷ Κόσμῳ, * καὶ μέχρις Ἅδου κατελθόντι, * καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, * καὶ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως * τοῖς ἔθνεσι δείξαντι. * Φωτοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν * Χριστὸν δοξολογήσωμεν· * αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, * Κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται, * χαίρει χορὸς Ἀγγέλων, * φεύγει Δαιμόνων πλάνη, * Ἀδὰμ πεσὼν ἀνίσταται, * Διάβολος κατήργηται.

Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο * ὑπὸ τῶν παρανόμων· * Καλύψατε Χριστοῦ τὴν Ἔγερσιν, * καὶ λάβετε ἀργύρια, * καὶ εἴπατε ὅτι, ἡμῶν κοιμωμένων, * ἐκ τοῦ μνημείου ἐσυλήθη ὁ νεκρός. * Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε * νεκρὸν κλαπέντα ποτέ; * μάλιστα ἐσμυρνισμένον καὶ γυμνὸν, * καταλιπόντα καὶ ἐν τῷ τάφῳ * τὰ ἐντάφια αὐτοῦ; * Μὴ πλανᾶσθε, Ἰουδαῖοι· * μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν Προφητῶν, * καὶ γνῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς * ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου * καὶ Παντοδύναμος.

Κύριε, ὁ τὸν Ἅδην σκυλεύσας * καὶ τὸν θάνατον πατήσας, * Σωτὴρ ἡμῶν, * ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον * τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ * τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης * εἰκὼν διεγράφη ποτέ. * Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, * ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· * τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν * ἀβρόχως Ἰσραὴλ, * νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν * ἀσπόρως ἡ Παρθένος· * ἡ θάλασσα * μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ * ἔμεινεν ἄβατος· * ἡ ἄμεμπτος * μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ * ἔμεινεν ἄφθορος. * Ὁ ὢν καὶ προών, * καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος * Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, * καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα * ἐν φωναῖς ᾀσμάτων μεγαλύνομεν, * ὅτι Σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω * διὰ τὸ γένος ἡμῶν * ὡς φιλάνθρωπος Κύριος· * σκυλεύσας Ἅδου πύλας * τριήμερος ἀνέστης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, Ζωοδότα, * κρουνοὺς ἀφέσεως πᾶσιν ἐξέβλυσας, * ζωῆς καὶ σωτηρίας· * σαρκὶ δὲ θάνατον κατεδέξω, * ἀθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος· * οἰκήσας τάφῳ δὲ * ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, * συναναστήσας ἑαυτῷ * ἐνδόξως ὡς Θεός· * διὰ τοῦτο βοῶμεν· * Φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Ξένη σου ἡ σταύρωσις * καὶ ἡ ἐν Ἅδου κάθοδος, * Φιλάνθρωπε, ὑπάρχει· * σκυλεύσας γὰρ αὐτὸν, * καὶ τοὺς πάλαι δεσμίους * συναναστήσας ἑαυτῷ * ἐνδόξως ὡς Θεὸς, * τὸν Παράδεισον ἀνοίξας * ἀπολαβεῖν τούτους ἠξίωσας· * διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς

δοξάζουσι * τὴν σὴν τριήμερον Ἔγερσιν * δώρησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, * Παραδείσου οἰκήτορας καταξιῶν * ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκὶ Πάθος δεξάμενος, * καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, * τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεράπευσον, * καὶ ἀνάστησον ἐκ πταισμάτων χαλεπῶν, * Φιλάνθρωπε, * καὶ σῶσον ἡμᾶς. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, * παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, * Παρθένε πάνσεμνε· * δι' ἧς ὁ λυτρωτής μου Χριστὸς ὁ Κύριος * τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος * ὑπάρχων δικαιοσύνης, * φωτίσαι θέλων, οὓς ἔπλασε * κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. * Διὸ, Πανύμνητε, * ὡς μητρικὴν παῤῥησίαν * πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, * ἀδιαλείπτως πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Αὐτόμελον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον * Πατρὶ καὶ Πνεύματι, * τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν * ἀνυμνήσωμεν, πιστοί, * καὶ προσκυνήσωμεν· * ὅτι ηὐδόκησε σαρκὶ * ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, * καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, * καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας * ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαῖρε, πύλη Κυρίου * ἡ ἀδιόδευτος· * χαῖρε, τεῖχος καὶ σκέπη * τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· * χαῖρε, ἀχείμαστε λιμὴν * καὶ Ἀπειρόγαμε· * ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ * τὸν Ποιητήν σου καὶ Θεόν, * πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπῃς * ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων * καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κανὼν ὁ πέμπτος Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ.

Ποίημα Μητροφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Κράτος τῆς ἑνιαίας * καὶ τρισηλίου μορφῆς * ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Τὸν νοῦν ἡμῶν καταύγασον, * Θεὲ παντοδύναμε, * καὶ πρὸς τὴν σήν, * Δέσποτα, μετεώρισον * δόξαν ἄφραστον.

Ἄνω σε τῶν Ἀγγέλων * διάκοσμοι νοεροὶ * ἀσιγήτως ὑμνοῦσιν * ἐν τρισαγίοις ᾄσμασι, * Μονάδα τρισάριθμον, * καὶ Τριάδα * σύμμορφον, ὑπερούσιον, * παντοδύναμον.

Νέκταρ τῆς σῆς ἀγάπης * γλυκύτατον φωτουργὸν * τῇ ψυχῇ μου παράσχου, * Τριὰς Μονὰς ἀρχίφωτε, * καὶ θείαν κατάνυξιν, * καθαρτικήν, * Δέσποτα πολυέλεε * πάσης Κτίσεως.

Θεοτοκίον.

῞Ωσπερ ἐπὶ τὸν πόκον * κατῆλθεν ἀψοφητὶ * οὐρανόθεν, Παρθένε, * ὁ ὑετὸς ἐν μήτρᾳ σου * ὁ θεῖος, καὶ ἔσωσε * ξηρανθεῖσαν * ἅπασαν τῶν ἀνθρώπων * τὴν φύσιν, Ἄχραντε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας * ἐπ' οὐδενός.

Νοήσας * τὰς νοερὰς οὐσίας ὑπέστησας * ὑμνῳδοὺς ἀπαύστους * τῆς σῆς Θεότητος, * τρίφωτε Θεὲ καὶ παντουργέ· * ἀλλὰ καὶ τῶν πηλίνων * καὶ γηγενῶν δέξαι τὴν δέησιν * καὶ τὴν ἱκεσίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὁ πάσης * κατὰ φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος, * τοῖς ἀλλοιουμένοις * ἡμῖν καὶ μέλπουσι * τὴν ἀνεξιχνίαστον πηγὴν * τῆς σῆς ἀγαθωσύνης * πλημμελημάτων δὸς συγχώρησιν, * καὶ τὴν σωτηρίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Πατέρα * καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Πνεῦμα δοξάζομεν * ἐν ἀπαραλλάκτῳ * μορφῇ Θεότητος, * σὲ τὸν ἑνικὸν καὶ τριλαμπῆ * Κύριον τῶν ἁπάντων, * ὡς οἱ Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι * παρὰ σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν. Θεοτοκίον.

Ἐφάνης * τῷ Μωϋσῇ ἐν βάτῳ ὡς Ἄγγελος * βουλῆς τῆς μεγάλης * τοῦ Παντοκράτορος, * σοῦ τὴν ἐκ Παρθένου προδηλῶν * σάρκωσιν, Θεοῦ Λόγε· * δι' ἧς ἡμᾶς μετεστοιχείωσας, * καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἀνεβίβασας.

Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐλεήμων ὑπάρχεις, * Τριὰς ἀμέριστε· * ἐλεεῖς γὰρ τοὺς πάντας * ὡς παντοδύναμος * καὶ πανοικτίρμων, συμπαθὴς * καὶ πολυέλεος· * διὸ προσφεύγομεν πρὸς σὲ * οἱ ἁμαρτήμασι πολλοῖς * βαρούμενοι κεκραγότες· * Ἱλάσθητι τοῖς σοῖς δούλοις, * καὶ ῥῦσαι πάντας πάσης κολάσεως.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε, * ἡμᾶς ἐλέησον * τοὺς προσφεύγοντας πίστει * εἰς σὲ τὴν εὔσπλαγχνον, * καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν * σοῦ νῦν ἀντίληψιν· * δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ * τοὺς πάντας σώζειν, ὡς οὖσα * Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, * ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις * ἀεὶ χρωμένη, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν.

Μυεῖται τῆς μιᾶς Κυριότητος * τὸ τριφαὲς ὁ Δανιήλ, * Χριστὸν κριτὴν θεασάμενος * πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, * καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον τὴν ὅρασιν. Δίς.

Πηλίνοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε στόμασι * τὸν ὑπερούσιον Θεόν, * τριαδικὸν ὑποστάσεσι, * μοναδικόν τε τῇ φύσει, * τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ δασὺ καὶ κατάσκιον, * ὃ εἶδε πρὶν ὁ Ἀββακοὺμ, * ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ἅγιος, * τὸν δυσθεώρητον τόκον * ἐδήλου σῆς, Παρθένε, συλλήψεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ὁ δι' ἀγαθότητα * κτίσας τὸν ἄνθρωπον, * καὶ κατ' εἰκόνα * τὴν σὴν ποιήσας, * ἐν ἐμοὶ κατοίκησον, * τρίφωτε Θεέ μου, * ὡς ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος.

Σύ με καθοδήγησον, * Μονὰς τρισήλιε, * πρὸς τρίβους θείας * τῆς σωτηρίας, * καὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως * πλήρωσον ὡς φύσει * Θεὸς ἀπειροδύναμος.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον * τῆς μιᾶς φύσεως, * μεμερισμένον * τοῖς χαρακτῆρσι, * τριλαμπὲς, ἀνέσπερον, * τὴν ἐμὴν καρδίαν * καταύγασον ταῖς αἴγλαις σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς κατεῖδε πάλαι σε, * Ἁγνὴ πανάχραντε, * ὁ Ὑποφήτης * βλέπουσαν πύλην * πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, * εὐθύς σε ἐπέγνω * Θεοῦ κατοικητήριον.

Ὠδὴ ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Τριφαὴς ὑπάρχουσα * Θεαρχία * ὑποστατικῶς, * ἑνιαία πέφυκας * ὡς σύμμορφος * καὶ ἰσουργὸς * καὶ κατ' οὐσίαν καὶ βούλησιν. Δίς.

Ἱκανῶς ἐδήλωσεν * ὁ Προφήτης * ᾄδων τῷ Πατρί· * Σῷ φωτὶ ὀψόμεθα * τῷ Πνεύματι * φῶς τὸν Υἱὸν, * ἕνα Θεὸν τὸν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Τῶν πταισμάτων λύτρωσιν * καὶ κινδύνων, * Δέσποτα Θεὲ, * ἑνικὲ καὶ τρίφωτε, * κατάπεμψον * σοῖς ὑμνηταῖς * πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τρισήλιον σέλας * δοξολογήσωμεν, * καὶ ἁπλῆν τὴν Τριάδα * νῦν προσκυνήσωμεν· * ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς * καὶ ἠλέησε, * καὶ ἐῤῥύσατο φθορᾶς * τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης * εἰδώλων πάντα τὸν Κόσμον, * καὶ Βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο. Δόξα... καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων * πρὸς σὲ κατέφυγον * τὴν ἐλπίδα ἁπάντων, * καὶ τὸ προσφύγιον * ἁμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν, * κράζων τὸ Ἥμαρτον· * ἀλλ' ἐμμένω τοῖς χείροσιν * ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος· * ἐλέησόν με πρὸ τέλους, * ἐπίστρεψόν με καὶ ῥῦσαι * πάσης κολάσεως τὸν ἀνάξιον.

'Ωδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὡς ἐλέους ἄβυσσον * κεκτημένος, Κύριε, * καὶ πέλαγος ἄπειρον, * Οἰκτίρμον, ἐλέησον * τοὺς ἕνα σὲ ὑμνοῦντας, * τριλαμπῆ Θεὸν ὅλων. Δίς.

Τὸν ἀπερινόητον, * ἑνικὸν καὶ τρίφωτον * Θεόν σε καὶ Κύριον * ὑμνοῦντές βοῶμέν σοι· * Παράσχου τοῖς σοῖς δούλοις * ἱλασμὸν ἁμαρτημάτων. Θεοτοκίον.

Ῥάδαμνον ἐβλάστησας * τῷ Πατρὶ συνάναρχον, * ἄνθος τῆς Θεότητος, * βλαστὸν συναΐδιον, * Παρθένε, τὸν διδόντα * τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

'Ωδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ἵνα τῆς μιᾶς * ἀνακαλύψῃς πάλαι * σαφῶς Κυριότητος * τριττὴν ὑπόστασιν, * ὤφθης, Θεέ μου, * ἐν σχήματι ἀνθρώπων * Ἀβραὰμ ὑμνοῦντι * σὸν κράτος ἑνιαῖον. Δίς.

Σύ με πρὸς τὰς σὰς * θεουργικὰς ἀκτῖνας * δέρκειν καταξίωσον, * Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, * Πάτερ οἰκτίρμον, * καὶ Λόγε καὶ τὸ Πνεῦμα, * τοῦ εὐαρεστεῖν σοι * ἀεί, Κύριε πάντων.

Θεοτοκίον.

Ἤστραψας ἡμῖν * τῆς τρισηλίου δόξης * τὸν ἕνα, Πανύμνητε, * Χριστὸν τὸν Κύριον, * πάντας μυοῦντα * τὴν μίαν Θεαρχίαν * ἐν τρισὶ Προσώποις * ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ'. Ἠσαΐα, χόρευε.

Λαλιαί σε βρότειαι * κατ' ἀξίαν, * ἄναρχε Μονάς, * οὐ σθένουσιν ὑμνεῖν· * πλὴν ὡς ἐφικτὸν * τολμῶντες ἐκ πίστεως, * Θεαρχική, * σύνθρονε Τριάς, * δόξαν προσφέρομεν * τῷ σῷ κράτει καὶ τὴν αἴνεσιν. Δίς.

Ἰσοῤῥόπῳ δόξῃ σε * τὸν Μονάρχην * τρίφωτον Θεὸν * δοξάζει τὰ Χερουβὶμ * καὶ τὰ Σεραφὶμ * ἀχράντοις ἐν στόμασι· * μεθ' ὧν ἡμᾶς * τοὺς ἁμαρτωλοὺς * πρόσδεξαι, Κύριε, * τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἁγνὴ καὶ ἄμωμος * καὶ Παρθένος, * τέτοκας Υἱὸν * λυτρούμενον ἡμᾶς * ἀπὸ πειρασμῶν, * Θεὸν ἀναλλοίωτον· * ἀλλὰ καὶ νῦν * ἄφεσιν ἡμῖν * τῶν παραπτώσεων * τοῦτον δοῦναι καθικέτευε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου * ἐγκωμιάσωμεν, * τὴν Ταφὴν τὴν ἁγίαν * ὕμνοις τιμήσωμεν, * καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ * ὑπερδοξάσωμεν· * ὅτι συνήγειρε νεκροὺς * ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, *

σκυλεύσας κράτος θανάτου * καὶ ἰσχὺν Διαβόλου, * καὶ τοῖς ἐν Ἅδη φῶς ἀνέτειλε. Δόξα.

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης, * ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον· * ἐν μνήματι ἐτέθης, * ὁ κενώσας τὰ μνήματα· * ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, * κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας· * Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Χαῖρε, ἅγιον ὄρος * καὶ θεοβάδιστον· * χαῖρε, ἔμψυχε βάτε * καὶ ἀκατάφλεκτε· * χαῖρε, ἡ μόνη πρὸς Θεὸν * Κόσμου γέφυρα, * ἡ μετάγουσα θνητοὺς * πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν· * χαῖρε, ἀκήρατε Κόρη, * ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα * τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Κύριε, * μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν * καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, * ὁ Πέτρος ἐβόα σοι· * Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, * κἀγὼ ἐδειλίασα· * Λῃστὴς ἐθεολόγησε, * κἀγὼ ἠρνησάμην σε· * ἆρα καλέσεις με τοῦ λοιποῦ Μαθητήν; * ἢ πάλιν δείξεις με ἁλιέα βυθοῦ; * Ἀλλὰ μετανοοῦντά με δέξαι, * ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με. Δόξα.

Κύριε, * ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν * οἱ παράνομοι τῶν κατάδίκων, * καὶ λόγχῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, * ὦ Ἐλεῆμον· * ταφὴν δὲ κατεδέξω, * ὁ λύσας Ἅδου τὰς πύλας, * καὶ ἀνέστης τριήμερος· * ἔδραμον Γυναῖκες ἰδεῖν σε, * καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν Ἔγερσιν. * Ὑπερυψούμενε Σωτήρ, * ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, * εὐλογημένε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀπειρόγαμε Νύμφη, * Θεογεννήτρια, * ἡ τῆς Εὔας τὴν λύπην * χαροποιήσασα, * ἀνυμνοῦμέν οἱ πιστοὶ * καὶ προσκυνοῦμέν σε, * ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς * ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· * καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Ἀγγελικῇ ὁράσει * τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, * καὶ θεϊκῇ Ἐγέρσει * τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, * αἱ Μυροφόροι * τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· * Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι * τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου * συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι * καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με * δαυϊτικῶς ᾄδω σοι, Σωτήρ μου· * Ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν * ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς * ζωὴ μακαρία ἐστὶ * θεϊκῷ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * περικρατεῖται πάντα τὰ ὁρατά τε * σὺν

τοῖς ἀοράτοις· * αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν, * τῆς Τριάδος ἕν ἐστιν ἀψευστως.

'Αντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη, ψυχή,* ἀρθῶμεν· * δεῦρο ἐκεῖσε, * ὅθεν βοήθεια ἥκει.

Δεξιά σου χεὶρ * κἀμὲ, Χριστὲ, ἱπταμένη * σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * θεολογοῦντες φῶμεν· * Σὺ εἶ Θεὸς, ζωὴ, ἔρως, φῶς, * νοῦς· σὺ χρηστότης, * σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Αντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· * Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου· * χαρᾶς πολλῆς πλησθεὶς * εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ * τὰ φοβερὰ τελεσιουργεῖται· * πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον * ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * ζωαρχικὴ ἀξία, * ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, * ὡς ἐν Πατρὶ * ἅμα τε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Τὸν Ν'.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵππον καὶ ἀναβάτην * εἰς θάλασσαν Ἐρυθρὰν * ὁ συντρίβων
» πολέμους * ἐν ὑψηλῷ βραχίονι * Χριστὸς ἐξετίναξεν, * Ἰσραὴλ
» δὲ * ἔσωσεν ἐπινίκιον * ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάρια.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος * Ἑβραίων συναγωγὴ * οὐ στοργὴν, Εὐεργέτα, * πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, * Χριστὲ, ἐστεφάνωσε, * τὸν Γενάρχη * λύοντα τῆς ἀκάνθης * τὸ ἐπιτίμιον.

Ἤγειράς με πεσόντα * τῷ βόθρῳ ἐπικλιθεὶς, * Ζωοδότα, ἀπτώτως· * καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, * Χριστὲ, ἀνασχόμενος * ἀπειράστως, * θείας οὐσίας μύρῳ με * εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, * ἡ λύπη πέπαυται· * ἡ γὰρ Εὐλογημένη * καὶ Κεχαριτωμένη πιστοῖς * χαρὰν ἐξανέτειλεν, * εὐλογίαν * πᾶσιν ἀνθηφοροῦσα * Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ βουλήσει Σταυρῷ * προσηλωθέντι σαρκὶ, * καὶ τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως * τὸν διὰ ξύλου πεσόντα ἐλευθερώσαντι, * αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν· * ὅτι δεδόξασται.

Τῷ ἐκ τάφου νεκρῷ * ἐξαναστάντι Χριστῷ, * καὶ τὸν πεσόντα συνεγείραντι * καὶ συνεδρίᾳ Πατρικῇ κατακοσμήσαντι, * αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν· * ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μῆτερ Θεοῦ, * τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, * καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος * μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεὸν ἀπαύστως πρέσβευε, * πάσης περιστάσεως * σῶσαι οὓς ἔπλασε.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Φῶς ἡ τεκοῦσα, φώτισόν με, Παρθένε.

Ὠδὴ α'. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Φῶς τὸ κατασκηνῶσαν * ἐν σοί, Πανάχραντε, * καὶ φωτίσαν τὸν Κόσμον * μαρμαρυγαῖς Θεότητος, * Χριστὸν ἐκδυσώπησον * φωτισθῆναι * ἅπαντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, * Μητροπάρθενε.

Ὡς ὡραϊζομένη * τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, * ἡ Κεχαριτωμένη, * καλλοποιὸν εὐπρέπειαν * τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος * ὑπεδέξω, * Πάναγνε, τὸν τὰ σύμπαντα * καλλωπίσαντα.

Σὲ πάλαι προτυποῦσα * ἡ βάτος ἡ ἐν Σινᾷ * οὐκ ἐφλέχθη, Παρθένε, * τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα· * Παρθένος γὰρ τέτοκας * καὶ Παρθένος * ἔμεινας ὑπὲρ ἔννοιαν, * Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ πήξας * ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, * καὶ
» μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, * ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, Χρι-
» στέ, * πέτραν τῶν ἐντολῶν σου * τὴν Ἐκκλησίαν σου στε-
» ρέωσον, * μόνε Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Χολὴν μὲν * οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες * τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι * σοὶ προσενηνόχασι, Χριστέ· * ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, * εὐεργεσίαν σοι ἠμείψαντο * παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Οἱ πάλαι * φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι * τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· * ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, * πᾶσι πιστοῖς παρέσχε * τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν * ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ * Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι * τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, * ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· * ὅθεν σε Θεοτόκον, * σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας * Λόγον, ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστέ.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, Χριστέ, * φθορᾶς θανάτου λυτρωσάμενος * τοὺς ἀνυμνοῦντας, Ζωοδότα, * τὴν ἑκούσιόν σου Σταύρωσιν.

Μυρίσαι σου τὸ σῶμα, Χριστὲ, * αἱ Μυροφόροι κατηπείγοντο, * καὶ μὴ εὑροῦσαι ὑπέστρεφον, * ἀνυμνοῦσαι σου τὴν Ἔγερσιν.

Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε ἀπαύστως, Ἁγνὴ, * τὸν σαρκωθέντα ἐκ λαγόνων σου, * ῥυσθῆναι πλάνης Διαβόλου * τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Παρθένε ἁγνή.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ πήξας * ἐπ' οὐδενός.

Η κλῖμαξ * ἡ πρὸς ἡμᾶς κατέβη ὁ Ὕψιστος, * τὴν φθαρεῖσαν φύσιν ἐπανορθώσασθαι, * σὺ ἀριδηλότατα, Σεμνὴ, * πᾶσι νῦν καθωράθης· * διὰ σοῦ γὰρ ὁ Ὑπεράγαθος * Κόσμῳ ὁμιλῆσαι ηὐδόκησε.

Τὸ πάλαι * προορισθὲν, Παρθένε, μυστήριον, * καὶ πρὸ τῶν αἰώνων προγινωσκόμενον * τῷ πάντα γινώσκοντι Θεῷ, * χρόνων νῦν ἐπ' ἐσχάτων * ἐν τῇ νηδύϊ σου, Πανάμωμε, * πέρας εἰληφὸς ἀναδέδεικται.

Ἐλύθη * ἡ τῆς ἀρᾶς τῆς πάλαι κατάκρισις * τῇ σῇ μεσιτείᾳ, Παρθένε ἄχραντε· * ἐπὶ σοὶ γὰρ Κύριος ὀφθεὶς, * πᾶσι τὴν εὐλογίαν * ὡς ὑπεράγαθος ἀνέβλυσε, * μόνη τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν * προβλεπτικῶς ὁ Ἀββα-
» κοὺμ, * Χριστὲ, ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι· * Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου *
» σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Τῆς Μερρᾶς τὰ πικρότατα νάματα, * ὡς ἐν εἰκόνι προτυπῶν * τὸν ἄχραντόν σου Σταυρὸν, Ἀγαθὲ, * τῆς ἁμαρτίας νεκροῦντα * τὴν γεῦσιν, διὰ ξύλου ἐγλύκανας.

Σταυρὸν κατὰ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, * κατὰ γλυκείας ἐδωδῆς * χολὴν, Σωτήρ μου, προσίεσαι· * κατὰ φθορᾶς δὲ θανάτου * τὸ Αἷμά σου τὸ θεῖον ἐξέχεας.

Θεοτοκίον.

Κατὰς μὲν συναφείας συνέλαβες * ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, * καὶ πρὶν ὠδινῆσαι τέτοκας, * καὶ μετὰ τόκον Παρθένος * Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Ὡς ἐπάγη ἐπὶ γῆς * ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ Σταυρὸς, * συνετρίβησαν μοχλοὶ * καὶ πυλωροὶ αἰώνιοι, * καὶ ἐβόησαν· Δόξα * τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὡς κατῆλθεν ὁ Σωτὴρ * πρὸς τοὺς δεσμίους ὡς θνητὸς, * συνανέστησαν αὐτῷ * οἱ ἀπ' αἰῶνος θανόντες, * καὶ ἐβόησαν· Δόξα * τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, * καὶ τὰ μητέρων οὐκ ἔγνω, * ἀλλὰ Μήτηρ μέν ἐστι, * Παρθένος δὲ διέμεινεν· * ἣν ἀνυμνοῦντες, Χαῖρε, * Θεοτόκε, κραυγάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Καρδίᾳ, νῷ ψυχῇ τε καὶ στόματι * ὁμολογῶν πανευσεβῶς * σὲ Θεοτόκον κυρίως, Ἁγνή, * τὴν σωτηρίαν καρποῦμαι, * καὶ σώζομαι, Παρθένε, πρεσβείαις σου.

Ὁ κτίσας ἐκ μὴ ὄντων τὰ σύμπαντα * ἐκ σοῦ κτισθῆναι τῇ σαρκὶ * ὡς εὐεργέτης ηὐδόκησε, * πρὸς σωτηρίαν τῶν πίστει * καὶ πόθῳ σε ὑμνούντων, Πανάμωμε.

Ὑμνοῦσι τὸν σὸν τόκον, Πανάμωμε, * οἱ ὑπερκόσμιοι Χοροί, * τῇ σωτηρίᾳ γηθόμενοι * τῶν ἀληθῆ Θεοτόκον * φρονούντων σε, Παρθένε ἀμόλυντε.

Σὲ ῥάβδον Ἡσαΐας ὠνόμασεν, * ἐξ ἧς ἐβλάστησεν ἡμῖν * ὡραῖον ἄνθος Χριστὸς ὁ Θεός, * πρὸς σωτηρίαν τῶν πίστει * καὶ πόθῳ προστρεχόντων τῇ σκέπῃ σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἀναβαλλόμενος * φῶς ὡς ἱμάτιον, * πρὸς σὲ ὀρθρίζω *
» καὶ σοὶ κραυγάζω· * Τὴν ψυχήν μου φώτισον * τὴν ἐσκοτισμέ-
» νην, * Χριστέ, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Ὁ τῆς δόξης Κύριος * ἐν ἀδοξίας μορφῇ * ἐπὶ τοῦ ξύλου * ἠτιμωμένος * ἑκουσίως κρέμαται, * τὴν θείαν μοι δόξαν * ἀφράστως προμηθούμενος.

Σύ με μετημφίασας * πρὸς ἀφθαρσίαν, Χριστέ, * φθορᾶς θανάτου * ἀδιαφθόρως * τῇ σαρκὶ γευσάμενος, * καὶ ἐξανατείλας * τοῦ μνήματος τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Σὺ δικαιοσύνην τε * καὶ ἀπολύτρωσιν * ἡμῖν τεκοῦσα * Χριστὸν ἀσπόρως, * ἐλευθέραν ἔδρασας * ἀρᾶς, Θεοτόκε, * τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἐξέτεινας τὰς χεῖρας, * Σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ τοῦ ξύλου, * πάντας προσκαλούμενος * πρὸς ἑαυτὸν ὡς Φιλάνθρωπος.

Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, * Σωτὴρ ἡμῶν, τῇ ταφῇ σου, * καὶ τῇ Ἀναστάσει σου * χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον * ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· * σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον * σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ἅπαντες Προφῆταί σε * σαφῶς προήγγειλαν * γενησομένην * Θεοῦ Μητέρα, * Θεοτόκε πάνσεμνε· * μόνη γὰρ εὑρέθης, * Ἁγνή, τελείως ἄμωμος.

Φωτεινὴν νεφέλην σε * τοῦ ζῶντος ὕδατος, * ἡμῖν τὸν ὄμβρον * τῆς ἀφθαρσίας * τὸν Χριστὸν ὀμβρίσασαν * τοῖς ἀπεγνωσμένοις, * Σεμνή, ἐπιγινώσκομεν.

Ὡς πλησίον ὅλην σε * καλὴν καὶ ἄμωμον, * ἐσφραγισμένην * τῇ παρθενίᾳ, * καθαρῶς ἠγάπησεν * ἐν σοὶ ὁ σκηνώσας * Θεὸς ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Μαινομένην κλύδωνι * ψυχοφθόρῳ, * Δέσποτα Χριστέ, *
» τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, * καὶ ἐκ φθορᾶς * ἀνά-
» γαγέ με ὡς εὔσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Εἰς φθορὰν κατώλισθεν * ὁ Γενάρχης, * Δέσποτα Χριστέ, * παρηκόου βρώσεως γευσάμενος, * καὶ πρὸς ζωὴν * ἀνῆκται διὰ τοῦ Πάθους σου.

Ἡ Ζωή, κατήντησας * πρὸς τὸν Ἅδην, * Δέσποτα Χριστέ, * καὶ φθορὰ τῷ φθείραντι γενόμενος, * διὰ φθορᾶς * ἐπήγασας τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, * καὶ τεκοῦσα * ἔμεινεν ἁγνή, * ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα * ὡς ἀληθῶς * παρθένος Μήτηρ βαστάσασα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Ἐξέτεινας παλάμας σου, * συνάγων * μακρὰν διεστῶτά σου * ἐθνῶν τὰ συστήματα, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τῷ ζωηφόρῳ Σταυρῷ σου ὡς Φιλάνθρωπος.

Ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, * καὶ πύλας * τοῦ Ἅδου συνέτριψας· * Ἀδὰμ δὲ ὁ δέσμιος * λυθεὶς ἀνεβόα σοι· * Διέσωσέ με ἡ δεξιά σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον * καὶ ὄρος * καὶ κλίμακα ἔμψυχον, * καὶ πύλην οὐράνιον * ἀξίως δοξάζομεν, * Μαρία ἔνδοξε, Ὀρθοδόξων καύχημα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Μαινομένην κλύδωνι.

Τοῦ παντὸς ὁ αἴτιος, * καὶ τὸ εἶναι * πᾶσι παρασχών, * ὡς αἰτίαν ἔσχηκε σαρκούμενος * τὸ καθ' ἡμᾶς * σέ, Θεομῆτορ πανάμωμε.

Ἰαμάτων, Δέσποινα, * ψυχοτρόφων * βρύουσαν πηγὴν * τοῖς

πιστῶς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου * τῇ εὐκλεεῖ * γινώσκομέν σε, Πανάμωμε.

Σωτηρίας αἴτιον * ζωοδότην * τέτοκας ἡμῖν, * αἰωνίαν λύτρωσιν δωρούμενον * τοῖς ἀληθῆ * σὲ Θεοτόκον κηρύττουσι.

Κοντάκιον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Πρὸς τὸν Ἅδην, Σωτήρ μου, * συγκαταβέβηκας, * καὶ τὰς πύλας συντρίψας * ὡς παντοδύναμος, * τοὺς θανόντας ὡς Κτίστης * συνεξανέστησας, * καὶ θανάτου τὸ κέντρον * συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ * τῆς κατάρας ἐῤῥύσω, * Φιλάνθρωπε· διὸ πάντες * σοὶ κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ Γυναῖκες * τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, * ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον * προσχαρεῖς γενόμεναι, * καὶ σύντρομοι τὴν Ἀνάστασιν ἔβλεπον· * καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, * λέγων τὸ Χαίρετε· * θαρσεῖτε, * ἐγὼ τὸν Κόσμον νενίκηκα, * καὶ τοὺς δεσμίους ἐῤῥυσάμην· * σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητὰς * ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, * ὅτι προάγω ὑμᾶς * ἐν τῇ πόλει Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦξαι· * διὸ πάντες * σοὶ κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ὑπερυψούμενος * τῶν Πατέρων Κύριος * τὴν φλόγα κατέ-
» σβεσε, * τοὺς Παῖδας ἐδρόσισε * συμφώνως μελῳδοῦντας· * Ὁ
» Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Σάρκα περιθέμενος * ὡς ἀγκίστρῳ δέλεαρ, * τῇ θείᾳ δυνάμει σου * τὸν ὄφιν καθείλκυσας * ἀνάγων τοὺς βοῶντας· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ τῆς γῆς τὴν ἄπλετον * οὐσιώσας σύστασιν, * ἐν τάφῳ καλύπτεται * σαρκὶ ὁ ἀχώρητος, * ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν * ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, * Πανάμωμε, τέτοκας, * Θεὸν σωματούμενον, * ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ὁ διὰ ξύλου Σταυροῦ * τὴν τῶν εἰδώλων λύσας πλάνην, * εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν * καὶ τοὺς ἐν Ἅδῃ συνεγείρας, * εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς * καὶ Θεοτόκον ταύτην δείξας, * εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὁ ἀπεριόριστος * διαμείνας ἄτρεπτος,* σαρκὶ καθ᾽ ὑπόστασιν * ἡνώθη ὡς εὔσπλαγχνος * ἐν σοὶ τῇ Παναγίᾳ, * ὁ μόνος εὐλογημένος.

Νύμφην σε πανάμωμον, * Θεοτόκε Δέσποινα, * συμφώνως δοξάζομεν, * καὶ θρόνον τοῦ Κτίστου σου· * ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· * Ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Μήτηρ τοῦ Παντάνακτος * ἁγνισθεῖσα Πνεύματι, * Παρθένε, γεγένησαι * τοῦ σὲ πλαστουργήσαντος· * ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· * Ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἔσωσέ με Κύριος, * Θεομῆτορ ἄχραντε, * σαρκὸς περιβόλαιον * ἐκ σοῦ περιθέμενος· * ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· * Ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σοὶ τῷ Παντουργῷ * ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες * παγκόσμιον
» πλέξαντες * χορείαν ἔμελπον· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σὺ τὸ θελητὸν * τοῦ σωτηρίου Πάθους * ἀπηύξω ποτήριον * ὥσπερ ἀβούλητον· * δύο θελήσεις * δυσὶ γὰρ καταλλήλαις * φέρεις ταῖς οὐσίαις,* Χριστέ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τοῦ Παντουργοῦ * τῇ καταβάσει Ἅδης, * Χριστέ, καταγέλαστος * γεγονώς, ἤμεσε * πάντας τοὺς πάλαι * τῇ πλάνῃ νεκρωθέντας, * σὲ ὑπερυψοῦντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν * θεανδρικῶς τῷ λόγῳ * τεκοῦσαν τὸν Κύριον, * καὶ παρθενεύουσαν, * πάντα τὰ ἔργα, * Παρθένε, εὐλογοῦμεν, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν ἐν Σταυρῷ ἑκουσίως * τὰς παλάμας ἐκπετάσαντα, * καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου * διαῤῥήξαντα Χριστὸν τὸν Θεόν, * Ἱερεῖς, ὑμνεῖτε,* λαοί, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὡς νυμφίον ἐκ τάφου * ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεόν, * καὶ Μυροφόροις ὀφθέντα, * καὶ χαρὰν αὐταῖς φθεγξάμενον, * Ἱερεῖς, ὑμνεῖτε, * λαοί, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα * ἀνεδείχθης, Θεοτόκε ἁγνή, * ἐν τῇ γαστρί σου τὸν τούτοις * ἐποχούμενον βαστάσασα· * ὃν σὺν Ἀσωμάτοις * βροτοὶ δοξολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Πέπαυται τὰ νῦν * ἡ Προπατόρων λύπη, * χαρὰν τεξαμένης σοῦ * τῆς Θεομήτορος· * ὅθεν ἀπαύστως * ὑμνοῦμέν σε, Παρθένε, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾎδει σὺν ἡμῖν * τῶν Ἀσωμάτων δῆμος, * Παρθένε, τὸν τόκον σου * τὸν ἀκατάληπτον, * μίαν χορείαν * στησάμενοι σὺν πόθῳ, * καὶ ὑπερυψοῦντες * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον διαυγὲς * ἀθανασίας, Κόρη, * ἐκ σοῦ ἐξελήλυθεν, * ὁ πάντων Κύριος, * ῥύπον ἐκπλύνον * τῶν πίστει σε ὑμνούντων * καὶ ὑπερυψούντων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεῖον ἀληθῶς * καὶ φωτοφόρον θρόνον * καὶ πλάκα τῆς χάριτος * ὁμολογοῦμέν σε * Λόγον, Παρθένε, * Πατρὸς ὡς δεξαμένην· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡσαΐα, χόρευε· * ἡ Παρθένος * ἔσχεν ἐν γαστρί, * καὶ ἔτε-
» κεν υἱὸν * τὸν Ἐμμανουήλ, * Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· * Ἀνα-
» τολὴ * ὄνομα αὐτῷ· * ὃν μεγαλύνοντες * τὴν Παρθένον μακα-
» ρίζομεν.

Τροπάρια.

Τὸν πεσόντα ἄνθρωπον * ἀνεδέξω, * Δέσποτα Χριστέ, * ἐκ μήτρας παρθενικῆς * ὅλος συναφθείς· * μόνος ἁμαρτίας δὲ * μὴ μετασχών, * ὅλον ἐκ φθορᾶς * σὺ ἠλευθέρωσας * τοῖς ἀχράντοις σου Παθήμασι.

Θεοῤῥύτῳ Αἵματι * κενωθέντι, * Δέσποτα Χριστέ, * ἐκ σῆς ἀχράντου πλευρᾶς * καὶ ζωοποιοῦ, * θυσία μὲν πέπαυται * εἰδωλική, * πᾶσα δὲ ἡ γῆ * σοῦ τῆς αἰνέσεως * τὴν θυσίαν ἀναφέρομεν.

Θεοτοκίον.

Οὐ Θεὸν ἀσώματον, * οὐδὲ πάλιν * ἄνθρωπον ψιλὸν * προήγαγεν ἡ ἁγνὴ * Κόρη καὶ σεμνή, * ἀλλ᾽ ἄνθρωπον τέλειον * καὶ ἀψευδῆ * τέλειον Θεόν· * ὃν μεγαλύνομεν * σὺν Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Σὲ τὸν ἐν Σταυρῷ * τὰ Πάθη δεξάμενον, * καὶ θανάτῳ συντρίψαντα * τοῦ ᾅδου τὴν δύναμιν, * οἱ πιστοὶ ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸν ἀναστάντα * ἐκ τάφου τριήμερον, * καὶ τὸν ᾅδην σκυλεύσαντα * καὶ Κόσμον φωτίσαντα, * οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, Θεοτόκε, * Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· * ὃν ἐκύησας αἴτησαι, * πταισμάτων τὴν ἄφεσιν * δωρηθῆναι τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἠσαΐα, χόρευε.

Ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου * ἐτυρώθη * σὰρξ ὑπερφυῶς * τῷ πάντων Δημιουργῷ * καὶ Μονογενεῖ * Υἱῷ τοῦ Γεννήτορος, * οὐκ ἐξ ἀνδρὸς, * ἄνευ δὲ σπορᾶς, * ἔννους καὶ ἔμψυχος, * Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Νεμομένην ἔστησας * τοῦ θανάτου * ἄσχετον ὁρμὴν, * γεννήσασα σαρκικῶς * ὄντως ὑπὲρ νοῦν * ζωὴν τὴν αἰώνιον· * ᾗ προσβαλὼν * στόματι πικρῷ * Ἅδης κατήργηται, * Παναγία Μητροπάρθενε.

Ἐν θρόνῳ καθήμενος * ὁ Υἱός σου * τῷ δεσποτικῷ, * χρυσοῖς σε ἐν κροσσωτοῖς * θείαις ἀρεταῖς * φαιδρῶς διαλάμπουσαν * ἐκ δεξιῶν * ἔστησεν αὐτοῦ, * νέμων τὰ αἴσια * ὡς Μητρί σοι, Παναμώμητε.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Κύριε, * ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου * ὑπὸ τῶν παρανόμων, * προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, * καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου· * οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης * οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι· * οὐκ ᾔσθοντο πότε ἀνέστης * οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· * ἀμφότερα γὰρ ἐσφράγισται * τοῖς ἐρευνῶσι, * πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα * τοῖς προσκυνοῦσιν * ἐν πίστει τὸ Μυστήριον, * ὃ ἀνυμνοῦσιν· * ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, δεόμεθα, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, * τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας * καὶ δεσμὰ διαῤῥήξας, * τοῦ μνήματος ἀνέστης, * καταλιπών σου τὰ ἐντάφια * εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς * τριημέρου ταφῆς σου· * καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, * ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. * Μέγα σου τὸ ἔλεος, * ἀκατάληπτε Σωτήρ! * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, * αἱ Γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνῆμα, * τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν * τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα· * καὶ προσελθοῦσαι, * εὗρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον * τῷ φόβῳ κυλισθέντα, * καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων· * Ἀνέστη ὁ Κύριος· * εἴπατε τοῖς Μαθηταῖς, * ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν * ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Κύριε, * ὥσπερ ἐξῆλθες, * ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, * οὕτως εἰσῆλθες, * καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * πρὸς τοὺς Μαθητάς σου, * δεικνύων αὐτοῖς * τὰ τοῦ σώματος Πάθη, * ἅπερ κατεδέξω, * Σωτὴρ, μακροθυμήσας. * Ὡς ἐκ σπέρματος Δαυῒδ, * μώλωπας ὑπήνεγκας· * ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, * Κόσμον ἠλευθέρωσας. * Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ! * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Κύριε, * ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων * καὶ Ποιητὴς τῶν απάντων, * ὁ δι' ἡμᾶς Σταύρωσιν * καὶ ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, *

ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἅδου * ἐλευθερώσῃς πάντας, * σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Κύριε, * τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα * τίς διηγήσεται; * ἢ τίς ἀναγγελεῖ * τὰ φρικτά σου μυστήρια; * ἐνανθρωπήσας γὰρ δι' ἡμᾶς, * ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, * τὸ κράτος ἐφανέρωσας * τῆς δυνάμεώς σου· * ἐν γὰρ τῷ Σταυρῷ σου * τῷ Ληστῇ Παράδεισον ἤνοιξας, * καὶ ἐν τῇ Ταφῇ σοῦ * τοὺς μοχλοὺς τοῦ Ἅδου συνέτριψας, * καὶ ἐν τῇ Ἀναστάσει σου * τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας· * Εὔσπλαγχνε, δόξα σοι.

Μυροφόροι γυναῖκες * τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι * λίαν πρωΐ, * ἐπεζήτουν σε μυρίσαι * τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν· * καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, * ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, * τοῖς Ἀποστόλοις μηνύσαι ἐμφανῶς, * ὅτι ἀνέστης, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, * καὶ παρέχεις τῷ Κόσμῳ ἱλασμὸν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ θεοδέγμονος τάφου * πρὸς τοὺς Ἰουδαίους οἱ φύλακες ἔλεγον· * Ὦ τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος συμβουλῆς! * φυλάττειν τὸν Ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, * μάτην ἐκοπιάσατε· * κρύψαι τὴν Ἀνάστασιν * τοῦ σταυρωθέντος βουλόμενοι, * τρανῶς παρεφρονήσατε. * Ὦ τοῦ ὑμῶν ματαιόφρονος συνεδρίου! * Τί πάλιν κρύψαι συμβουλεύεσθε, * ὃ οὐ κρύπτεται; * μᾶλλον δὲ παρ' ἡμῶν ἀκούσατε, * καὶ πιστεῦσαι θελήσατε * τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν. * Ἄγγελος ἀστραπηφόρος * οὐρανόθεν κατελθὼν * τὸν λίθον ἀπεκύλισεν, * οὗ τῷ φόβῳ νεκρώσει συνεσχέθημεν· * καὶ φωνήσας ταῖς κραταιόφροσι Μυροφόροις * ἔλεγε Γυναιξίν· * Οὐχ ὁρᾶτε τῶν φυλάκων τὴν νέκρωσιν, * καὶ τῶν σφραγίδων τὴν διάλυσιν, * τοῦ Ἅδου τε τὴν κένωσιν; * Τί τὸν τὸ νῖκος τοῦ Ἅδου καταργήσαντα * καὶ τοῦ θανάτου τὸ κέντρον συντρίψαντα, * ὡς θνητὸν ἐπιζητεῖτε; * Εὐαγγελίσασθε δὲ ταχὺ πορευθεῖσαι * τοῖς Ἀποστόλοις τὴν Ἀνάστασιν, * ἀφόβως κραυγάζουσαι· * Ὄντως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Προσόμοια η΄.

Ὁ Ληστὴς ἐν τῷ Σταυρῷ * Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας, Χριστέ, * ὡμολόγησε * εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας· * Μνήσθητί μου, Κύριε, βοῶν, * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ * ζωὴν ἀνθήσαντα γένει τῷ ἡμῶν, * καὶ ξηράναντα * τὴν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν, * ὡς Σωτῆρα καὶ Δημιουργὸν * συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ θανάτῳ σου, Χριστὲ * θανάτου ἔλυσας τὴν δύναμιν, *

καὶ συνήγειρας * τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, * σὲ ὑμνοῦντας τὸν ἀληθινὸν * Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Ἐπὶ μνῆμά σου, Χριστὲ, * παραγενόμεναι Γυναῖκες σεμναὶ, * ἐπεζήτουν σε * τὸν Ζωοδότην μυρίσαι, * καὶ ὤφθη ταύταις Ἄγγελος βοῶν· * Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σταυρωθέντος σου, Χριστὲ, * ἐν μέσῳ δύο καταδίκων ληστῶν,* ὁ μὲν εἰς βλασφημῶν * σὲ κατεκρίθη δικαίως, * ὁ δὲ ἄλλος σε ὁμολογῶν * Παράδεισον ᾤκησε.

Ἀποστόλων τῷ χορῷ * παραγενόμεναι Γυναῖκες σεμναὶ * ἀνεβόησαν· * Ὁ Χριστὸς ὄντως ἀνέστη· * ὡς Δεσπότην καὶ Δημιουργὸν * αὐτὸν προσκυνήσωμεν. Δόξα.

Τριὰς ἀμέριστε Μονὰς, * ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος, * ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, * ἅμα καὶ ἅγιον Πνεῦμα, * σὲ ὑμνοῦμεν τὸν ἀληθινὸν * Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, ἔμψυχε ναὲ * Θεοῦ καὶ πύλη ἀδιόδευτε· * χαῖρε, ἄφλεκτε * καὶ πυρίμορφε θρόνε· * χαῖρε, Μῆτερ τοῦ Ἐμμανουὴλ, * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τέλος τοῦ Πλαγίου Πρώτου Ἤχου.

Θρηνῳδὸς εἶ σὺ, καὶ φιλοικτίρμων ἄγαν·
'Αλλ' εἰς τὰ πολλὰ καὶ χορεύεις εὐρύθμως.
Ὁ μουσικὸς νοῦς, ὃν ἐγνώρισε τέχνη,
Τίς ἡ παρεκκλίνουσα κλῆσις πλαγίων;
Πέμπτον σε τάξις, ἀλλὰ πρῶτον τοῦ μόνου
Ἔχει σε, καὶ λέγει σε, Πρῶτε πλαγίων.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, τὰ γ'. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Νίκην ἔχων, Χριστὲ, * τὴν κατὰ τοῦ Ἅδου, * ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνῆλθες, * ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους * συναναστήσῃς σεαυτῷ· * ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, * ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτὸς, * Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον ὁ Χριστὸς * θάνατον πατήσας, * καθὼς εἶπεν ἀνέστη, * καὶ τὴν ἀγαλλίασιν * τῷ Κόσμῳ ἐδωρήσατο, * ἵνα πάντες κραυγάζοντες, * τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν· * Ἡ πηγὴ τῆς

ζωῆς, * τὸ ἀπρόσιτον φῶς, * παντοδύναμε Σωτήρ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὲ, Κύριε, τὸν ὄντα * ἐν πάσῃ τῇ Κτίσει, * ἁμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; * ἐν τῷ οὐρανῷ; * αὐτὸς κατοικεῖς· * ἐν τῷ Ἅδῃ; * ἐπάτησας θάνατον· * εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; * ἐκεῖ ἡ χείρ σου, Δέσποτα. * Πρὸς σὲ καταφεύγομεν· * σοὶ προσπίπτοντες * σὲ ἱκετεύομεν· * Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα Ἀναστάσιμα Ἀνατολικά.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου, Χριστὲ, καυχώμεθα, * καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσε.

Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε· * ὅτι κατήργησας * τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου· * ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, * δωρούμενος ἡμῖν * ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Ἡ ταφή σου, Κύριε, * τὰ δεσμὰ τοῦ Ἅδου * συντρίψασα διέῤῥηξεν· * ἡ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασις * τὸν Κόσμον ἐφώτισε. * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, * Παναγία Παρθένε; * τίς μὴ ἀνυμνήσει σου * τὸν ἀλόχευτον τόκον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως * ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, * ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς * προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθεὶς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· * οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων * ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἱκέτευε, * σεμνὴ Παμμακάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα;

Τὴν Ἀνάστασίν σου, Χριστὲ Σωτὴρ, * Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς· * καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον * ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σε δοξάζειν. Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, * καὶ μοχλοὺς τοῦ Ἅδου συνθλάσας, * ὡς Θεὸς παντοδύναμος, * γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας· * διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς * ὑμνοῦντες βοῶμεν· * Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Ῥεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι * Χριστὸς ἐπανορθῶσαι θέλων, * Σταυρῷ προσπήγνυται, * καὶ τάφῳ τέθειται· * ὃν Μυροφόροι Γυναῖκες * μετὰ δακρύων ζητοῦσαι, * θρηνοῦσαι ἔλεγον· * Οἴμοι, Σωτὴρ τῶν ἁπάντων! * πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκῆσαι; * οἰκήσας δὲ θέλων, * πῶς ἐκλάπης; * πῶς μετετέθης; * ποῖος δὲ τόπος

τὸ σὸν ζωηφόρον * κατέκρυψε σῶμα; * Ἀλλὰ, Δέσποτα, ὡς ὑπέσχου, * ἡμῖν ἐμφάνηθι, * καὶ παῦσον ἀφ' ἡμῶν * τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων. * Θρηνούσαις δὲ αὐταῖς * Ἄγγελος πρὸς αὐτὰς ἀπεβόησε· * Τὸν θρῆνον παυσάμεναι, * τοῖς Ἀποστόλοις εἴπατε, * ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, * τῷ Κόσμῳ δωρούμενος * ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθης, Χριστὲ, * καὶ τὸν θάνατον τῇ ταφῇ σου σκυλεύσας, * τριήμερος ἀνέστης ὡς Θεὸς μετὰ δόξης, * τῷ Κόσμῳ δωρούμενος * ἀτελεύτητον ζωὴν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου, Πάναγνε, * Χριστὸς ὁ Κύριος * ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, * ἐμὲ ἐνδυσάμενος * τῆς πρώην κατάρας * τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· * διό σοι, Πάναγνε, * ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε * καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς * βοῶμεν ἀσιγήτως * τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· * Χαῖρε, Δέσποινα, * προστασία καὶ σκέπη * καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, * καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· * καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, * ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα. * Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, * μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· * ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, * δωρούμενος τὴν ζωήν. * Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὴν εὐλογημένην * καλέσας σου Μητέρα, * ἦλθες ἐπὶ τὸ Πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ, * λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, * ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, * λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· * Συγχάρητέ μοι, * ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή. * Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας * Θεὸς, δόξα σοι.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν ἕκτον ὕμνον προσφέρω σοι, Θειότης.

Ὠδὴ α'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν * Θεαρχικὰς * ἑνιαίας φύσεως, * ἀπαράλλακτον μορφὴν, * ἀγαθὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, * τῶν πταισμάτων ἱλασμὸν * ἡμῖν δωρούμενον.

Ὁ ὑπερούσιος μόνος * καὶ τριλαμπὴς * χαρακτῆρσι Κύριος * ἐν Θεότητι μιᾷ * πεφυκὼς, συνέτισον ἡμᾶς, * καὶ ἀξίωσον τῆς σῆς θείας ἐλλάμψεως.

Νυμφοστολήσας ὁ Παῦλος * τὴν ἐξ ἐθνῶν * Ἐκκλησίαν, ἕνα σε * τρισυπόστατον Θεὸν * προσκυνεῖν ἐδίδαξεν, ἐξ οὗ * καὶ δι' οὗπερ καὶ ἐν ᾧ * τὰ πάντα γέγονεν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς γαστρός σου προῆλθεν * ὁ νοητὸς, * Θεοτόκε, Ἥλιος, * καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς * τριφαοῦς Θεότητος αὐγαῖς· * ὃν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς * σὲ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Κοσμήσας, τρίφωτε Θεὲ, * Τάξεις τὰς οὐρανίους, * κατεσκεύασας μέλπειν * τρισαγίαις σε φωναῖς· * δέξαι μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς * ἀνυμνοῦντας * σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Τὴν μόνην ἄτρεπτον τριττὴν * σύμμορφον ἑνιαίαν * Θεαρχίαν ὑμνοῦντες, * λιτάζομέν σε θερμῶς * ἁμαρτημάτων πολλῶν * καταπέμψαι * νῦν ἡμῖν συγχώρησιν.

Ὁ Νοῦς ὁ ἄναρχος Πατὴρ, * σύμμορφε Θεοῦ Λόγε, * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, * τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐθὲς, * τοὺς ἀνυμνοῦντας πιστῶς * τὸ σὸν κράτος * φρούρησον ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Νομὴν ἀνέστειλε φθορᾶς * ἄνθρωπος κατ' οὐσίαν * γεγονὼς ὁ Θεός μου * ἐν τῇ μήτρᾳ σου, Ἁγνὴ, * καὶ τοὺς Γενάρχας τῆς πρὶν * καταδίκης * μόνος ἠλευθέρωσε.

Κάθισμα Τριαδικόν. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεὲ, * ἐπίβλεψον οὐρανόθεν· * ἴδε τὴν ἡμῶν * ταπείνωσιν ὡς οἰκτίρμων, * καὶ σπλαγχνίσθητι, * Φιλάνθρωπε πανάγαθε· * οὐδαμόθεν γὰρ ἐλπίζομεν * συγχωρήσεως τεύξασθαι * τῶν κακῶν, ὧν ἡμάρτομεν· * διὸ γενοῦ μεθ' ἡμῶν, * καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δέσποινα ἁγνὴ, * ἐπίβλεψον οὐρανόθεν· * ἴδε τῶν ἡμῶν * τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας * καὶ σπλαγχνίσθητι, * Πανάχραντε, καὶ ἴασαι, * τοῦ συνειδότος τὸν καύσωνα * τῷ σῷ ἐλέει δροσίζουσα, * καὶ βοῶσα τοῖς δούλοις σου· * Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, * καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Ὕψου διάνοιαν, * Μονὰς ἡ τρίφωτος, * καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν * σῶν ὑμνητῶν * θᾶττον ἀναβίβασον, * καὶ τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς * καὶ λαμπρότητος ἀξίωσον.

Μετασχημάτισον * καὶ μεταμόρφωσον * ἐκ κακίας με πάσης * πρὸς ἀρετὴν, * μόνη ἀσχημάτιστε * καὶ ἀναλλοίωτε Τριὰς, * ταῖς σαῖς αἴγλαις καταλάμπρυνον.

Νοήσας πρότερον, * σοφῶς ὑπέστησας * τῶν Ἀγγέλων τὰς τάξεις * λειτουργικὰς * σοῦ τῆς ἀγαθότητος, * ἡ τρισυπόστατος Μονάς· * μεθ' ὧν δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει ἄκτιστος * Θεὸς ἀΐδιος * τὴν κτιστὴν τῶν ἀνθρώπων * προσειληφὼς * φύσιν, ἀνεμόρφωσεν * ἐν τῇ ἁγίᾳ σου γαστρί,* Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου, Ἀγαθέ.

Νοοῦντες φύσιν Θεαρχικὴν,* προνοητικὴν καὶ σωστικὴν * πάντων ὑπάρχουσαν, Δέσποτα, * τρίφωτόν τε μίαν, * πρὸς σὲ ὀρθρίζομεν, * συγχώρησιν αἰτοῦντες * τῶν παραπτώσεων.

Πατὴρ ὁ ἄναρχος καὶ Θεὸς, * καὶ ὁ συναΐδιος Υἱὸς, * Πνεῦμα τὸ ἅγιον, στήριξον, * μοναρχικωτάτη * Τριὰς, τοὺς σοὺς ὑμνητὰς, * καὶ πάσης ἐπηρείας * ῥῦσαι καὶ θλίψεως.

Ῥυθμίζων λάμψεσι θεουργοῖς, * καὶ πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς * τρισυποστάτου Θεότητος, * Ἥλιε τῆς δόξης, * καθοδηγῶν με ἀεὶ,* τῆς θείας Βασιλείας * μέτοχον ποίησον. Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα φέρων καὶ συντηρῶν * τῇ παντοδυνάμῳ σου χειρί, * Λόγε Θεοῦ ἀναλλοίωτε, * φρούρει καὶ συντήρει * τούς σε δοξάζοντας, * πρεσβείαις τῆς τεκούσης * σὲ Θεομήτορος.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Σοφίαν καὶ σύνεσιν, * Θεαρχία τριφαὴς, * τοῖς ὑμνηταῖς σου δώρησαι, * καὶ τοῦ κάλλους ἀκτῖσι τοῦ φωτουργοῦ * τῆς σῆς ἀγαθότητος * καταλάμπεσθαι πάντας καταξίωσον. Δίς.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον * κατ' οὐσίαν, τριλαμπὲς, * παντοκρατὲς, ἀπρόσιτον, * τὰς καρδίας καταύγασον τῶν πιστῶς * αἰνούντων τὸ κράτος σου, καὶ πρὸς θείαν ἀγάπην * ἀναπτέρωσον.

Ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, * Ἀειπάρθενε, σαφῶς * ὁ συνοχεὺς καὶ Κύριος * τῶν ἁπάντων, καὶ μίαν τρισσολαμπῆ * μορφὴν τῆς Θεότητος * προσκυνεῖν τοὺς ἀνθρώπους * εἰσηγήσατο.

Κάθισμα Τριαδικόν. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱὲ, * σὺν Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, * βλέψον εἰς ἡμᾶς * τοὺς πίστει σε προσκυνοῦντας, * καὶ δοξάζοντας * τὸ κράτος σου, Εὔσπλαγχνε, * σὺν τοῖς πυρίνοις τοὺς πηλίνους· * ἄλλον γὰρ πλήν σου οὐκ οἴδαμεν· * καὶ βόησον τοῖς ὑμνοῦσί σε· * Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, * καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Βλέψον εἰς ἡμᾶς, * πανύμνητε Θεοτόκε, * λάμψον φωτισμὸν * καρδίαις ἐσκοτισμέναις, * καὶ καταύγασον * τὴν ποίμνην σου, Πανάχραντε· * ὅσα γὰρ θέλεις καὶ δύνασαι, * ὡς Μήτηρ οὖσα

τοῦ Κτίστου σου· * καὶ βόησον τοῖς αἰτοῦσί σε· * Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, * καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ῥωμαλέαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον, * τρίφωτε χαρακτῆρσι Μονάς, * τοῦ φυλάττειν σου * καὶ τηρεῖν τὰς θείας ἐντολάς, * καὶ πάντοτε ψάλλειν σοι πιστῶς· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος * ἀφράστως ἑνιαῖος Θεός,* τοῖς προσώποις δὲ * τῆς Τριάδος φέρων ἀριθμόν, * συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς * ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν * καὶ περιστάσεων.

Συμφυῆ καὶ συναΐδιον δοξάζομεν * ἕνα σε κατ' οὐσίαν Θεόν, * ἰδιότησιν * ἀσυγχύτως ὑποστατικαῖς, * Τριάς, τὸ διάφορον ἁπλῶς * προβαλλομένη ἐν μορφῇ * ἀπαραλλάκτῳ σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸς ὁ ὑπερούσιος προσείληφεν, * Ἄχραντε, ἐκ γαστρός σου ἁγνῆς * τὸ ἡμέτερον * φιλανθρώπως φύραμα σαφῶς, * καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾶν· * Εὐλογημένη, * ἡ Θεὸν * σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων * θᾶττον παράσχου μοι, * καὶ παθῶν πολυτρόπων * τὴν ἀπολύτρωσιν, * σύμμορφε Τριάς, * καὶ Μονὰς τρισυπόστατε, * ἵνα σε δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θελητὴς τοῦ ἐλέους * καταγγελλόμενος, * ὡς Θεὸς ἐλεήμων * πάντας ἐλέησον, * τρίφωτε Μονάς, * καὶ Τριὰς ὁμοούσιε, * τοὺς δοξολογοῦντας * τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

Ἐκ φωτὸς ἀϊδίου * φῶς συναΐδιον, * τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα * Λόγον σὺν Πνεύματι * τῷ ἐκπορευτῷ * φωτὶ πίστει δοξάζομεν, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰατρὸν τοῖς ἀνθρώποις, * Ἄχραντε, τέτοκας, * παντοδύναμον Λόγον * Χριστὸν τὸν Κύριον, * τῆς προγονικῆς * πληγῆς πάντας ἰώμενον * τοὺς ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ὁρᾶν * αἱ τάξεις Χερουβίμ, Δέσποτα, * κάλλους τοῦ σοῦ * τὴν δόξαν οὐ δυνάμεναι, πτέρυξι * κατακαλυπτόμεναι ἀπαύστως τριττὸν * ὕμνον ἀναβοῶσι, * τὸ τρισυπόστατον * τῆς σῆς Θεαρχίας ἑνικῆς * κράτος δοξάζουσαι.

Τὰς σὰς * ἐλλάμψεις, ἄδυτε Ἥλιε, * σῶν οἰκετῶν * παράσχου ταῖς καρδίαις, καὶ φώτισον * τὰς ψυχάς, καὶ λύτρωσαι πταισμάτων πολλῶν, * μόνε Παντελεῆμον * καὶ Τρισυπόστατε, * καὶ τῆς ἀκηράτου σου ζωῆς * ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ἡ φῶς * ὁμότιμον καὶ τρισήλιον * καὶ φωτουργὸν * Θεότης πεφυκυῖα, καταύγασον * τοὺς πιστῶς σε μέλποντας, καὶ τῆς ζοφερᾶς * ῥῦσαι κακοπραγίας, * καὶ καταξίωσον * τῶν φωτεινοτάτων σου σκηνῶν * ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Σοφῶς * τὸν ἄνθρωπον πρὶν διέπλασεν * ὁ σὸς Υἱὸς, * Παρθένε, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε * διὰ σοῦ, Πανύμνητε, καὶ θείου φωτὸς * αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου * πάντας ἐπλήρωσε * τούς σε Θεοτόκον ἀληθῆ * πίστει δοξάζοντας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Τοῦ τάφου ἀνεῳγμένου, * τοῦ Ἅδου ὀδυρομένου, * ἡ Μαρία ἐβόα * πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους· * Ἐξέλθετε, οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, * κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως λόγον· * Ἀνέστη ὁ Κύριος, * παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου * Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, * καὶ ἔκλαιε βοῶσα, * καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε· * Ποῦ ἔθηκας τὴν αἰώνιον ζωήν; * ποῦ ἔκρυψας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ; * οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες * ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν· * ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, * ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε· * Ὁ ἐν νεκροῖς * καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας, * δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν * τὴν σύλληψιν; * καὶ ἑρμηνεύει ὁ Δαυῒδ * τὸν τόκον σου, * Πανάμωμε Θεοτόκε ἁγνή· * κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον * ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου· * καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σπορᾶς, * Γῆ ἁγία, τοῦ Κόσμου τὴν σωτηρίαν, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἡ Ζωὴ * ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, * καὶ σφραγὶς * ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· * ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα * στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν· * καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ * ἀορασίᾳ πατάξας, * ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Προϊστορεῖ ὁ Ἰωνᾶς * τὸν τάφον σου, * καὶ ἑρμηνεύει Συμεὼν * τὴν Ἔγερσιν * τὴν ἔνθεον, ἀθάνατε Κύριε· * κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, * ὁ λύσας Ἅδου τὰς πύλας· * ἀνέστης δὲ ἄνευ φθορᾶς * ὡς Δεσπότης, τοῦ Κόσμου εἰς σωτηρίαν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, * ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, * τὸν ἑκουσίως

προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ * καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Τῷ ἑκουσίῳ * καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ, Χριστὲ, * πύλας σοῦ Ἅδου συντρίψας ὡς Θεὸς, * ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· * καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * ἐῤῥύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ * τοὺς ὀφθαλμούς μου αἴρω * πρὸς σὲ, Λόγε· * οἴκτειρόν με, * ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς * τοὺς ἐξουθενημένους, * καταρτίζων εὔχρηστα * σκεύη σου, Λόγε. Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * πανσωστικὴ αἰτία· * εἴ τινι τοῦτο κατ' ἀξίαν πνεύσει, * τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, * πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, * οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο * ἐχθροῦ παλαίσματι· * οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν * μή μου ληφθήτω ἡ ψυχὴ * ὡς στρουθίον, Λόγε· * οἴμοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, * φιλαμαρτήμων ὑπάρχων; Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, * εὐδοκία, σύνεσις, * εἰρήνη καὶ εὐλογία· * ἰσουργὸν γὰρ τῷ Πατρί ἐστι καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον * ἐχθροῖς φοβεροὶ * καὶ πᾶσι θαυμαστικοί· * ἄνω γὰρ ὁρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν * ὁ τῶν δικαίων κλῆρος, * ἐπίκουρόν σε ἔχων, * Σῶτερ, οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * τὸ κράτος ἐπὶ πάντων· * ὅπερ αἱ ἄνω Στρατηγίαι προσκυνοῦσι * σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ, πρόσχες.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. κτλ. τὸν Ν'.

Κανὼν Ἀναστάσιμος· Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας * ὁ Ἰσραὴλ * ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, *
» τὸν διώκτην Φαραὼ * καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινίκιον ᾠ-
» δὴν * ἐβόα ᾄσωμεν.

Τροπάρια.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις * ἐπὶ Σταυροῦ * Πατρικῆς ἐπλήρωσας * εὐδοκίας, Ἀγαθὲ * Ἰησοῦ, τὰ σύμπαντα· διὸ * ἐπινίκιον ᾠδὴν * σοὶ πάντες ᾄδομεν.

Φόβῳ σοι ὡς θεραπαινὶς * ἡ τελευτὴ * προσταχθεῖσα πρόσεισι, * τῷ Δεσπότῃ τῆς ζωῆς, * δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν * ἀτελεύτητον ζωὴν * καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη * Δημιουργὸν, * ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, * ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς * ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον, Ἁγνὴ, * τῶν κτισμάτων ἀληθῶς * ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὠδὴ α'. Κύματι θαλάσσης.

Βήματι Πιλάτου * παρίσταται θέλων * ἀνόμῳ κρίματι * ὥσπερ κριτὸς ὁ Κριτὴς, * καὶ ἐκ χειρὸς ἀδικίας * εἰς τὸ πρόσωπον ῥαπίζεται * ὁ Θεὸς, ὃν φρίττουσιν * ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια.

Ἥπλωσας τὰς θείας * παλάμας σου, Σῶτερ, * ἐν τῷ ἀχράντῳ σου * καὶ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, * καὶ συνηγάγω τὰ ἔθνη * εἰς ἐπίγνωσίν σου, Δέσποτα, * προσκυνοῦντα, Κύριε, * τὴν ἔνδοξόν σου Σταύρωσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἵστατο δακρύων * πηγὰς ἀφιεῖσα * ἡ Ὑπεράμωμος * ἐν τῷ Σταυρῷ σου, Σωτὴρ, * τὰς ἐκ πλευρᾶς σου ῥανίδας * τῶν Αἱμάτων καθορῶσα, Χριστὲ, καὶ τὴν σὴν ἀνείκαστον * συμπάθειαν δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μῆτερ Θεοῦ, τὴν ἄφθονόν μοι δὸς χάριν.

Ὠδὴ α'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Μεταλαβοῦσα ἡ Εὔα * τῆς τοῦ φυτοῦ * παρηκόου βρώσεως, * ἐπεισάγει τὴν ἀράν· * ἀλλ' αὐτὴν διέλυσας, Ἁγνὴ, * εὐλογίας ἀπαρχὴν * Χριστὸν χυήσασα.

Ἡ μαργαρίτην τῆς θείας * ἐξ ἀστραπῆς, * τὸν Χριστὸν χυήσασα, * τῶν παθῶν μου τὴν ἀχλὺν * καὶ πταισμάτων τάραχον, Ἁγνὴ, * διασκέδασον φωτὶ * τῆς σῆς λαμπρότητος.

Τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν * ὁ Ἰακὼβ * τὸν ἐκ σοῦ σαρκούμενον * προεώρα μυστικῶς * νοεροῖς τοῖς ὄμμασι Θεὸν, * τὸν ῥυσάμενον ἡμᾶς * τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἐκλελοιπότων ἀρχόντων * ἐκ τῆς φυλῆς * τοῦ Ἰούδα, Πάναγνε, * ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς * προελθὼν ἡγούμενος τῆς γῆς * τῶν περάτων ἀληθῶς * νῦν ἐβασίλευσεν.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, * Κύριε, ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας » τὸ κέρας * τῶν πιστῶν σου, Ἀγαθέ, * καὶ στερεώσας ἡμᾶς * » ἐν τῇ πέτρᾳ * τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκὶ * καθορῶσα ἡ Κτίσις, * διελύετο φόβῳ· * ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ * παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς * σταυρωθέντος * κραταιῶς συνείχετο.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, * κεῖται δείλαιος ἄπνους· * τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων * τὴν ἔνθεον προσβολήν, * νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, * καὶ δωρεῖται * πᾶσιν ἡ Ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου Τόκου σου, Ἁγνή, * πᾶσαν φύσεως τάξιν * ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· * Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς * συνέλαβες ἐν γαστρί, * καὶ τεκοῦσα * μένεις ἀειπάρθενος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Τάφῳ τριημερεύσας, * ἀνέστησας * ζωοποιῷ Ἐγέρσει * τοὺς πρὶν θανατωθέντας· * οἵ καταδίκης λυόμενοι, * χαρμονικῶς ἠγάλλοντο· * Ἰδοὺ ἡ λύτρωσις * ἦλθες, Κύριε, κραυγάζοντες.

Δόξα τῇ σῇ Ἐγέρσει, * Σωτὴρ ἡμῶν· * ὅτι ἡμᾶς ἐξ Ἅδου * φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου * ἐῤῥύσω ὡς παντοδύναμος· * καὶ μελῳδοῦντες λέγομεν· * Οὐκ ἔστιν ἅγιος * πλήν σου, Κύριε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα * ὡς ἔβλεψας * τιτρωσκόμενον λόγχῃ, * ἐτρώθης τὴν καρδίαν, Ὑπεραγία πανάμωμε, * καὶ θαμβουμένη ἔλεγες· * Τί σοι ἀπέδωκε, * Τέκνον, δῆμος ὁ πανάνομος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ῥευστήν μου σάρκα καὶ θνητήν, * Πάναγνε Θεομῆτορ, * ἐκ γαστρός σου ἀφράστως * προσλαβὼν ὁ Ἀγαθός, * καὶ ἀφθαρτίσας αὐτήν, * αἰωνίως * ἑαυτῷ συνέδησε.

Θεὸν σαρκούμενον ἐκ σοῦ * καθορῶντες, Παρθένε, * ἐξεπλήττοντο φόβῳ * τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροί, * καὶ ὡς Μητέρα Θεοῦ * ἀσιγήτοις * ὕμνοις σε γεραίρουσιν.

Ἐξέστη ὄρος νοητὸν * βλέπων σε ὁ Προφήτης * Δανιήλ, * ἐξ οὗ λίθος * ἐτμήθη ἄνευ χειρῶν· * καὶ τῶν Δαιμόνων βωμούς, * Θεομῆτορ, * κραταιῶς συνέτριψεν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σθένει λόγος σε βροτῶν * οὔτε γλῶσσα, Παρθένε, * εὐφημῆσαι ἀξίως· * ἐκ σοῦ γὰρ ἄνευ σπορᾶς * ὁ ζωοδότης Χριστὸς * σαρκωθῆναι, * Πάναγνε, ηὐδόκησε.

'Ωδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, * Θεὸς καὶ Κύριος, * ἡ σεπτὴ Ἐκ-
» κλησία * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀνακράζουσα * ἐκ διανοίας κα-
» θαρᾶς, * ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Τροπάρια.

Τὸ ξύλον ἤνθησε, * Χριστὲ, τῆς ὄντως ζωῆς· * ὁ Σταυρὸς γὰρ ἐπάγη, * καὶ ἀρδευθεὶς * Αἵματι καὶ ὕδατι * ἐξ ἀκηράτου σου πλευρᾶς, * τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Οὐκέτι ὄφις μοι * ψευδῶς τὴν θέωσιν * ὑποβάλλει· Χριστὸς γὰρ * ὁ θεουργὸς * τῆς ἀνθρώπων φύσεως * νῦν ἀκωλύτως τὴν τρίβον * τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα * καὶ ἀκατάληπτα * τὰ τῆς σῆς, Θεοτόκε, * θεοπρεποῦς * πέφυκε κυήσεως * τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, * Ἀειπάρθενε, μυστήρια.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου * θείαν κένωσιν.

Τὸν τίμιόν σου * Σταυρὸν σέβομεν, * καὶ τοὺς ἥλους, Χριστὲ, * καὶ τὴν ἁγίαν λόγχην, * σὺν τῷ καλάμῳ στέφανον * τὸν ἐξ ἀκανθῶν· * δι' ὧν ἐκ τῆς τοῦ Ἅδου * φθορᾶς ἐῤῥύσθημεν.

Τάφος, Σωτὴρ, σὲ * ὑπεδέξατο * ἑκουσίως νεκρὸν * ὑπὲρ ἡμῶν ὀφθέντα· * ἀλλ' οὐδαμῶς δεδύνηται, * Λόγε, κατασχεῖν· * ὡς Θεὸς γὰρ ἀνέστης, * σώζων τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ * Ἀειπάρθενε, * ἡ Σωτῆρα Χριστὸν * βροτοῖς ἀποτεκοῦσα, * κινδύνων καὶ κολάσεων * λύτρωσαι ἡμᾶς, * τοὺς προσφεύγοντας πίστει * τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Χριστός μου δύναμις.

Ὑμνοῦμεν, Ἄχραντε, * σὲ τὴν πανάμωμον· * διὰ σοῦ οἱ σωθέντες * καὶ εὐσεβῶς * μέλποντες κραυγάζομεν· * Εὐλογημένη, ἡ Θεὸν, * Ἀειπάρθενε, κυήσασα.

Τὸ Φῶς τὸ ἄδυτον, * Παρθένε, τέτοκας, * τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου * διὰ σαρκὸς * φαῖνον, Παμμακάριστε, * καὶ τοῖς ὑμνοῦσί σε χαρὰν, * Ἀειπάρθενε, ἐπήγασας.

Ἡ χάρις ἤνθησεν, * ὁ νόμος πέπαυται * διὰ σοῦ, Παναγία· * σὺ γὰρ, Ἁγνὴ, * τέτοκας τὸν Κύριον, * τὸν παρεχόμενον ἡμῖν, * Ἀειπάρθενε, τὴν ἄφεσιν.

Νεκρόν με ἔδειξε * φυτοῦ ἀπόγευσις· * τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον * ἐκ σοῦ φανὲν, * Πάναγνε, ἀνέστησε, * καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς * κληρονόμον με κατέστησε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου, Ἀγαθέ, * τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυ-
» χὰς * πόθῳ καταύγασον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε Θεοῦ,
» τὸν ὄντως Θεόν, * ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων * ἀνακαλούμενον.

Τροπάρια.

Ὑποχωρεῖ μοι τὰ Χερουβὶμ * νῦν, καὶ ἡ φλογίνη ῥομφαία, * Δέσποτα, νῶτά μοι δίδωσι, * σὲ ἰδόντα, Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, * Ληστῇ ὁδοποιήσαντα * τὸν Παράδεισον.

Οὐκέτι δέδοικα τὴν εἰς γῆν, * Δέσποτα Χριστέ, ἐπιστροφήν· * σὺ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες * ἐπιλελησμένον δι᾿ εὐσπλαγχνίαν πολλὴν * πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας * τῇ Ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, * Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθή, * ὁμολογοῦντας διάσωσον· * σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον * κεκτήμεθα, τὴν ὄντως * Θεογεννήτριαν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Θεοφανείας σου, Χριστέ.

Βρώσει τοῦ ξύλου ἐν Ἐδὲμ * ἀπατηθείς, * εἰς φθορὰν κατώλισθεν * ὁ Γενάρχης παρακούσας, Κύριε, * ἐντολῆς τῆς σῆς, ὑπεράγαθε· * ἀλλὰ τοῦτον διὰ Σταυροῦ * πάλαι ἀνήγαγες * εἰς τὸ πρῶτον κάλλος, * ὑπήκοος τῷ Πατρί, * Σῶτερ, γενόμενος.

Τῷ σῷ θανάτῳ, Ἀγαθέ, * τὸ τοῦ θανάτου * κράτος ἠφάνισται, * καὶ πηγὴ ζωῆς ἡμῖν ἀνέβλυσε, * καὶ ἀθανασία δεδώρηται· * διὰ τοῦτό σου τὴν Ταφὴν * καὶ τὴν Ἀνάστασιν * πίστει προσκυνοῦμεν, * δι᾿ ἧς Κόσμον ὡς Θεὸς * πάντα ἐφώτισας.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατοικῶν ἐν Οὐρανοῖς * καὶ Ποιητὴς * τῶν ἁπάντων Κύριος * ἐν τῇ σῇ, Πανάμωμε, κατῴκησεν * ἀποῤῥήτως μήτρᾳ, δοξάσας σε * ὑπερτέραν τῶν Οὐρανῶν, * ἁγιωτέραν τε * Ταγμάτων ἀΰλων· * διὸ νῦν οἱ ἐπὶ γῆς * σὲ μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τῷ θείῳ φέγγει σου, Ἀγαθέ.

Ἁγνείᾳ λάμψασα τηλαυγῶς, * θεῖον ἐνδιαίτημα * τοῦ Δεσπότου, Πανύμνητε, γέγονας· * σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ ἐδείχθης ὄντως Θεοῦ, * ἀγκάλαις ὥσπερ βρέφος * τοῦτον βαστάσασα.

Φοροῦσα κάλλος τὸ νοητὸν * τῆς ὡραιοτάτης σου * ψυχῆς, Νύμφη Θεοῦ ἐχρηματίσας, * κατεσφραγισμένη τῇ Παρθενίᾳ, Σεμνή, * καὶ φέγγει τῆς ἁγνείας * Κόσμον φαιδρύνουσα.

Θρηνείτω σύστημα δυσσεβῶν * τῶν μὴ κηρυττόντων σε * διαῤῥήδην ἁγνὴν Θεομήτορα· * σὺ γὰρ πύλη θείου Φωτὸς ἐδείχθης ἡμῖν, * τὸν ζόφον τῶν πταισμάτων * διασκεδάζουσα.

'Ωδὴ ς'. 'Ο Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρασ-
» μῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, * βοῶ
» σοι· Ἀνάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Σταυρούμενος, Δέσποτα, * τοῖς μὲν ἥλοις τὴν ἀρὰν * τὴν καθ' ἡμῶν ἐξήλωσας· * τῇ δὲ λόγχῃ νυττόμενος τὴν πλευρὰν, * Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον * διαῤῥήξας, τὸν Κόσμον * ἠλευθέρωσας.

Ἀδὰμ κατενήνεκται, * δι' ἀπάτης πτερνισθεὶς, * πρὸς τὸ τοῦ Ἅδου βάραθρον· * ἀλλ' ὁ φύσει Θεός τε καὶ συμπαθὴς, * κατῆλθες πρὸς ἔρευναν, * καὶ ἐπ' ὤμων βαστάσας * συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, * ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς * τὸν κυβερνήτην Κύριον, * τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν * κατεύνασον τάραχον, * καὶ γαλήνην παράσχου * τῇ καρδίᾳ μου.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Συνεσχέθη, * ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Χριστοκτόνος * καὶ προφητοκτόνος * ἔφυ Ἑβραίων ἡ πληθύς· * ὡς γὰρ Προφήτας πάλαι, * ἀληθείας μυστικὰς ἀκτῖνας, * κτεῖναι οὐκ ἐδεδοίκει, * καὶ νῦν τὸν Κύριον, * ὃν ἐκήρυττον ἐκεῖνοι τότε, * φθόνῳ βαλλόμενοι * ἔκτειναν· ἀλλ' ἡμῖν * γέγονε ζωὴ αὐτοῦ ἡ νέκρωσις.

Συνεσχέθης, * ἀλλ' οὐ κατεσχέθης, * Σῶτερ, ἐν τῷ μνήματι· * εἰ γὰρ καὶ ἑκουσίως * ἀπεγεύσω τοῦ θανάτου, Λόγε, * ἀλλὰ τάφου ἀνέστης * ὡς Θεὸς ἀθάνατος, * συνεγείρας τοὺς δεσμίους ἐν Ἅδῃ, * καὶ χαρὰν Γυναιξὶν * ἀντὶ λύπης τῆς πρὶν * αὐταῖς συμπαθῶς ἀνταλλαξάμενος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἄτιμόν σου * καὶ ἐκλεῖπον ὤφθη * εἶδος σαρκὸς παρὰ βροτοὺς * ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Πάθους· * τῆς Θεότητος καὶ γὰρ οὐσίᾳ * ὡραῖος κάλλει * τῷ Δαυὶδ ἐδείκνυσο· * ἀλλὰ ῥάβδῳ σου τῆς Βασιλείας * ἐχθρῶν συντρίψας ἰσχὺν, * ἔλεγεν ἡ Ἁγνὴ, * ὦ Υἱέ μου καὶ Θεὲ, * τάφου ἀνάστηθι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὁ μέγας προέγραψεν * ἐν Προφήταις Μωϋσῆς * σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν * καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον συμβολικῶς, * σημαίνων τὴν σάρκωσιν * τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου, * Μητροπάρθενε.

Νεκροῦται ὁ θάνατος, * καταργεῖται καὶ φθορὰ, * τὸ τοῦ Ἀδὰμ κατάκριμα * τῷ καρπῷ σου, ὦ Δέσποινα, προσβαλών· * ζωὴν γὰρ ἐγέννησας, * ἐκ φθορᾶς λυτρουμένην * τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ νόμος ἠσθένησε, * καὶ παρῆλθεν ἡ σκιά, * τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν * ἐκφανθείσης μοι χάριτος τῆς ἐκ σοῦ, * Παρθένε, κυήσεως * τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος, * Πολυύμνητε.

Κοντάκιον. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ * παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας * ἐκ τῶν ζοφερῶν * κευθμώνων ὁ Ζωοδότης * ἀναστήσας ἅπαντας, Χριστὸς ὁ Θεός, * τὴν Ἀνάστασιν ἐβράβευσε * τῷ βροτείῳ φυράματι· * ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτήρ, * Ἀνάστασις καὶ Ζωὴ * καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ταφήν σου, Ζωοδότα, * ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν· * ὅτι τὸν Ἅδην ἔδησας, Ἀθάνατε, * ὡς Θεὸς παντοδύναμος, * καὶ νεκροὺς συνανέστησας, * καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συνέτριψας, * καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. * Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε * πόθῳ, τὸν ἀναστάντα * καὶ καθελόντα ἐχθροῦ * τὸ κράτος τοῦ πανώλους, * καὶ πάντας ἀναστήσαντα * τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, * καὶ Κόσμον λυτρωσάμενον * ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως, * καὶ ὡς μόνον δυνατὸν * ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ * λυτρωσάμενον ἡμᾶς· * ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς * τὴν Ἀνάστασίν σου, * δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, * ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο * Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις
» Παισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, *
» τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὀδυρόμενος τῷ Πάθει σου, ὁ ἥλιος * ζόφον περιεβάλετο * ἐν ἡμέρᾳ, * ἐπὶ πᾶσαν, Δέσποτα, τὴν γῆν * τὸ φῶς συνεσκότασε βοῶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἠμφιάσαντο, Χριστέ, τῇ καταβάσει σου * φέγγος τὰ καταχθόνια· * ὁ Προπάτωρ δὲ * θυμηδίας ἔμπλεως ὀφθείς, * χορεύων ἐσκίρτησε βοῶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ, Μῆτερ Παρθένε, φῶς ἀνέτειλε * πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ φαιδρόν· * τὸν γὰρ Κτίστην σὺ * τῶν ἁπάντων τέτοκας Θεόν· * ὃν αἴτησαι, Πάναγνε, ἡμῖν * καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς * τὸ μέγα ἔλεος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ἄφραστον θαῦμα.

Ὢ ξένου τρόπου! * τὸν Ἰσραὴλ ὁ ῥυσάμενος * ἐκ δουλείας * τῆς τοῦ Φαραώ, * σταυροῦται ἑκὼν * ὑπ' αὐτοῦ, καὶ λύει σειρὰς * ἀμπλακημάτων· * ᾧ πίστει μελῳδοῦμεν· * Λυτρωτά, ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ τὸν Σωτῆρα * ἐν τῷ Κρανίῳ ἐσταύρωσαν * παρανόμων * παῖδες ἀσεβεῖς, * τὸν πύλας χαλκᾶς * καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα * εἰς σωτηρίαν * ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· * Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εὔας τῆς πάλαι * ἐλευθερίαν κυήσασα, * τῆς κατάρας * λύεις τὸν Ἀδὰμ, * Παρθένε ἁγνή· * διὸ μετ' Ἀγγέλων σε * σὺν τῷ Υἱῷ σου * ὑμνοῦμεν καὶ βοῶμεν· * Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Νεανίας τρεῖς ἡ κάμινος οὐκ ἔφλεξε, * γέννησιν προτυποῦσα τὴν σήν· * τὸ γὰρ θεῖον πῦρ * σὲ μὴ φλέξαν ᾤκησεν ἐν σοί, * καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακαρίζουσι τὰ πέρατα σὲ, πάναγνε * Μῆτερ, ὡς προφήτευσας, * φωτιζόμενα * φωτοβόλοις λάμψεσι ταῖς σαῖς, * καὶ χάριτι μέλποντα βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὀλεθρίους μὲν ὀδόντας μοι ἐνέπειρεν * ὄφις ὁ πονηρότατος· * ἀλλ' αὐτοὺς ὁ σὸς, * Θεομῆτορ, ἔθλασεν Υἱὸς, * ἰσχὺν δέ μοι δέδωκε βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἱλαστήριον τῆς φύσεως σὺ πέφυκας, * μόνη Θεομακάριστε· * τὸν ἐπ' ὤμων γὰρ * Χερουβὶμ καθήμενον Θεὸν * ἀγκάλαις βαστάζουσα βοᾷς· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου
» θυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρᾷς, * Χριστὲ, μόνῳ
» τῷ βούλεσθαι· * σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἰουδαίων τὸν πάλαι * προφητοκτόνον λαὸν * θεοκτόνον ὁ φθόνος * νῦν ἀπειργάσατο, * σὲ ἐπὶ Σταυροῦ * ἀναρτήσαντα, Λόγε Θεοῦ· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐρανίους ἀψῖδας * οὐ καταλέλοιπας, * καὶ εἰς Ἅδην φοιτήσας, * ὅλον συνήγειρας * κείμενον, Χριστὲ, * ἐν σαπρίᾳ τὸν ἄνθρωπον * σὲ ὑπερυψοῦντα * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ φωτὸς φωτοδότην * Λόγον συνέλαβες, * καὶ τεκοῦσα ἀφράστως * τοῦτον, δεδόξασαι· * Πνεῦμα γὰρ ἐν σοί, * Κόρη, θεῖον ἐσκήνωσεν· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ἔκστηθι φρίττων, Οὐρανέ.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, * ὅπως ὁ Ὕψιστος * ἑκὼν ἦλθεν ἐπὶ γῆς * τοῦ Ἅδου * τὴν ἰσχὺν χειρώσασθαι * διὰ Σταυροῦ καὶ Ταφῆς, * καὶ πάντας διεγεῖραι κραυγάζειν· * Οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πέπαυται Ἅδου τυραννὶς, * καὶ τὸ Βασίλειον * ἐξουδένωται λοιπόν· * Σταυρῷ γὰρ * ἐπὶ γῆς πηγνύμενος, * ὁ ἐπὶ πάντων Θεὸς * τὴν τούτου δυναστείαν καθεῖλεν· * ὃν, Παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὢ τῆς ἀφράστου σου, Χριστὲ, * φιλανθρωπότητος * καὶ ἀῤῥήτων ἀγαθῶν! * ἐμὲ γὰρ * καθορῶν ὀλλύμενον * ἐν τῇ τοῦ Ἅδου φρουρᾷ, * τὰ πάθη ὑπομείνας ἐῤῥύσω· * διό σε εὐλογοῦμεν, * τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Διαχρύσῳ ἐσθῆτι * ὥσπερ Βασίλισσαν * ὁ Υἱός σου λαμπρύνας * αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, * σὲ ἐκ δεξιῶν * αὐτοῦ ἔστησε, Πάναγνε· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ θελήματι μόνῳ * Κόσμον πηξάμενος * ἐξ ἀχράντου σου μήτρας * σάρκα δανείζεται, * ἄνωθεν αὐτὴν * ἀναπλάσαι βουλόμενος· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συναφείας τοῦ Λόγου * πρός με τὸν ἄνθρωπον * ἐνδιαίτημα θεῖον, * Πάναγνε, πέφυκας, * λάμψασα σαφῶς * παρθενίας λαμπρότησιν· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χρυσαυγῆ σε λυχνίαν * προδιετύπωσε * δεξομένην ἀφράστως * Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, * γνώσει τῇ αὐτοῦ * καταυγάζον τὰ σύμπαντα· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, * Ἁγνὴ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * ὃν οὐ τολμᾷ * Ἀγγέλων
» ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βρο-
» τοῖς * Λόγος σεσαρκωμένος· * ὃν μεγαλύνοντες * σὺν ταῖς οὐ-
» ρανίαις Στρατιαῖς, * σὲ μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Παθῶν * ἀμέτοχος σὺ διέμεινας, * Λόγε Θεοῦ, * σαρκὶ προσομιλήσας τοῖς πάθεσιν· * ἀλλὰ λύεις τῶν παθῶν τὸν ἄνθρωπον, * πάθεσι χρηματίσας * πάθος, Σωτὴρ ἡμῶν· * μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀπαθὴς * καὶ παντοδύναμος.

Φθορὰν * θανάτου καταδεξάμενος, * διαφθορᾶς * ἐτήρησας τὸ Σῶμά σου ἄγευστον· * ἡ δὲ σὴ ζωοποιὸς καὶ θεία Ψυχὴ, * Δέσποτα, ἐν τῷ Ἅδῃ * οὐ καταλέλειπται· * ἀλλ' ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἀναστὰς, * ἡμᾶς συνήγειρας.

Τριαδικόν.

Θεὸν * Πατέρα, Υἱὸν συνάναρχον * πάντες βροτοὶ * ἐν χείλεσιν ἁγνοῖς μὲν δοξάζομεν, * τὴν δὲ ἄῤῥητον καὶ ὑπερένδοξον * Πνεύματος παναγίου * δύναμιν σέβομεν· * μόνη γὰρ ὑπάρχεις πανσθενὴς * Τριὰς ἀχώριστος.

Κανὼν Σταυροαν. Μὴ ἐποδύρου μοι, Μῆτερ.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες * ὡς θνητὸς, Ζωοδότα, * ἀλλὰ τοῦ Ἅδου τὴν ἰσχὺν * διέλυσας, Χριστὲ, * συνεγείρας νεκροὺς, * οὓς καὶ συγκατέπιε· * καὶ Ἀνάστασιν πᾶσι * παρέσχες ὡς Θεὸς * τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ * σὲ μεγαλύνουσι.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Κτίσις, * καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· * ὁ γὰρ Χριστὸς ἐκ τῶν νεκρῶν * ἠγέρθη ὡς Θεός· * Ποῦ σου, θάνατε, * νῦν τὸ κέντρον; κράζομεν· * Ποῦ σου, Ἅδη, τὸ νῖκος; * καθεῖλέ σε εἰς γῆν * ὁ ὑψώσας τὸ κέρας * ἡμῶν ὡς εὔσπλαγχνος.

Σταυροθεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, * καὶ κατέχεις ὡς βρέφος * ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς * ῥυόμενον ἡμᾶς * πολεμίου ἐχθροῦ, * ἄχραντε Δέσποινα· * καὶ ὁρᾷς ἐπὶ ξύλου * ὑψούμενον Σταυροῦ * τὸν ἐκ βόθρου κακίας * ἡμᾶς ὑψώσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἀστὴρ * ἐκλάμπων αὐγαῖς Θεότητος * ἐξ Ἰακὼβ, * τοῖς ζόφῳ κρατουμένοις ἀνέτειλε * διὰ σοῦ νῦν, Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Θεὸς * Λόγος σεσαρκωμένος· * ᾧ φωτιζόμενοι * σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς * σὲ μακαρίζομεν.

Ῥωσθεὶς * δυνάμει τῇ σῇ καὶ χάριτι, * σοὶ τὴν ᾠδὴν * προθύμως ἐκ καρδίας ἀνέθηκα· * ἀλλὰ ταύτην πρόσδεξαι, Παρθένε ἁγνὴ, * χάριν ἀντιδιδοῦσα * σοῦ τὴν πολύφωτον * ἐκ τῶν ἀκηράτων θησαυρῶν, * Θεομακάριστε.

Ἱστὸς * ἐδείχθης σαφῶς Θεότητος, * ἐν ᾧ στολὴν * τοῦ σώματος ὁ Λόγος ἐξύφανε, * θεουργήσας τὴν ἐμὴν, Παρθένε, μορφήν· * ἥνπερ ἐνδεδυμένος, * πάντας διέσωσε * τοὺς ἐκ διανοίας καθαρᾶς * σὲ μεγαλύνοντας.

Νεκροῖς Ἀνάστασις νῦν δεδώρηται * διὰ τῆς σῆς * ἀφράστου καὶ ἀῤῥήτου κυήσεως, * Θεοτόκε πάναγνε· * ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ * σάρκα περικειμένη * πᾶσιν ἐξέλαμψε, * καὶ τὸ τοῦ θανάτου ἀμειδὲς * σαφῶς διέλυσεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ὁ Σταυρός σου, Κύριε, * Ζωὴ καὶ Ἀνάστασις * ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· * ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, * σὲ τὸν ἀναστάντα * Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἡ Ταφή σου, Δέσποτα, * Παράδεισον ἤνοιξε * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· * καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, * σὲ τὸν ἀναστάντα * Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι * Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν * τὸν ἀνα-

στάντα ἐκ νεκρῶν, * καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· * Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις * ἡμῶν καὶ Ἀνάστασις· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Τριήμερος ἀνέστης, Χριστὲ, * ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, * συνεγείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν· * διό σε καὶ δοξάζει * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, * καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Κύριε, * μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχει * τῆς σῆς Ἀναστάσεως τὸ μυστήριον· * οὕτω γὰρ προῆλθες ἐκ τοῦ τάφου, * ὡς νυμφίος ἐκ παστάδος, * θανάτῳ θάνατον λύσας, * ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐλευθερώσῃς· * ὅθεν ἐν οὐρανοῖς * Ἄγγελοι χορεύουσι, * καὶ ἐπὶ γῆς * ἄνθρωποι δοξάζουσι * τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην * εὐσπλαγχνίαν σου, Φιλάνθρωπε.

Ὦ παράνομοι Ἰουδαῖοι, * ποῦ εἰσιν αἱ σφραγῖδες * καὶ τὰ ἀργύρια, * ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις; * οὐκ ἐκλάπη ὁ θησαυρὸς,* ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός· * αὐτοὶ δὲ κατῃσχύνθητε, * ἀρνησάμενοι Χριστὸν * τὸν Κύριον τῆς δόξης, * τὸν παθόντα καὶ ταφέντα * καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· * αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Σφραγισθέντος τοῦ μνήματος, * πῶς ἐσυλήθητε, Ἰουδαῖοι, * φύλακας καταστήσαντες * καὶ σημεῖα θέντες; * τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * προῆλθεν ὁ Βασιλεύς· * ἢ ὡς νεκρὸν παραστήσατε, * ἢ ὡς Θεὸν προσκυνήσατε, * σὺν ἡμῖν μελῳδοῦντες· * Δόξα, Κύριε, * τῷ Σταυρῷ σου καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Τὸ ζωοδόχον σου μνῆμα * αἱ Μυροφόροι γυναῖκες * ὀδυρόμεναι κατέλαβον, Κύριε· * καὶ μύρα βαστάζουσαι, * τὸ Σῶμά σου τὸ ἄχραντον * μυρίσαι ἐπεζήτουν· * εὗρον δὲ φωτοφόρον Ἄγγελον * ἐν τῷ λίθῳ καθήμενον, * καὶ πρὸς αὐτὰς φθεγγόμενον καὶ λέγοντα· * Τί δακρύετε * τὸν ἐκ πλευρᾶς * πηγάσαντα τῷ Κόσμῳ τὴν ζωήν; * τί ἐπιζητεῖτε * ὥσπερ θνητὸν * ἐν μνήματι τὸν Ἀθάνατον; * δραμοῦσαι δὲ μᾶλλον, * ἀπαγγείλατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς * τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου Ἀναστάσεως * τὴν παγκόσμιον χαρμονήν· * ἐν ᾗ καὶ ἡμᾶς, Σωτὴρ, φωτίσας, * δώρησαι ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Προσόμοια η΄.

Μνήσθητί μου, * ὁ Θεὸς, ὁ Σωτήρ μου, * ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, * καὶ δώρησαί μοι * πταισμάτων συγχώρησιν.

Διὰ ξύλου * τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθέντα, * διὰ ξύλου Σταυροῦ πάλιν ἔσωσας * Λῃστὴν βοῶντα· * Μνήσθητί μου, Κύριε.

Τὸν ἐν ξύλῳ * τοῦ Σταυροῦ προσηλωθέντα, καὶ τὸν Κόσμον ἐκ πλάνης ῥυσάμενον * συμφώνως πάντες * Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

῞Αδου πύλας * καὶ μοχλοὺς συντρίψας, * Ζωοδότα, ἀνέστησας ἅπαντας, * Σωτὴρ, βοῶντας· * Δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Μνήσθητί μου, * ὁ τὸν θάνατον σκυλεύσας * τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, * χαρᾶς τὰ πάντα * πληρώσας ὡς εὔσπλαγχνος.

Μυροφόροι ἐν τῷ μνήματι ἐλθοῦσαι, * τοῦ Ἀγγέλου κραυγάζοντος ἤκουον· * Χριστὸς ἀνέστη, * φωτίσας τὰ σύμπαντα.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα * καὶ Υἱὸν δοξολογοῦμεν * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, λέγοντες· * Τριὰς Ἁγία, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἀῤῥήτως * ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα * καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, * Παρθένε, σῶζε * τούς σε μεγαλύνοντας·

Τέλος τοῦ Πλαγίου Δευτέρου Ἤχου.

Ἕκτος μελῳδὸς, ἀλλ' ὑπέρπρωτος πέλεις,
Ὁ δεύτερος σὺ, τῶν μελῶν δευτερεύων.
Τὰς ἡδονὰς σὺ διπλοσυνθέτους φέρεις,
Τοῦ δευτέρου πως δευτερεύων δευτέρως.
Σὲ τὸν μελιχρὸν, τὸν γλυκὺν, τὸν τέττιγα,
Τὸν ἐν πλαγίοις δεύτερον, τίς οὐ φιλεῖ;

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, * τῷ συντρίψαντι * θανάτου τὸ κράτος, * καὶ φωτίσαντι * ἀνθρώπων τὸ γένος, * μετὰ τῶν Ἀσωμάτων κραυγάζοντες· * Δημιουργὲ καὶ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὸν ὑπέμεινας, Σωτὴρ, * καὶ Ταφὴν δι' ἡμᾶς· * θανάτῳ δὲ ὡς Θεὸς * θάνατον ἐνέκρωσας· * διὸ προσκυνοῦμεν * τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν· * Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπόστολοι ἰδόντες * τὴν Ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ, * ἐθαύμασαν βοῶντες * τὴν αἴνεσιν τὴν Ἀγγελικήν· * Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, * οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας. * Ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, * Κύριε, δόξα σοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Κἂν συνελήφθης, Χριστέ, * ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, * ἀλλὰ σύ μου εἶ Θεός, * καὶ οὐκ αἰσχύνομαι· * ἐμαστίχθης τὸν νῶτον, * οὐκ ἀρνοῦμαι· * Σταυρῷ προσηλώθης, * καὶ οὐ κρύπτω· * εἰς τὴν Ἔγερσίν σου καυχῶμαι· * ὁ γὰρ θάνατός σου ζωή μου. * Παντοδύναμε καὶ φιλάνθρωπε * Κύριε, δόξα σοι.

Δαυϊτικὴν προφητείαν ἐκπληρῶν, * Χριστὸς μεγαλειότητα * ἐν Σιὼν τὴν οἰκείαν * Μαθηταῖς ἐξεκάλυψεν· * αἰνετὸν δεικνὺς ἑαυτόν, * καὶ δοξαζόμενον ἀεὶ * σὺν Πατρί τε καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ· * πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λόγον, * ὕστερον δὲ δι' ἡμᾶς σεσαρκωμένον, * καὶ νεκρωθέντα ὡς ἄνθρωπον, * καὶ ἀναστάντα κατ' ἐξουσίαν ὡς φιλάνθρωπον.

Κατῆλθες * ἐν τῷ Ἅδῃ, Χριστέ, ὡς ἠβουλήθης, * ἐσκύλευσας τὸν θάνατον * ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης· * καὶ ἀνέστης τριήμερος, * συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ * ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς * κραυγάζοντα καὶ λέγοντα· * Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἐν τάφῳ κατετέθης * ὡς ὁ ὑπνῶν, Κύριε, * καὶ ἀνέστης τριήμερος * ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, * συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ * ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου * ὡς Παντοδύναμος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης * ὑπὲρ φύσιν, * Θεοτόκε, * ἔμεινας δὲ Παρθένος * ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν· * καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου * ἑρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται· * παραδόξου γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως, Ἁγνή, * ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως· * ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, * νικᾶται φύσεως τάξις. * Διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, * δεόμεθά σου ἐκτενῶς· * Πρέσβευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, * Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, * καὶ συνήγειρας τοὺς ἀνθρώπους * σὺν τῇ σαρκί σου· * Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν * καὶ φωτίσαντα πάντα, * δεῦτε, προσκυνήσωμεν· * ἐκ τῆς τοῦ Ἅδου γὰρ τυραννίδος * ἡμᾶς ἠλευθέρωσε * διὰ τῆς αὐτοῦ τριημέρου Ἐγέρσεως, * ζωὴν ἡμῖν δωρησάμενος * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὑπὸ τὸν Ἅδην κατελθών, Χριστέ, * θάνατον ἐσκύλευσας· * καὶ τριήμερος ἀναστάς, * ἡμᾶς συνανέστησας * δοξάζοντας τὴν σὴν παντοδύναμον Ἔγερσιν, * Κύριε Φιλάνθρωπε.

Φοβερὸς ὤφθης, Κύριε, * ἐν τάφῳ κείμενος ὡς ὁ ὑπνῶν· * ἀνα-

στὰς δὲ τριήμερος ὡς δυνατὸς,* τὸν Ἀδὰμ συνανέστησας * κραυγάζοντα· * Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σὴν, Δέσποινα, σκέπην * πάντες οἱ γηγενεῖς * προσπεφευγότες βοῶμέν σοι· * Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς * ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, * καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· * ἠνέῳξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον· * τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες· * καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις * κηρύττειν ἐπέταξας· * ὅτι ἀνέστης, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα, * τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, Πανύμνητε, * ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ * πταισμάτων ἀνάγαγε· * σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ * ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, * ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, * καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, * καὶ μετὰ τόκον * πάλιν οὖσα Παρθένος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Αἰνῶ, Τριὰς, σὲ τὴν Μοναρχικὴν Φύσιν.

Ὠδὴ α'. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα * τὸ νοερὸν τῆς καρδίας, * καὶ χείλη τὰ ἔνυλα * πρὸς αἴνεσίν σου, τρίφωτε, * μία Θεότης ἁπάντων, * ᾄδειν σοι ᾠδὴν, * φωτουργὲ, χαριστήριον.

Ἵνα τὸ ὑπερβάλλον * τῆς σῆς χρηστότητος δείξῃς, * διέπλασας ἄνθρωπον, * Τριὰς ἀπειροδύναμε, * μόνην εἰκόνα πηλίνην * σοῦ τῆς ἀρχικῆς, * Πλαστουργὲ, Κυριότητος.

Νοῦς ὁ ἄναρχος Λόγον * συναϊδίως γεννήσας, * καὶ Πνεῦμα συνάναρχον * ἐκλάμψας, κατηξίωσεν * ἕνα Θεὸν κατ' οὐσίαν * σύμμορφον ἡμᾶς προσκυνεῖν Τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἐπὶ τῆς βάτου * τῷ Μωϋσῇ, Θεοῦ Λόγε, * ὡς πῦρ καθαρτήριον, * μὴ φλέγον δὲ τὸ σύνολον, * τὴν ἐκ Παρθένου προτυπῶν σου * σάρκωσιν, δι' ἧς * τοὺς βροτοὺς ἀνεμόρφωσας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς Οὐρανούς.

Τὸν ἑνικὸν καὶ τριλαμπῆ * καὶ παντουργόν σε Δεσπότην * ἀνυμνοῦντες, * τῶν ἁμαρτιῶν * καὶ τῶν πειρασμῶν * αἰτοῦμεν λύτρωσιν, * ἀπειροδύναμε Θεέ· * μὴ οὖν παρίδῃς τοὺς πίστει * σοῦ τὴν ἀγαθότητα δοξάζοντας.

Ῥάδαμνος ὤφθης ἐκ Πατρὸς,* ὡς ἀπὸ ῥίζης ἀνάρχου,* Θεὸς Λόγος, * καὶ ἰσοσθενὴς * σὺν τῷ συμφυεῖ * καὶ θείῳ Πνεύματι· * καὶ διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ * Τριαδικὴν τοῖς προσώποις, * μίαν Κυριότητα δοξάζομεν.

Ἰσοκλεῆ καὶ συμφυῆ * τὴν Τρισυπόστατον Φύσιν * ἀμερίστως * καὶ διαιρετῶς * καὶ Μοναρχικὴν * Τριάδα πάντες σε * δοξολογοῦμεν οἱ πιστοί, * καὶ προσκυνοῦντες αἰτοῦμεν * τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν. Θεοτοκίον.

Ἀναλλοιώτως τοῖς βροτοῖς * ὁμοιωθεὶς κατὰ πάντα, * Θεοῦ Λόγε, * Κόρης ἐξ ἁγνῆς * προῆλθες σαφῶς, * καὶ πᾶσιν ἔδειξας * τὴν Θεαρχίαν τριλαμπῆ, * καὶ ἑνικὴν τῇ οὐσίᾳ * τῶν ἀπαραλλάκτων Ὑποστάσεων.

Κάθισμα Τριαδικόν. Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος.

Ἡμαρτηκότας ἐλέησον, * Τριὰς Ἁγία, τοὺς δούλους σου· * οὓς δέξαι μετανοοῦντάς σοι, Εὔσπλαγχνε, * καὶ συγχωρήσεως ἀξίωσον, Φιλάνθρωπε.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὰς κακωθείσας ψυχὰς ἡμῶν * ταῖς ἁμαρτίαις ἀγάθυνον, * πανάμωμε Θεοτόκε, καὶ λύτρωσαι * πταισμάτων τούς σε ἀνυμνοῦντας, Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ πατρικοὺς * κόλπους.

Συνεκτικὴ, * Τρίφωτε Μονὰς, * θεαρχικὴ καὶ σωστικὴ τῶν ὅλων, τοὺς σοὺς * ὑμνῳδοὺς νῦν περιφρούρησον, * καὶ σῶσον ἐκ θλίψεων * καὶ παθῶν καὶ πάσης κακώσεως.

Σημαντικῶν * λέξεων τῆς σῆς * ἀκαταλήπτου Τριφαοῦς Θεότητος * ἀποροῦντες, ἀνυμνοῦμέν σε, * φιλάνθρωπε Κύριε, * καὶ δοξάζομέν σου τὴν δύναμιν.

Ἐπὶ τῆς γῆς * ὡς ἐν οὐρανοῖς * σὺν Ἀσωμάτων τοῖς χοροῖς, Μονὰς Τριὰς, * ἀμερίστως σε μερίζομεν, * καὶ πόθῳ δοξάζομεν, * ὡς τῶν ὄντων πάντων δεσπόζουσαν.

Τῆς Πατρικῆς * δόξης οὐκ ἐκστὰς, * εἰς τὴν ἡμῶν ἐσχατιὰν κατῆλθες ἑκὼν * σαρκωθεὶς, ὁ Ὑπερούσιος, * καὶ πάντας ἀνύψωσας * πρὸς τὴν θείαν δόξαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ ε'. Οἱ ὀρθρίζοντες.

Ἡ ἀρχίφωτος Φύσις, * Τριὰς τοῖς χαρακτῆρσι, * καὶ Μονὰς ἐν βουλήσει * καὶ δόξῃ καὶ τιμῇ, * κραταίωσον ἡμᾶς * εἰς τὴν σὴν ἀγάπησιν. Δίς.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα,* τὴν μίαν Θεαρχίαν,* καὶ Τρισήλιον Φύσιν * δοξάζοντες, αἰτοῦμεν * ῥυσθῆναι πειρασμῶν * καὶ παντοίων θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Μορφωθεὶς, Θεοῦ Λόγε, * τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων * ἐξ ἁγίας Παρθένου, * Τριάδα ἐν Μονάδι * ἐδίδαξας ὑμνεῖν * σύμμορφον καὶ σύνθρονον.

Ὠδὴ ς΄. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Ὁμοδόξῳ κράτει * τὴν Μοναρχικὴν Θεαρχίαν,* τρισὶν Ὑποστάσεσι πεφυκυῖαν * ἀπαραλλάκτως ἀλλήλαις δοξάζομεν, * τὴν διαφορὰν ἐχούσαις μόνην * τῆς ὑπαρκτικῆς ἑκάστης ἰδιότητος. Δίς.

Νοεραί σε τάξεις * τῶν Ἀγγελικῶν διακόσμων * αἰνοῦσι, Τρισήλιε Μοναρχία· * μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐν πηλίνοις στόμασιν * ὡς ποιητικὴν ἁπάντων μόνην * ἀνυμνολογοῦμεν καὶ πιστῶς δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἀποῤῥήτῳ λόγῳ * Λόγος γεννηθεὶς ἐξ Ἡλίου Πατρὸς, * ἄλλος Ἥλιος πρὸ αἰώνων * ἐκ τῆς Παρθένου ἐσχάτως ἀνέτειλε, * καὶ μοναδικὸν τρισὶ Προσώποις * τὸν ἀπερινόητον Θεὸν ἐδίδαξε.

Κάθισμα Τριαδικόν. Πυρὸς φωτεινότερον.

Τριὰς ὁμοούσιε, * Μονὰς Τρισυπόστατε, * ἐλέησον οὓς ἔπλασας, Ἀθάνατε, * καταφλέγουσα κακίας τῶν πταιόντων, * καὶ φωτίζουσα καρδίας τῶν ὑμνούντων * τὴν εὐσπλαγχνίαν σου· * ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πυρὸς φωτεινότερον, * φωτὸς ἐναργέστερον, * τὸ ἔλεος τῆς χάριτός σου, Δέσποινα, * καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, * καὶ δροσίζον διανοίας τῶν αἰνούντων * τὰ μεγαλεῖά σου, * Θεοτόκε πανάμωμε.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ῥήσεσι θείων Προφητῶν * πειθαρχοῦντες, * ἕνα σε μόνον * Θεὸν τῶν ὅλων δοξάζομεν * ἐν τρισὶ χαρακτῆρσιν, * οὕτω βοῶντες· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Δίς.

Χοϊκοῖς χείλεσιν ἡμεῖς * σὺν ἀΰλοις * Τάξεσιν ὕμνοις, * Τριὰς Ἁγία, σὲ μέλπομεν * ἐν Μονάδι οὐσίας, * ἀναβοῶντες· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἵνα ὁ πλάσας τὸν Ἀδὰμ * ἀναπλάσῃ, * Πάναγνε, πάλιν, * ἐκ σοῦ σαφῶς ἐνηνθρώπησε, * τοὺς ἀνθρώπους θεώσας * οὕτω βοῶντας· * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η΄. Ἄφλεκτος πυρί.

Κρατεῖς τοῦ παντὸς, * ἡ τριττὴ καὶ ἡνιαία * Κυριαρχία ἄναρχε, * καὶ διϊθύνεις οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· * διό με φίλτρῳ τῷ σῷ * καταθελγόμενον ἀεὶ * φύλαξον ψάλλειν σοι· * Πάντα τὰ ἔργα

Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡλίου βολαῖς τριλαμποῦς καταυγασθῆναι * φωτουργικαῖς ἀξίωσον * τῶν ὑμνῳδῶν σου τὰς καρδίας· καὶ νῦν * ὁρᾶν τὸ κάλλος τὸ σὸν, * Τριὰς Μονὰς, ὡς ἐφικτὸν, * δώρησαι πάντοτε * πᾶσι τοῖς πίστει πρεπούσῃ * τὴν σὴν μεγαλωσύνην * ἀνυμνολογοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ναόν με τῆς σῆς * τριφαοῦς ποίησον αἴγλης, * Ἀγαθουργὲ φιλάνθρωπε, * καὶ μετουσίας καὶ μεθέξεως· * ἀπρόσιτον τοῖς ἐχθροῖς * τοῖς ἀοράτοις καὶ σαρκὸς * πάθεσι, Δέσποτα, * δεῖξον, Μονάρχα Θεέ μου, * καὶ Κύριε τῆς δόξης, * τοῦ ὑμνολογεῖν σε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Φῶς θεαρχικὸν * ἐκ γαστρός σου ἀνατεῖλαν, * Παρθενομῆτορ ἄχραντε, * πάντα τὸν Κόσμον τρισηλίῳ φωτὶ * κατηύγασε, καὶ τὴν γῆν * καθάπερ ἄλλον Οὐρανὸν * ἔδειξε ψάλλουσαν· * Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Μήτηρ Θεοῦ * καὶ Παρθένος.

Ὑψηγορεῖν * καὶ ὑμνεῖν ἀξίως σε, * ὃν ἐν Ὑψίστοις ἀπαύστως * Σεραφὶμ ἀνυμνοῦσιν, * οὐκ ἐξισχύομεν οἱ πήλινοι· * πλὴν ὡς Δεσπότην τῶν ὅλων τολμῶντες * καὶ φιλανθρωπότατον Θεὸν μεγαλύνομεν.

Σωματικῆς * ἀλγηδόνος λύτρωσαι, * καὶ ψυχικῆς ἐμπαθείας * τοὺς πιστοὺς ὑμνῳδούς σου, * Μοναδικὴ Τριὰς ἀχώριστε· * καὶ διαφυλάττεσθαι ἀτρώτους ἐν πάντων * τῶν βιωτικῶν πειρατηρίων ἀξίωσον.

Ἰσοσθενὲς, * Θεαρχία Τρίφωτε, * προϊσχομένη τὸ κράτος, * ἀπαράλλακτον κάλλος * τῆς οὐσιώδους ἀγαθότητος, * δὸς τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν σοῖς δούλοις, * καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νοῦν καὶ ψυχὴν * καὶ σαρκὸς τὸ φύραμα * προσειληφὼς, Θεοτόκε, * ἐκ σῆς μήτρας ἀχράντου, * ὁ Θεὸς Λόγος κατ' ἀλήθειαν * ἄνθρωπος ὤφθη, καὶ θείας οὐσίας * κοινωνὸν τὸν ἄνθρωπον σαφῶς ἐναπέφηνε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, * καὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· * ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα * στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστὸν, * καὶ Ἄγγελοι ἐδόξαζον * ὡς Θεὸν ἀθάνατον, * Γυναῖκες

δὲ ἐκραύγαζον· * Ἀνέστη ὁ Κύριος, * παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Τῇ τριημέρῳ Ταφῇ σου * σκυλεύσας τὸν θάνατον, * καὶ φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον * τῇ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει σου * ἀναστήσας, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν * καὶ ἀναστάντα Χριστὸν τὸν Θεόν, * καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος * ἀπαύστως ἱκέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, * ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, * ἡ Ζωή, ἐκ τάφου ἀνέτειλας, Χριστὲ ὁ Θεός· * καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, * τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης,* ἡ πάντων Ἀνάστασις,* Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν * ἐγκαινίζων ἡμῖν * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Δόξα.

Ἐπὶ τὸ μνῆμα ἔδραμον Γυναῖκες * μετὰ δακρύων μύρα φέρουσαι, * καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων * σὲ τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, * ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· * Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; * καὶ φωνῆς Ἀσωμάτων ἤκουον λεγούσης· * Ἀνέστη μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, * πατήσας τὸν θάνατον. * Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, κεχαριτωμένη * Θεοτόκε Παρθένε, * λιμὴν καὶ προστασία * τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· * ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη * ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου· * μόνη γὰρ ὑπάρχεις * Μήτηρ καὶ Παρθένος, * ἀεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη· * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * εἰρήνην δωρήσασθαι * πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβών, * καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, * σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, * Χριστὲ ὁ Θεός, * ὡς φιλάνθρωπος. Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν * ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, * κἀμέ, Σωτήρ, ζώωσον, * ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, * νηστείας μετὰ δακρύων, * οὗτος χαρᾶς δρέψεται * δράγματα ἀειζωοτροφίας.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων, * ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· * αὐτῷ αἶνεσις, * δόξα, τιμή, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον * τὸν τῆς ψυχῆς, * μάτην κοπιῶμεν· * πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πρᾶξις, * οὐ λόγος τελεῖται.

Ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς * οἱ Ἅγιοι πνευματονικήτως * ἀναβλαστοῦσι * πατρῷα δόγματα υἱοθεσίας.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· * πρὸ πάντων γὰρ Θεὸς, * τῶν ὅλων Κυριότης, * Φῶς ἀπρόσιτον, * Ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον * ὁδοὺς ζωῆς εὑρόντες, * νῦν καὶ ἀεὶ μακαριοῦνται * δόξῃ ἀκηράτῳ.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου * ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου, * χαῖρε, εὐφραίνου, * προσάγων ταῦτα * τῷ Χριστῷ, Ποιμενάρχα.

Δόξα... καὶ νῦν,

Ἁγίῳ Πνεύματι * βυθὸς χαρισμάτων, * πλοῦτος δόξης, * κριμάτων βάθος μέγα· * ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ, * λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Τὸν Ν'.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Νεύσει σου πρὸς γεώδη * ἀντιτυπίαν μετήχθη * ἡ πρὶν
» εὐδιάχυτος * ὑδάτων φύσις, Κύριε· * ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, *
» ᾄδει Ἰσραὴλ σοι * ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Κέκριται τοῦ θανάτου * ἡ τυραννὶς διὰ ξύλου * ἀδίκῳ θανάτῳ σου * καταχριθέντος, Κύριε· * ὅθεν ὁ Ἄρχων τοῦ σκότους * σοῦ μὴ κατισχύσας * δικαίως ἐκβέβληται.

Ἅδης σοι προσπελάσας, * καὶ τοῖς ὀδοῦσι μὴ σθένων * συντρίψαι τὸ Σῶμά σου, * τὰς σιαγόνας τέθλασται· * ὅθεν, Σωτὴρ, τὰς ὀδύνας * λύσας τοῦ θανάτου, * ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Λέλυνται αἱ ὀδύναι * αἱ τῆς προμήτορος Εὔας· * ὠδῖνας λαθοῦσα γὰρ, * ἀπειρογάμως τέτοκας· * ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, * Πάναγνε, εἰδότες, * σὲ πάντες δοξάζομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Πόντῳ * ἐκάλυψε.

Δύο * πηγὰς ἡμῖν ἐν Σταυρῷ ἀνέβλυσεν * ὁ Σωτὴρ ζωηφόρους * ἐκ τῆς αὐτοῦ νυγείσης πλευρᾶς· * ᾄσωμεν αὐτῷ, * ὅτι δεδόξασται.

Τάφον * οἰκήσας, καὶ ἀναστὰς τριήμερος, * ἀφθαρσίας παρέσχεν * ἀπεκδοχὴν Χριστὸς τοῖς θνητοῖς· * ᾄσωμεν αὐτῷ, * ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Μόνη * Παρθένος καὶ μετὰ τόκον ἐδείχθης· * τὸν γὰρ Κτίστην τοῦ Κόσμου * σεσαρκωμένον τέτοκας· * Χαῖρε σοὶ διὸ * πάντες κραυγάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, κατ' Ἀλφάβητον.

Ὠδὴ α΄. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Ἄβυσσον ἡ τεκοῦσα * τῆς εὐσπλαγχνίας, Παρθένε, * ψυχήν μου καθάρισον * τῇ φωτοφόρῳ λάμψει σου, * ὅπως ἀξίως ὑμνήσω, * Πάναγνε, τῶν σῶν * θαυμασίων τὴν ἄβυσσον.

Βέλει τῆς ἁμαρτίας * κατατρωθέντας ὁ Λόγος * ἡμᾶς θεασάμενος, * ὡς εὐεργέτης ᾤκτειρεν· * ὅθεν ἀφράστως ἑνοῦται, * Πάναγνε, σαρκὶ * τῇ ἐκ σοῦ ὁ Ὑπέρθεος.

Γέγονε τῷ θανάτῳ * κατασχεθεῖσα ἡ φύσις * φθαρτὴ καὶ ἐπίκηρος * ἡ τῶν ἀνθρώπων, Πάναγνε· * σὺ δὲ Ζωὴν συλλαβοῦσα, * ταύτην ἐκ φθορᾶς * πρὸς ζωὴν ἐπανήγαγες.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς Οὐρανοὺς * παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ *
» στερεώσας, * Κύριε Σωτὴρ, * καὶ τῷ παντουργῷ * καὶ θείῳ
» Πνεύματι * πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, * ἐν ἀσαλεύτῳ με πέ-
» τρᾳ * τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, * ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι * ἑκουσίως, * εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, * καὶ φέρεις πληγὴν * εἰρήνης πρόξενον * καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, * δι' ἧς τῷ σῷ, Ἐλεῆμον, * πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Σύ με καθῆρας τῆς πληγῆς * τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον * δρακοντείῳ * δήγματι, Χριστὲ, * καὶ ἔδειξας φῶς * ἐν σκότει πάλαι μοι * κατῳκισμένῳ καὶ φθορᾷ· * διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς Ἅδην * καταβεβηκὼς, μὲ συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρὸς * ταῖς ἱκεσίαις τῷ Κόσμῳ * τὴν εἰρήνην * βράβευσον, Σωτὴρ, * καὶ τῷ Βασιλεῖ * τὴν νίκην δώρησαι * κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, * καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης * τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Οὐρανοὺς * τῷ Λόγῳ στερεώσας.

Ὁ ἐν Σταυρῷ * τὰ πάθη ὑπομείνας, * καὶ τῷ Λῃστῇ * Παράδεισον ἀνοίξας, * ὡς εὐεργέτης καὶ Θεὸς, * στερέωσόν μου τὸν νοῦν * εἰς τὸ θέλημά σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁ ἀναστὰς * τριήμερος ἐκ τάφου, * καὶ τὴν ζωὴν τῷ Κό-

σμῳ ἀνατείλας, * ὡς Ζωοδότης καὶ Θεὸς, * στερέωσόν μου τὸν νοῦν * εἰς τὸ θέλημά σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Θεὸν * ἀσπόρως συλλαβοῦσα, * καὶ τῆς ἀρᾶς * τὴν Εὔαν ῥυσαμένη, * Παρθενομῆτορ Μαριὰμ, * δυσώπησον τὸν ἐκ σοῦ * σαρκωθέντα Θεὸν σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς Οὐρανούς.

Δράκων ἑρπύσας ἐξ Ἐδὲμ, * ἐμὲ θεώσεως πόθῳ * δελεάσας ἔῤῥιψεν εἰς γῆν· * ἀλλ' ὁ συμπαθὴς καὶ φύσει εὔσπλαγχνος * κατοικτειρήσας θεουργεῖ, * ἐν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, * καὶ ὁμοιωθείς μοι, Μητροπάρθενε.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς * τῆς σῆς κοιλίας, Παρθένε * Θεοτόκε, πάντων ἡ χαρά· * χαρὰν γὰρ παντὶ τῷ Κόσμῳ τέτοκας, * καὶ εὐφροσύνην, ἀληθῶς * διασκεδάζουσαν λύπην * τὴν τῆς ἁμαρτίας, Θεονύμφευτε.

Ζωὴν αἰώνιον καὶ φῶς, * θεογεννῆτορ Παρθένε, * καὶ εἰρήνην τέτοκας ἡμῖν, * τὴν τὸν παλαιὸν ἀνθρώπων πόλεμον * πρὸς τὸν Πατέρα καὶ Θεὸν * καταπραΰνουσαν πίστει * καὶ ὁμολογίᾳ τῇ τῆς χάριτος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ Πατρικοὺς * κόλπους μὴ λιπὼν, * καὶ καταβὰς ἐπὶ τῆς
» γῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τὸ Μυστήριον ἀκήκοα * τῆς οἰκονομίας
» σου, * καὶ ἐδόξασά σε, Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Τὸν ἑαυτοῦ * νῶτον δεδωκὼς * ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς εἰς μάστιγας, * δούλου παίσαντος, αἰκίζεται * Δεσπότης ἀνεύθυνος, * διαλύων μου τὰ ἐγκλήματα.

Παρεστηκὼς * βήματι κριτῶν * παρανομούντων, ὡς κριτὸς εὐθύνεται, * καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ * ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον * ὡς Θεὸς, καὶ κρίνων δικαίως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀληθῶς * Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, * τὸν Ποιητήν σου καὶ Υἱὸν ἱκέτευε, * πρὸς σωτήριον ἰθῦναι με * λιμένα, Πανάμωμε, * τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Κατανοῶν ὁ Προφήτης.

Ὁ μὴ εἰδὼς ἁμαρτίαν, * καὶ διὰ ταύτην γεγονὼς, * Κύριε, ὃ οὐκ ἦσθα, μορφοῦσαι, λαβὼν τὸ ἀλλότριον, * ἵνα σώσῃς τὸν Κόσμον, * καὶ κτείνῃς δελεάσας τὸν τύραννον.

Ἐπὶ Σταυροῦ ἀνηρτήθης, * καὶ τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ * λύσας τὴν ἁμαρτίαν, * χαρᾶς τὴν προμήτορα, Κύριε, * ἐνεπλήσω· ὅτι πάντας * τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Θεοτοκίον.

Σὺ γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου θνήσκεις, ζωοῖς δὲ τὸν Ἀδὰμ * γνώμῃ τὸν πλανηθέντα· * καὶ γὰρ κατέπτηξε θάνατος * τὴν ἰσχύν σου, ὅτι πάντας * τοῦ σῶσαι τοὺς φθαρέντας ἐλήλυθας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ Πατρικοὺς * κόλπους μὴ λιπών.

Ἡ ἐκλεκτὴ, * ὅλη καὶ καλὴ * ἀναφανεῖσα τῷ Θεῷ πρὸ Κτίσεως, * τῇ λαμπρότητι, Πανύμνητε, * τῆς φωτοχυσίας σου * τοὺς ὑμνοῦντάς σε καταφαίδρυνον.

Θεὸν βροτοῖς * τέτοκας, Ἁγνὴ, * σεσαρκωμένον ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, * τὸν λυτρούμενον πταισμάτων πολλῶν * τοὺς πόθῳ γεγαίροντας * καὶ ὑμνοῦντάς σε, Μητροπάρθενε.

Ἱερουργεῖ * φύσις λογικὴ * τῷ ἀνατείλαντι ἐκ σοῦ, Πανύμνητε, * τὸ Μυστήριον τὸ ἄφραστον * τῆς κυοφορίας σου * μυηθεῖσα νῦν, Παμμακάριστε. Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Νὺξ ἀφεγγὴς τοῖς ἀπίστοις, Χριστὲ, * τοῖς δὲ πιστοῖς φω-
» τισμὸς * ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· * καὶ διὰ τοῦτο *
» πρὸς σὲ ὀρθρίζω, * καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Ὑπὲρ σῶν δούλων πιπράσκῃ, Χριστὲ, * καὶ ῥαπισμὸν καρτερεῖς, * ἐλευθερίας πρόξενον * τοῖς μελῳδοῦσι· * Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, * καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, Χριστὲ, * δι' ἀσθενείας σαρκὸς * τὸν ἰσχυρὸν κατέβαλες, * καὶ νικητήν με * θανάτου, Σῶτερ, * δι' Ἀναστάσεως ἀνέδειξας. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐγέννησας, Μῆτερ ἁγνὴ, * σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ * θεοπρεπῶς, Πανύμνητε· * ἐπεὶ οὐκ ἔγνως * ἄῤῥενος εὐνὴν, * ἀλλ' ἐξ Ἁγίου κύεις Πνεύματος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτε ἐν τοῖς ἀνόμοις * λογισθεὶς ὑψώθης ἐν τῷ Κρανίῳ, * φωστῆρες ἐκρύπτοντο, * καὶ διεκλονεῖτο ἡ γῆ, * καὶ Ναοῦ φαιδρότης ἐῤῥάγη, * Ἑβραίων δηλοῦσα τὴν ἔκπτωσιν.

Σὲ τὸν ἐξανελόντα * τοῦ τυράννου πᾶσαν τὴν δυναστείαν * ἰσχύϊ Θεότητος * τῆς ἀκαταλήπτου σου, * καὶ νεκροὺς τῇ σῇ Ἀναστάσει * ἐγείραντα ὕμνοις δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ Βασιλέως * καὶ Θεοῦ, πανύμνητε Θεοτόκε, * τοῖς πίστει καὶ πόθῳ σε * ὕμνοις εὐφημοῦσιν ἀεὶ * ἱλασμὸν σαῖς ἱκεσίαις * τῶν παραπτωμάτων κατάπεμψον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Κλίμακα θεωρήσας * Ἰακὼβ πρὸς ὕψος ἐστηριγμένην, * εἰκόνα

μεμύηται * τῆς Ἀπειρογάμου σου· * διὰ σοῦ γὰρ Θεὸς ἀνθρώποις * ὡμίλησε, * πάναγνε Δέσποινα.

Λύτρωσιν αἰωνίαν * διὰ σοῦ, Παρθένε, νῦν εὑρηκότες, * προθύμως βοῶμέν σοι * τὸ Χαῖρε, Θεόνυμφε· * καὶ τῷ σῷ φωτὶ γεγηθότες, * Πανύμνητε, ὕμνοις σε μέλπομεν.

Μόνην σε ὁ Νυμφίος * ἀκανθῶν ἐν μέσῳ κρίνον, Παρθένε, * εὑρὼν διαλάμπουσαν * ἁγνείας στιλπνότητι * καὶ φωτὶ τῷ τῆς παρθενίας, * Πανάμωμε, Νύμφην προσήκατο.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ναυτιῶντα σάλῳ * τῶν βιωτικῶν μελημάτων, * συμπλόοις
» ποντούμενον ἁμαρτίαις, * καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσπιπτούμε-
» νον, * ὡς ὁ Ἰωνᾶς, Χριστὲ, βοῶ σοι· * Ἐκ θανατηφόρου με βυ-
» θοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ἐμνημόνευόν σου * αἱ κατακλεισθεῖσαι τῷ Ἅδῃ * ψυχαὶ καὶ ἐκλείπουσαι τῶν Δικαίων, * καὶ παρὰ σοῦ σωτηρίαν προσηύχοντο· * ἣν διὰ Σταυροῦ, Χριστὲ, παρέσχες, τοῖς καταχθονίοις ἐπιβὰς ὡς εὔσπλαγχνος.

Πρὸς τὸν ἔμψυχόν σου * καὶ ἀχειροποίητον δόμον * λυθέντα παθήμασιν ἐπιβλέψαι * πάλιν χορὸς Ἀποστόλων ἀπήλπισεν· * ἀλλ' ὑπὲρ ἐλπίδα προσκυνήσας, * ἀνεγηγερμένον πανταχοῦ ἐκήρυξε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ ἀφράστου Τόκου * σοῦ τῆς Παναμώμου τὸν τρόπον, * Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ δι' ἡμᾶς, * τίς ἑρμηνεῦσαι ἀνθρώπων δυνήσεται; * ὅτι ὁ Θεὸς ἀπεριγράπτως * Λόγος ἑνωθείς σοι, σὰρξ ἐκ σοῦ ἐγένετο.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ὁ Ἰωνᾶς * ἐκ κοιλίας.

Ἐν τῷ Σταυρῷ * ὑψωθεὶς, Σωτὴρ, ἑκουσίως, * τὸ τοῦ ἐχθροῦ * ᾐχμαλώτευσας κράτος, * ἐν τούτῳ προσηλώσας * τῆς ἁμαρτίας, Ἀγαθὲ, τὸ χειρόγραφον.

Ἐκ τῶν νεκρῶν * ἀναστὰς, Σωτὴρ, ἐξουσίᾳ, * συνήγειρας * τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, * ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν * δωρησάμενος ἡμῖν ὡς Φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες, * Θεοτόκε, ἀνερμηνεύτως * Θεὸν ἡμῶν, * δυσωποῦσα μὴ παύσῃ * ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων * τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Νομικοί σε τύποι * καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προῤῥήσεις * σαφῶς προεμήνυον τεξομένην * τὸν Εὐεργέτην, Ἁγνὴ, πάσης Κτίσεως, * τὸν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως * εὐεργετηκότα τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε.

Ξενωθέντα πάλαι * ἐξ ἐπιβουλῆς βροτοκτόνου * Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον τῆς ἐνθέου * τοῦ Παραδείσου τρυφῆς, Ἀπειρόγαμε, * αὖθις ἐπανήγαγες, τεκοῦσα * τὸν ἐκ παραβάσεως ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Ὁ βουλήσει θείᾳ * δημιουργικῇ τε δυνάμει * τὸ πᾶν συστησάμενος ἐκ μὴ ὄντων, * ἐκ τῆς γαστρός σου, Ἁγνή, προελήλυθε, * καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τοῦ θανάτου * θεαρχικωτάταις ἀστραπαῖς κατέλαμψε.

Κοντάκιον. Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου * ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· * Χριστὸς γὰρ κατῆλθε, συντρίβων * καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· * δεσμεῖται ὁ Ἅδης, * Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται, * Ἐπέστη λέγοντες * Σωτὴρ * τοῖς ἐν πίστει· * ἐξέρχεσθε, οἱ πιστοί, εἰς τὴν Ἀνάστασιν. Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν * τὰ καταχθόνια σήμερον, * ὁ Ἅδης καὶ ὁ θάνατος, * τὸν ἕνα τῆς Τριάδος· * ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, * πυλωροὶ δὲ Ἅδου * ἰδόντες σε ἔπτηξαν· * ἡ Κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις * χαίρουσα ψάλλει σοι * ἐπινίκιον ᾠδὴν * τῷ Λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, * τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. * Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν· * Τὸν Ἀδὰμ καὶ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ * ξύλον τοῦτο εἰσήγαγεν· * ἐξέρχεσθε, οἱ πιστοί, εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινον Παῖδες * πυρίφλεκτον πάλαι * δροσοβολοῦσαν ὑπέ-
» δειξαν, * ἕνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες· * Ὁ ὑπερυψού-
» μενος * τῶν Πατέρων Θεὸς * καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Ξύλῳ νεκροῦται * Ἀδὰμ ἑκουσίως, * παρακοὴν ἐργασάμενος, * ὑπακοῇ δὲ Χριστοῦ ἀναπέπλασται· * δι' ἐμὲ σταυροῦται γὰρ * ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ ὑπερένδοξος.

Σὲ ἀναστάντα, * Χριστέ, ἐκ τοῦ τάφου * ἡ Κτίσις πᾶσα ἀνύμνησε· * σὺ γὰρ ζωὴν τοῖς ἐν Ἅδῃ ἐξήνθησας, * τοῖς νεκροῖς Ἀνάστασιν, * τοῖς ἐν σκότει τὸ φῶς, * ὁ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, θυγάτηρ * Ἀδὰμ τοῦ φθαρέντος· * χαῖρε, ἡ μόνη Θεόνυμφος· * χαῖρε, δι' ἧς ἡ φθορὰ ἐξωστράκισται, * ἡ Θεὸν κυήσασα· * ὃν δυσώπει, Ἁγνή, * σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὁ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ * ἁμαρτίας * κέντρον ἀμβλύνας, * καὶ τῆς Ἀδὰμ παραβάσεως * τὸ χειρόγραφον σχίσας * λόγχῃ πλευρᾶς σου, * εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τὴν πλευρὰν διανυγείς, * καὶ ῥανίσιν * Αἵματος θείου * τὴν γῆν καθάρας τοῖς αἵμασι * τῆς εἰδωλομανίας * καταχρανθεῖσαν, * εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν πρὸ ἡλίου φωτισμὸν * ἀνατέλλεις, * Θεοχυῆτορ, * Χριστὸν τοῦ σκότους ῥυσάμενον * καὶ φωτίζοντα πάντας * θεογνωσίᾳ, * Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντας, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Κάμινον Παῖδες * πυρίφλεκτον.

Πεποικιλμένον, * διάχρυσον κόσμον * σὲ κεκτημένην ἠγάπησεν * ὁ Πλαστουργός σου, Παρθένε, καὶ Κύριος, * ὁ ὑπερυψούμενος * τῶν Πατέρων Θεὸς * καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥύπτεται, Κόρη, * τὸν ἄνθρακα πάλαι * ὁ Ἡσαΐας δεξάμενος, * συμβολικῶς τὸν σὸν Τόκον θεώμενος, * τὸν ὑπερυψούμενον * τῶν Πατέρων Θεὸν * καὶ ὑπερένδοξον.

Σύμβολα πάλαι * τοῦ θείου σου Τόκου * θεῖοι Προφῆται θεώμενοι, * χαρμονικῶς ἀνυμνοῦντες ἐκραύγαζον· * Ὁ ὑπερυψούμενος * τῶν Πατέρων Θεὸς * καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄφλεκτος πυρὶ * ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα * βάτος Θεὸν ἐγνώ-
» ρισε * τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῇ· * καὶ Παῖδας
» ζῆλος Θεοῦ * τρεῖς ἀναλώτους ἐν πυρὶ * ὑμνῳδοὺς ἔδειξε· *
» Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Ἄχραντος Ἀμνὸς * λογικὸς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου * σφαγιασθείς, κατέπαυσε * τὰ κατὰ νόμον προσφερόμενα, * καθάρας τοῦτον χωρὶς * παραπτωμάτων ὡς Θεός, * τὸν ἀεὶ κράζοντα· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄφθαρτος οὐκ οὖσα * πρὸ Πάθους ἡ ληφθεῖσα * ὑπὸ τοῦ Κτίστου σάρξ ἡμῶν, * μετὰ τὸ Πάθος καὶ τὴν Ἔγερσιν * ἀπρόσιτος τῇ φθορᾷ * κατεσκευάσθη, καὶ θνητοὺς * καινουργεῖ κράζοντας· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σοῦ τὸ καθαρὸν * καὶ πανάμωμον, Παρθένε, * τὸ ῥυπαρὸν καὶ ἔμμυσον * τῆς Οἰκουμένης ἀπεκάθηρε, * καὶ γέγονας τῆς ἡμῶν * πρὸς τὸν Θεὸν καταλλαγῆς * αἰτία, Πάναγνε· * πάντες διό σε, * Παρθένε, εὐλογοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Τὸν ὑπομείναντα * ἑκουσίως τὰ Πάθη, * καὶ ἐν Σταυρῷ προσηλωθέντα βουλήσει, * καὶ λύσαντα τὰς Ἅδου δυνάμεις * ὑμνεῖτε, Ἱερεῖς, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν καταργήσαντα * τοῦ θανάτου τὸ κράτος, * καὶ ἀναστάντα ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, * καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος * ὑμνεῖτε, Ἱερεῖς, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν μόνον εὔσπλαγχνον * καὶ προαιώνιον Λόγον, * τὸν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου τεχθέντα, * καὶ λύσαντα τὴν ἀρχαίαν κατάραν * ὑμνεῖτε, Ἱερεῖς, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἄφλεκτος πυρί.

Τῷ φέγγει τοῦ σοῦ Τοκετοῦ * τὴν Οἰκουμένην * ξενοπρεπῶς ἐφώτισας, * Θεογεννῆτορ· * τὸν γὰρ ὄντως Θεὸν * ἀγκάλαις φέρεις ταῖς σαῖς, * καταλαμπρύνοντα πιστοὺς, * τοὺς ἀεὶ κράζοντας· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμνοῦμεν, Ἁγνὴ, εὐσεβῶς * τὴν σὴν γαστέρα, * τὴν τὸν Θεὸν χωρήσασαν * ἀνερμηνεύτως * σωματούμενον, * τὸν δόντα πᾶσι πιστοῖς * θεογνωσίας φωτισμὸν * τοῖς ἀεὶ κράζουσι· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτός σου ταῖς μαρμαρυγαῖς * τούς σε ὑμνοῦντας * φωτοειδεῖς ἀπέργασαι, * Φωτογεννῆτορ * Θεοτόκε ἁγνή· * Φωτὸς γὰρ ὤφθης σκηνὴ * καταφαιδρύνουσα φωτὶ * τοὺς ἀεὶ κράζοντας· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρᾳ * κυοφορήσασα, * καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ * σάρκα δανείσασα, * Μῆτερ ἀπείρανδρε, * Παρθένε Θεοτόκε, * δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, * χωρίον τοῦ ἀπείρου * Πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Οἱ τῇ Θεότητι πάθη * προσεφαρμόζοντες, * ἐπιστομίζεσθε πάντες * ἀλλοτριόφρονες· * Κύριον δόξης γὰρ * σαρκὶ ἐσταυρωμένον, * ἀσταύρωτον δὲ φύσει * τῇ θείᾳ, ὡς ἐν δύο * ἕνα φύσεσι μεγαλύνομεν.

Οἱ τῶν σωμάτων τὴν ἔγερσιν * ἀθετήσαντες, * πρὸς τὸ Χριστοῦ πορευθέντες * μνῆμα διδάχθητε· * ὅτι νενέκρωται, * καὶ ἐγήγερται πάλιν * ἡ σὰρξ τοῦ Ζωοδότου, * εἰς πίστωσιν ἐσχάτης * Ἀναστάσεως, ἣν ἐλπίζομεν.

Τριαδικόν.

Οὐ Θεοτήτων Τριάδα, * ἀλλ' ὑποστάσεων, * οὐδὲ Μονάδα προσώπων, * ἀλλὰ Θεότητος * σέβοντες, τέμνομεν * τοὺς ταύτην διαιροῦντας, * συγχέομεν δὲ πάλιν * τοὺς σύγχυσιν τολμῶντας * κατὰ ταύτης, ἣν μεγαλύνομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Μήτηρ Θεοῦ * καὶ Παρθένος.

Φῶς ἐκ φωτὸς, * Πατρικῆς ἀπαύγασμα * δόξης ἀχρόνως ἐκλάμψαν, * ὡς ἐν σκότει τῷ βίῳ * τῷ ἀνθρωπίνῳ Χριστὸς ἔλαμψε, * καὶ τὸ διῶκον ἀπήλασε σκότος· * ὃν ἀκαταπαύστως * οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Πάθη σαρκὸς * καὶ ἰσχὺν Θεότητος * ἐν Χριστῷ καθορῶντες, * οἱ φρονοῦντες τὴν μίαν * σύνθετον φύσιν αἰσχυνέσθωσαν· * ὁ γὰρ αὐτὸς ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, * ὡς δὲ τοῦ παντὸς * Δημιουργὸς ἐξανίσταται. Θεοτοκίον.

Πλήν σου Θεὸν * οὐ γινώσκω ἕτερον, * ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, * ἐξ ἐθνῶν με ἀπίστων * οἰκείαν νύμφην ἐκλεξάμενον· * δίδου οὖν, Λόγε, πιστοῖς σωτηρίαν * σοῦ τῆς κυησάσης * πρεσβείαις ὡς εὔσπλαγχνος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Χαρᾶς ἡμῖν * αἰωνίου πρόξενος * καὶ εὐφροσύνης ἐδείχθης, * Ἀειπάρθενε Κόρη, * τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα, * τὸν ἀληθείᾳ καὶ Πνεύματι θείῳ * τοὺς αὐτὸν τιμῶντας * ὡς Θεὸν ἐκλυτρούμενον.

Ψάλλων Δαυῒδ * σὸς Προπάτωρ, Πάναγνε, * σὲ Κιβωτὸν ὀνομάζει * ἁγιάσματος θείου, * ὑπερφυῶς Θεὸν χωρήσασαν * τὸν ἐν πατρῴοις καθήμενον κόλποις· * ὃν ἀκαταπαύστως * οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ὡς ἀληθῶς * ὑπερτέρα πέφυκας * πάσης τῆς Κτίσεως, Κόρη· * τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων * σωματικῶς ἡμῖν ἐγέννησας· * ὅθεν ὡς Μήτηρ τοῦ μόνου Δεσπότου, * φέρεις κατὰ πάντων * ἀρχικῶς τὸ ἐκνίκημα.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, * λύσας θανάτου τὰ δεσμά· * εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην· * αἰνεῖτε, Οὐρανοί, Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον, * Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν * προσκυνοῦντες οὐ παυόμεθα· * αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν * ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· * ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, * ὁ δείξας τὴν Ἀνάστασιν.

Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ * περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; * δι' ἡμᾶς, Θεὸς ἐν ἀνθρώποις· * διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, * ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, * καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· * πρὸς τοὺς ἀχαρίστους, ὁ Εὐεργέτης· * πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους, ὁ Ἐλευθερωτής· * πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, * ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· * ἐπὶ τὸν Σταυρὸν, ὁ ἀπαθής· * ἐπὶ τὸν Ἅδην, τὸ

φῶς· * ἐπὶ τὸν θάνατον, ἡ ζωή· * ἡ Ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας· * πρὸς ὃν βοήσωμεν· * Ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἕτερα. Ἀνατολικά.

Πύλας Ἅδου συνέτριψας, Κύριε, * καὶ θανάτου τὸ κράτος κατήργησας * τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου· * καὶ συνήγειρας νεκρούς, * τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, * τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει σου, * ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντὸς * καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, * καὶ εὐφρανθῶμεν * ἐν τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ· * ὅτι συνήγειρε νεκροὺς * ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου ἀλύτων δεσμῶν, * καὶ ἐδωρήσατο τῷ Κόσμῳ * ὡς Θεὸς ζωὴν αἰώνιον * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξαστράπτων Ἄγγελος * ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο * τοῦ ζωοδόχου μνήματος, * καὶ Γυναιξὶ Μυροφόροις * εὐηγγελίζετο λέγων· * Ἀνέστη ὁ Κύριος, * καθὼς προεῖπεν ὑμῖν· * ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, * ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· * τῷ δὲ Κόσμῳ παρέχει * ζωὴν αἰώνιον * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τί ἀπεδοκιμάσατε * τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον, * ὦ παράνομοι Ἰουδαῖοι; * Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, * ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιών, * ὁ ἐκ πέτρας πηγάσας * ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, * καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων * ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν· * οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, * ὁ ἐξ ὄρους Παρθενικοῦ ἀποτμηθεὶς * ἄνευ θελήματος ἀνδρός, * ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, * ὁ ἐρχόμενος * ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ Οὐρανοῦ * πρὸς τὸν Παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, * καθὼς εἶπε Δανιήλ· * καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ Βασιλεία.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Καὶ μετὰ τὴν Δοξολογίαν τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον· Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Προσόμοια η΄.

Ὡραῖος ἦν * καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν * ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· * Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, * ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, * ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῇ· * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν τῷ Σταυρῷ * ὑψωθείς, Οἰκτίρμον, * τοῦ Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον * τῆς πάλαι ἁμαρτίας ἐξήλειψας, * καὶ ἔσωσας ἐκ πλάνης * ἅπαν τὸ γένος τῶν βροτῶν· * ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, * εὐεργέτα Κύριε.

Προσήλωσας * ἐν Σταυρῷ, Οἰκτίρμον, * τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας, Χριστέ, * καὶ διὰ σοῦ θανάτου τὸν θάνατον * ἐνέκρωσας, ἐγείρας * τοὺς τεθνεῶτας ἐκ νεκρῶν· * ὅθεν προσκυνοῦμέν σου * τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Ἐξέχεε * τὸν ἰὸν ὁ ὄφις * ἀκοαῖς ταῖς τῆς Εὔας ποτέ· * Χριστὸς δὲ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ * ἐπήγασε τῷ Κόσμῳ * τῆς ζωῆς τὸν γλυκασμόν. * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν μνήματι * ὡς θνητὸς ἐτέθης, * ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, Χριστὲ, * καὶ ἔθλασας τοῦ Ἅδου τοὺς μοχλούς· * καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ * τριήμερος ὡς δυνατὸς, * πάντας κατεφώτισας. * Δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Ὁ Κύριος * ἀναστὰς τριήμερος * ἐκ νεκρῶν, ἐδωρήσατο * εἰρήνην τὴν ἰδίαν τοῖς Μαθηταῖς· * καὶ τούτους εὐλογήσας, * ἐξαπέστειλεν εἰπών· * Πάντας προσαγάγετε * εἰς τὴν Βασιλείαν μου.

Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, * φῶς Υἱὸς καὶ Λόγος, * φῶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, * ἀλλ' ἓν φῶς τὰ τρία· εἷς γὰρ Θεὸς, * ἐν τρισὶ μὲν προσώποις, * μιᾷ δὲ φύσει καὶ ἀρχῇ * ἄτμητος, ἀσύγχυτος * πέλων προαιώνιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκύησας * τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον * τοῦ Πατρὸς ἐν σαρκὶ ἐπὶ γῆς, * ὡς οἶδε, Θεοτόκε, ὁ αὐτός· * διὸ, Παρθενομῆτορ, * οἱ θεωθέντες διὰ σοῦ * Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, * τῶν Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

Τέλος τοῦ Βαρέος Ἤχου.

Ὁπλιτικῆς φάλαγγος οἰκεῖον μέλος,
Ὁ τοῦ Βάρους σὺ κλῆσιν εἰληφὼς φέρεις.
Ἦχον τὸν ἁπλοῦν τὸν βάρους ἐπώνυμον,
Ὁ τοὺς λογισμοὺς ἐν βοαῖς μισῶν φιλεῖ.
Ἀνδρῶν δὲ ᾆσμα, δευτερότριτε, βρέμεις.
Ποικίλος δὲ ὤν, ὁ ἁπλοῦς, ἔχεις φίλους.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἑσπερινὸν ὕμνον * καὶ λογικὴν λατρείαν * σοί, Χριστὲ, προσφέρομεν, * ὅτι ηὐδόκησας * τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς * διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀποῤῥίψῃς ἡμᾶς * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· * ἀλλὰ εὐδόκησον * τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς * διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαῖρε, Σιὼν ἁγία, Μῆτερ τῶν Ἐκκλησιῶν, * Θεοῦ κατοικητήριον· * σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη * ἄφεσιν ἁμαρτιῶν * διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἕτερα Ἀναστάσιμα Ἀνατολικά.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος * πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, * ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων * ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπειρογάμου σαρκωθεὶς, * βουλήσει Σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, * καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα * ἄνθρωπον ἔσωσε * διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν * δοξολογοῦμεν, Χριστὲ, * δι' ἧς ἠλευθέρωσας * Ἀδαμιαῖον γένος * ἐκ τῆς τοῦ Ἅδου τυραννίδος· * καὶ ἐδωρήσω τῷ Κόσμῳ ὡς Θεὸς * ζωὴν αἰώνιον * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα σοι, Χριστὲ Σωτὴρ, * Υἱὲ Θεοῦ Μονογενὲς, * ὁ προσπαγεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, * καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος.

Σὲ δοξάζομεν, Κύριε, * τὸν ἑκουσίως δι' ἡμᾶς * Σταυρὸν ὑπομείναντα, * καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, * παντοδύναμε Σωτήρ. * Μὴ ἀποῤῥίψῃς ἡμᾶς * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, * ἀλλ' ἐπάκουσον καὶ σῶσον ἡμᾶς * διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου, Φιλάνθρωπε.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν * διὰ φιλανθρωπίαν * ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, * καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· * ἐκ Παρθένου γὰρ Ἁγνῆς * σάρκα προσλαβόμενος, * καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν * μετὰ τῆς προσλήψεως, * εἷς ἐστιν Υἱὸς, * διπλοῦς τὴν φύσιν, * ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· * διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν * καὶ τέλειον ἄνθρωπον * ἀληθῶς κηρύττοντες, * ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· * ὃν ἱκέτευε, Μῆτερ ἀνύμφευτε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ, Ἰησοῦ, * ὁ καταβὰς ἐξ Οὐρανοῦ· * ἦλθες ἐπὶ θάνατον, * ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος· * πρὸς τοὺς ἐν σκότει, * τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· * πρὸς τοὺς πεσόντας, * ἡ πάντων Ἀνάστασις. * Ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν * τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· * ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβών, * τῷ Πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε· * τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς * ἐν Ἅδῃ κατελθούσης, * ὃν καὶ ἐσκύλευσε· * τάφῳ δὲ διαφθορὰν * οὐκ οἶδε τὸ Ἅγιον Σῶμα * τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις * δοξολογοῦμεν, Χριστέ, * τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν· * δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας * τῆς τυραννίδος τοῦ Ἅδου, * καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω * ζωὴν αἰώνιον * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὦ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, * ἀκατάληπτε Ποιητὰ * Οὐρανοῦ καὶ γῆς, * διὰ Σταυροῦ παθών, * ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας· * ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, * καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, * συνανέστησας τὸν Ἀδὰμ * χειρὶ παντοδυνάμῳ. * Δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ Ἐγέρσει, * δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, * ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, * ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως * συλλαβοῦσα σαρκί, * Μῆτερ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, * σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις * δέχου, Πανάμωμε· * ἡ πᾶσι χορηγοῦσα * καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, * νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, * δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες, ὁ εὔσπλαγχνος, * ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, * ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. * Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, * καὶ Σταύρωσιν ὑπομείνας, Ἀγαθέ, * ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, * καὶ Ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, * μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· * δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου, Ἐλεῆμον· * δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον * πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν· * καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, * λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τριὰς Μονὰς, σῶσόν με τὸν σὸν οἰκέτην. Ποίημα Μητροφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρύτανι * καὶ προμηθεῖ τοῦ παντὸς,* καὶ ἀγαθῷ μόνῳ * φυσικῶς ὑπάρχοντι, * καὶ ἑνιαίαν ἔχοντι * τῆς Θεότητος δόξαν, * Θεῷ Μονάρχῃ προσπίπτομεν, * ὕμνον τὸν τρισάγιον ᾄδοντες.

Ῥήσεις τὰς θείας * καὶ χρησμοὺς τοὺς ἄνωθεν * μεμυημένοι σαφῶς, * Θεαρχικὴν φύσιν * ἑνικὴν δοξάζομεν, * ἀΐδιον, συνάναρχον * ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, * Πατρὶ, Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, * δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Ἱερομύστης Ἀβραὰμ γενόμενος * ἱεροτύπως τὸ πρὶν * τὸν Ποιητὴν πάντων * καὶ Θεὸν καὶ Κύριον * τρισὶ μὲν ὑποστάσεσιν * ὑπεδέξατο χαίρων, * τῶν δὲ τριῶν ὑποστάσεων * κράτος ἑνιαῖον ἐγνώρισεν.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, * τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς * εἰληφότα φύσιν, * Πάναγνε, καὶ ἄτρεπτον * κατ' ἄμφω διαμείναντα· * ὃν δυσώπει ἀπαύστως, * ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι * καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεὸν * καὶ Βασιλέα τῆς δόξης * ἐπὶ θρόνου Ἡσαΐας κατεῖδεν * ὑψηλοῦ, καὶ Χερουβὶμ * καὶ Σεραφὶμ δοξάζοντα * ἀκαταπαύστοις ὕμνοις * μοναδικὸν τρισυπόστατον.

Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ Νοῦ * γεγεννημένον τὸν Λόγον, * καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀποῤῥήτως, * καταλλήλοις λογισμοῖς * καὶ γραφικοῖς διδάγμασι * κατειληφότες, ἕνα * Θεὸν τρισήλιον σέβομεν.

Ὁ ὢν ἀγέννητος Πατὴρ, * καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας * τὸ ἀπαύγασμα γεννήσας ἀῤῥεύστως * τὸν Υἱὸν, φῶς ἐκ φωτὸς, * ἐκπορευτῶς προβάλλεται * συμφυὲς φῶς τὸ Πνεῦμα, * τὸ παντουργὸν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης καθαρὸς, * Παρθενομῆτορ Μαρία, * τοῦ τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ πανσόφως * ὑποστήσαντος Χριστοῦ * καὶ τάξαντος καὶ φέροντος· * ὃν ἐξιλέωσαί μοι * ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς * Τελεταρχίας * τὰς δυναστείας οἱ πιστοὶ * νῦν εὐφημοῦμεν· * ὅτι νεύματι μόνῳ * τὸ πᾶν συνέστησε, * τὰς ἄνω χοροστασίας Ἀγγελικὰς, * τὰς κάτω Ἱεραρχίας

Ἐκκλησιῶν, * τοῦ κραυγάζειν τὸ Ἅγιος, * Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, * Θεὲ Ὑπεράγαθε, * δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν * ἡ τετοκυῖα, * ἀλλοιουμένην εἰς ἀεὶ * τῇ ἁμαρτίᾳ, * προσβολαῖς τοῦ δολίου * τῇ ῥαθυμίᾳ τε, * στερέωσον τὴν καρδίαν μου, Ἀγαθή, * πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως κἀγὼ * εὐχαρίστως κραυγάζω σοι· * Θεογεννῆτορ Μαριάμ, * ἐλέησον τὴν ποίμνην σου, * ἣν ἐκτήσω, Πανάμωμε.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, * Κύριε.

Ἀνατολὴ * ἐπιφανεῖσα Θεότητος * τοῖς ἐν σκότει, * πᾶσαν διεσκέδασε * τὴν ἀφεγγῆ νύκτα τῶν παθῶν, * καὶ δικαιοσύνης * τὸν Ἥλιον ἐξανέτειλεν, * ἁπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, * τριλαμπῆ δὲ προσώποις, * ὃν ὑμνοῦμεν ἀεὶ καὶ δοξάζομεν.

Σεραφικοῖς * στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον * τοῖς πηλίνοις * χείλεσι δοξάζομεν, * μοναδικὸν καὶ τριαδικὸν * Κύριον τῆς δόξης * τῇ φύσει καὶ ὑποστάσεσι, * βοῶντες· Ὦ Παντάναξ, * τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου * τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Συνεκτικὴ * πάντων τῶν ὄντων, ἀόρατε, * πανοικτίρμον, * εὔσπλαγχνε, φιλάνθρωπε, * Τριὰς σεπτὴ καὶ θεαρχική, * μή μου ἐπιλάθῃ * τοῦ σοῦ οἰκέτου τὸ σύνολον, * μηδὲ διασκεδάσῃς, * ἣν διέθου σοῖς δούλοις * διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὡραίαν σὲ, * Πάναγνε, μόνην εὑράμενος * ἐξ αἰῶνος * Λόγος ὁ προάναρχος, * τὴν Ἰακὼβ, Κόρη, καλλονὴν, * καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας * δι' εὐσπλαγχνίαν, ἀνέπλασε * τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων· * ὃν δυσώπει ἀπαύστως * ἀπὸ πάσης ῥυσθῆναί με θλίψεως.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Συναΐδια τρία * Πρόσωπα δοξάζομεν, * ἕνα δὲ Κύριον * σὲ, τὴν θείαν φύσιν * διαιροῦντες ἁπλῶς καὶ συνάπτοντες, * καὶ πιστῶς βοῶμεν· * Θεαρχικὴ Τριὰς ἁγία, * τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ὀλοφύρομαι σφόδρα * διὰ τὴν ἀσθένειαν * τῆς διανοίας μου, * πῶς μὴ θέλων πάσχω * τὴν ἀβούλητον ὄντως ἀλλοίωσιν· * διὰ τοῦτο κράζω· * Ζωαρχικὴ Τριὰς ἁγία, * τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Νυσταγμῷ βαρυνθέντα * τῷ τῆς ἁμαρτίας με, * καὶ συνωθούμενον * πρὸς θανάτου ὕπνον, * ὡς φιλάνθρωπος καὶ ὑπεράγαθος * καὶ παντελεήμων, * Θεαρχικὴ Τριὰς ἁγία, * κατοικτείρησον καὶ διανάστησον.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, * πάναγνε, πανάμωμε, * Θεοχαρίτωτε, *

ταῖς σαῖς ἱκεσίαις * τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου καὶ Κύριον * ἐξιλέωσαί μοι, * καὶ τῶν παθῶν καὶ τῶν πταισμάτων * τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Ἐπουρανίων Νοῶν * ταξιαρχίας μιμούμενοι, * μοναρχικὴ τοῦ παντὸς * Τριὰς ὑπερούσιε, * τρισαγίοις ᾄσμασι * σὲ δοξολογοῦμεν * τοῖς πηλίνοις ἡμῶν στόμασι.

Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν * τὸν ἄνθρωπον διαπλάσαντα, * καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν * σοφῶς ὑποστήσαντα, * Θεὸν τρισυπόστατον * προσκυνῶ καὶ σέβω, * καὶ ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω σε.

Ὁ Παντοκράτωρ Θεὸς * καὶ μόνος ἀπεριόριστος, * ἐνοίκησον ἐν ἐμοὶ * δι' ἄφατον ἔλεος, * τρισήλιε Δέσποτα, * καὶ καταύγασόν με * καὶ συνέτισον ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Ναὸς δειχθεῖσα Θεοῦ * τοῦ ἀχωρήτου, Πανάχραντε, * ναὸν κἀμὲ τῆς αὐτοῦ * δεῖξον θείας χάριτος, * Παναγία Δέσποινα, * ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, * καὶ συντήρησον ἀλώβητον.

Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Πατέρα ἄναρχον, πιστοί, * Υἱὸν συνάναρχον, * καὶ Πνεῦμα θεῖον ἀληθῶς * ὁμολογοῦμεν, * ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως * Τριάδα ἁπλῆν, ἁγίαν καὶ συμφυῆ, * βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις· Ἅγιος εἶ, * Πάτερ, Υἱέ, σὺν τῷ Πνεύματι, * τῷ παναγίῳ καὶ σεπτῷ· * ἐλέησον οὓς ἔπλασας * κατ' εἰκόνα σου, Δέσποτα.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεί, Θεοτόκε, * καὶ μεγαλύνομεν, Ἁγνή, * καὶ προσκυνοῦμεν * ἀνυμνοῦντες τὸν Τόκον σου, Κεχαριτωμένη, * βοῶντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, * Παρθένε παντελεῆμον, ὡς Ἀγαθή, * καὶ Δαιμόνων ἐξάρπασον * λογοθεσίου φοβεροῦ * ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, * μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σοφίᾳ ἀῤῥήτῳ σου, * καὶ τῷ πελάγει * τῆς ἀγαθότητος, * δωρεὰν τὸν σὸν δοῦλον * ἠλεημένον ἀνάδειξόν με καὶ νῦν * καθάπερ πάλαι, * καὶ ῥῦσαι κακώσεως, * Τριὰς Μονάς, ὁ Θεός, * ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν. Δίς.

Ὁ Νοῦς ὁ ἀγέννητος * Πατήρ, καὶ Λόγος * ὁ γεννηθεὶς ἐξ αὐτοῦ, * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον * ἀκαταλήπτως ἐκπορευτὸν πεφυκός, * Θεὲ Μονάρχα * τρισήλιε, ψάλλω σοι· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι, Πάναγνε, * τῆς ἁμαρτίας * πιὼν τὸ φάρμακον, * καὶ προστρέχω σοι πίστει, * τῇ τετοκυίᾳ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς· *

ταῖς σαῖς πρεσβείαις * τὸν δοῦλόν σου ζώωσον, * καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν * λύτρωσαι, μόνη Ἁγνή.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, * τριλαμπὲς καὶ τρισήλιον, * καὶ μοναρχικὸν, μονοκρατὲς, ἁπλούστατον, * Θεὸς ἀκατάληπτος * καὶ μονοκράτωρ Κύριος, * νῦν τὴν σκοτεινὴν καὶ ζοφεράν μου καρδίαν * καταύγασον, καὶ δεῖξον * φωταυγῆ καὶ φωσφόρον, * ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερωτάταις πτέρυξι * Σεραφὶμ οἱ θειότατοι * πρόσωπα καὶ πόδας εὐλαβῶς καλύπτουσι, * τὴν δόξαν μὴ φέροντες * τοῦ ἀμηχάνου κάλλους σου, * ἀγαθαρχικὴ, θεαρχικὴ Μοναρχία, * Τριὰς ὑπεραγία· * πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε * τολμῶμεν καὶ δοξάζειν * πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κυριαρχίαν ἄναρχον, * πανσθενῆ καὶ πανάγαθον, * τελεταρχικὴν, ἀγαθουργὸν, ἀόριστον, * αἰτίαν ἀναίτιον, * ποιητικὴν, ἀΐδιον, * προνοητικὴν καὶ σωστικὴν τῶν ἁπάντων, * Μονάδα κατ' οὐσίαν * καὶ Τριάδα προσώποις, * δοξάζω σε, Θεέ μου, * πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν * ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος * διὰ τῆς ἐκ σοῦ Παρθενικῆς γεννήσεως, * πανάχραντε Δέσποινα, * καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε * τῆς εἰδωλικῆς καὶ ζοφερᾶς σκοτομήνης· * διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον * τῆς αὐτοῦ Θεαρχίας * καταύγασον ταῖς αἴγλαις, * καὶ φρούρει τὸν σὸν δοῦλον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργὸν, * ὑπεράρχιον φύσιν, * ὑπέρχρονον, * ζωαρχικὴν, * εὔσπλαγχνον, φιλάνθρωπον, ἀγαθὴν, * ἐναρχικὴν Τριάδα σε * νῦν δοξολογοῦντες, ἁμαρτιῶν * συγχώρησιν αἰτοῦμεν, * τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, * καὶ Ἐκκλησίαις τὴν ὁμόνοιαν. Δίς.

Ἡ μία Κυριότης καὶ τριλαμπὴς * ἑνικὴ Θεαρχία * τρισήλιε, * τοὺς ὑμνητὰς * πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθοπρεπῶς, * καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, * καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δυσχερῶν, * καὶ θᾶττον τὴν εἰρήνην * παράσχου φιλανθρώπως * ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ τὴν ἕνωσιν. Θεοτοκίον.

Νηδὺν, Χριστὲ, Σωτήρ μου, Παρθενικὴν * ἐνοικήσας ἐφάνης * τῷ Κόσμῳ σου * θεανδρικῶς, * ἄτρεπτος, ἀσύγχυτος ἀληθῶς, * καὶ καθυπέσχου πάντοτε * μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς· * διὸ τῆς σε τεκούσης * πρεσβείαις τὴν εἰρήνην * πάσῃ τῇ ποίμνῃ σου πρυτάνευσον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, * ἡ Ζωὴ τῶν ἁπάντων, * καὶ Ἄγγελος φωτὸς * ταῖς Γυναιξὶν ἐβόα· * Παύσασθε τῶν δακρύων· * τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· * κράξατε ἀνυμνοῦσαι, * ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, * ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, * ταῖς ὁσίαις προστάξας Γυναιξὶ * κηρῦξαι τὴν Ἔγερσιν * Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· * καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος * ἐπέστη τῷ μνήματι, * καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ * ὁρῶν κατεπλήττετο· * ὅθεν καὶ κατεῖδε * τὰ ὀθόνια μόνα * χωρὶς τοῦ θείου σώματος * ἐν αὐτῷ κατακείμενα· * καὶ πιστεύσας ἐβόησε· * Δόξα σοι, Χριστὲ, ὁ Θεὸς, * ὅτι σώζεις ἅπαντας, Σωτὴρ ἡμῶν· * τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν, * τὸ πανάγιον ὄρος, τὴν φωταυγῆ * νεφέλην ὑμνήσωμεν, * τὴν οὐράνιον κλίμακα, * τὸν λογικὸν Παράδεισον, * τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, * τῆς Οἰκουμένης πάσης * τὸ μέγα κειμήλιον· * ὅτι σωτηρία * ἐν αὐτῇ διεπράχθη * τῷ Κόσμῳ, καὶ ἄφεσις * τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· * διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * εὐσεβῶς προσκυνοῦσι τὸν Τόκον σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἄνθρωποι τὸ μνῆμά σου, * Σῶτερ, ἐσφραγίσαντο, * Ἄγγελος τὸν λίθον * ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε· * Γυναῖκες ἐθεάσαντο * ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, * καὶ αὗται εὐηγγελίσαντο * τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών· * Ὅτι ἀνέστης,* ἡ Ζωὴ τῶν ἁπάντων,* καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς * αἱ Γυναῖκες κομίσασαι, * φωνῆς Ἀγγελικῆς * ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον· * Παύσασθε τῶν δακρύων, * καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε· * κράξατε ἀνυμνοῦσαι, * ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, * ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, * Κεχαριτωμένη, * πᾶσα ἡ Κτίσις, * Ἀγγέλων τὸ σύστημα, * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, * ἡγιασμένε ναὲ * καὶ Παράδεισε λογικὲ, * Παρθενικὸν καύχημα· * ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, * καὶ παιδίον γέγονεν * ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. * Τὴν γὰρ σὴν μήτραν * θρόνον ἐποίησε, * καὶ τὴν σὴν γαστέρα *

πλατυτέραν Οὐρανῶν ἀπειργάσατο. * Ἐπὶ σοὶ χαίρει, * Κεχαριτωμένη, * πᾶσα ἡ Κτίσις· * δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου * ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, * τὸν Δεσπότην ἐζήτουν * ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· * καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια * ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, * τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον, * ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, * παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου * ὁ ἐχθρός με πειράζει, * ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· * ἐγὼ δὲ πεποιθὼς * ἐν σοί, Κύριε, * τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν * γενηθήτωσαν δὴ * πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· * συγκόψει γὰρ Χριστὸς * αὐχένας αὐτῶν * τομῇ βασάνων.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * τὸ ζῆν τὰ πάντα, * φῶς ἐκ φωτὸς, * Θεὸς μέγας· * σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἡ καρδία μου * τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω * ταπεινοφρονοῦσα· * μὴ ὑψωθεῖσα ἀποπέσῃ * ἐκ σοῦ, Πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον * ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, * οὐ δείσει τότε, * ὅτε πυρὶ τὰ πάντα * κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει, * τερατουργεῖ ὕψιστα, * ἐν τρισὶν ἕνα Θεὸν μέλπων· * εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, * μοναρχεῖ τὸ Θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐκέκραξά σοι, Κύριε, * πρόσχες, * κλῖνόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, * καὶ κάθαρον πρὶν ἄρῃς με * ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν * δύνων, πᾶς αὖθις ἀναλύσει, * τοῦ λαβεῖν βασάνους, * ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * Θεολογία Μονὰς τρισαγία· * ὁ Πατὴρ γὰρ ἄναρχος, * ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, * καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, * σύνθρονον, * ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν * ἢ τί τερπνὸν, * ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα; * ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος * ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ * ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, * κελεύει μὴ δεῖν φροντίζειν. Δόξα... καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, * ἑνοειδεῖ αἰτίᾳ, * πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως· * Θεὸς τοῦτο γάρ ἐστι, * Πατρί τε καὶ Υἱῷ * ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ Θεός σου, Σιὼν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Στίχ. Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Τὸν Ν'.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε * τερατουργοῦσά ποτε * Μω-
» σαϊκὴ ῥάβδος,* σταυροτύπως πλήξασα * καὶ διελοῦσα θάλασ-
» σαν· * Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα * πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, * ᾆσμα τῷ
» Θεῷ ἀναμέλποντα. Τροπάρια.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ Θεότητα * πῶς μὴ θαυμάσωμεν, * ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι * τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν * καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν, * ἐκ Πλευρᾶς δὲ ἁγίας * πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν * καὶ ἐκ τάφου ἀΐδιον;

Ὡς εὐπρεπὴς ταῖς Γυναιξὶν ὁ Ἄγγελος * νῦν ἐμπεφάνισται, * καὶ τηλαυγῆ φέρων * τῆς ἐμφύτου σύμβολα * ἀΰλου καθαρότητος,* τῇ μορφῇ δὲ μηνύων * τὸ φέγγος τῆς Ἀναστάσεως, * κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται * ἐν γενεαῖς γενεῶν, * ἡ τὸν Θεὸν Λόγον * ἐν γαστρὶ χωρήσασα, * ἁγνὴ δὲ διαμείνασα,* Θεοτόκε Παρθένε· * διό σε πάντες γεραίρομεν, * τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραὶ,* καὶ ἔφριξαν Ἅδου * καθορῶντες οἱ πυλωροὶ * ἐν τοῖς κατωτάτοις τὸν ἐν ὕψει * τῆς τῶν ἁπάντων * ἐπέκεινα φύσεως.

Ἐξέστησαν τάξεις Ἀγγελικαὶ, * ὁρῶσαι ἐν θρόνῳ * ἱδρυμένην τῷ Πατρικῷ * τὴν ἔκπτωτον φύσιν τῶν ἀνθρώπων, * τὴν καθειργμένην * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Θεοτόκιον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, * ἀνύμφευτε Μῆτερ, * εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· * τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος * ἐν τῇ γαστρί σου * Θεὸν ἡμῖν τέτοκας.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Κατὰ Ἀλφάβητον.

Ὠδὴ α'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄχραντε Θεοτόκε, * ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον * καὶ ὑπέρθεον Λόγον * ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Βότρυν σε ζωηφόρον, * τὸν τῆς παγκοσμίου ἀποστάζοντα * γλυκασμὸν σωτηρίας, * ἡ Παρθένος, Χριστὲ, ἀπεκύησε.

Γένος Ἀδαμιαῖον * πρὸς τὴν ὑπὲρ νοῦν μακαριότητα * διὰ σοῦ ἀνηγμένον, * Θεοτόκε, ἀξίως δοξάζει σε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς * τοὺς Οὐρανοὺς ἐν συνέσει, * καὶ » τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας, * ἐν τῇ πέτρᾳ με, Χριστὲ, * τῶν » ἐντολῶν σου στήριξον, * ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου * ἅγιος, μόνε » Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδὰμ * τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, * τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον Πάθος * ἐδικαίωσε, Χριστέ· * αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος * τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ * πέφηνας, ὁ ἀναμάρτητος.

Τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς * ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει * τοῦ θανάτου καὶ σκιᾷ καθημένοις, * ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, * καὶ τῇ αὐτοῦ Θεότητι * τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, * τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ * ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, * Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω * τὸν ἀχώρητον Θεὸν * ἐν σῇ γαστρὶ, ἀμόλυντε· * διὸ πιστοί σε πάντες * ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ἀπειθήσαντα πρώην * τῇ ἐντολῇ, Κύριε, * τοῦ πεποιηκότος με ὄντως * σὺ ἀπεξένωσας· * ὃν μορφωσάμενος, * ὑπακοήν τε παιδεύσας, * σεαυτῷ ᾠκείωσας * διὰ σταυρώσεως.

Ὁ σοφίᾳ τὰ πάντα * προεγνωκὼς, Κύριε, * καὶ τῇ σῇ συνέσει συμπήξας * τὰ ὑποχθόνια, * οὐκ ἀπηξίωσας * συγκαταβάσει σου, Λόγε * τοῦ Θεοῦ, ἀναστῆσαι * τὸν κατ' εἰκόνα σου.

Θεοτοκίον.

Ἐνοικήσας Παρθένῳ * σωματικῶς, Κύριε, * ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε * θεαθῆναί σε· * ἣν καὶ ἀνέδειξας * ὡς ἀληθῶς Θεοτόκον, * καὶ πιστῶν βοήθειαν, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν * ταῖς ἱκεσίαις σου, Πάναγνε, * τὰς προσβολὰς * ἀποκρουομένη * τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Εὔας τῆς προμήτορος * σὺ ἐπανόρθωσις γέγονας, * τὸν ἀρχηγὸν * τῆς ζωῆς τῷ Κόσμῳ, * Θεοτόκε, κυήσασα.

Ζῶσον δυναστείᾳ με, * ἡ ἀληθῶς Θεὸν, Πάναγνε, * τὴν τοῦ Πατρὸς * ἐν σαρκὶ τεκοῦσα * ἐνυπόστατον δύναμιν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σύ μου ἰσχὺς, * Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου, *

» σύ μου ἀγαλλίαμα, * ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, * καὶ » τὴν ἡμετέραν * πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· * διὸ σὺν τῷ Προ- » φήτῃ * Ἀββακοὺμ σοι κραυγάζω· * Τῇ δυνάμει σου δόξα, Φι- » λάνθρωπε.

Τροπάρια.

Σὺ δυσμενῆ * ὄντα με λίαν ἠγάπησας, * σὺ κενώσει * ξένῃ καταβέβηκας * ἐπὶ τῆς γῆς, εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, * τῆς ἐσχατιᾶς μου * τὴν ὕβριν μὴ ἀνηνάμενος· * καὶ μείνας ἐν τῷ ὕψει * τῆς ἀφράστου σου δόξης, * τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας.

Τίς καθορῶν, * Δέσποτα, νῦν οὐκ ἐξίσταται * διὰ Πάθους * θάνατον λυόμενον, * διὰ Σταυροῦ φεύγουσαν φθορὰν, * καὶ διὰ θανάτου * τὸν Ἅδην πλούτου κενούμενον; * τῆς θείας δυναστείας * σοῦ τοῦ Ἐσταυρωμένου * τὸ ἐξαίσιον ἔργον, Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν * καύχημα πέλεις, Ἀνύμφευτε, * σὺ προστάτις, * σὺ καὶ καταφύγιον * Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν· * πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου * ἐντεύξεις φέρεις, Πανάμωμε, * καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων * τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ * Θεοτόκον ἁγνήν σε γινώσκοντας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Τῷ Σταυρῷ σε προσήλωσαν * οἱ τῶν παρανόμων παῖδες, Φιλάνθρωπε· * δι' οὗ ἔσωσας ὡς εὔσπλαγχνος * τοὺς δοξάζοντάς σου * τὰ παθήματα.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, * πάντας συνανέστησας τοὺς ἐν Ἅδῃ νεκροὺς, * καὶ ἐφώτισας ὡς εὔσπλαγχνος * τοὺς δοξάζοντάς σου * τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, * ἄχραντε Μαρία, τοῦτον δυσώπησον * τοῖς ἱκέταις σου δωρήσασθαι * τῶν πλημμελημάτων * τὴν συγχώρησιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα * τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, * τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ ζωὴν, * Θεοτόκε, σῶζε * τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτόκον σε, Πάναγνε, * οἱ πεφωτισμένοι πάντες γινώσκομεν· * τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας * τῆς δικαιοσύνης, * Ἀειπάρθενε.

Ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι * τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, * καὶ εἰρήνευσον τὸν Κόσμον σου, * ὁ Θεὸς, πρεσβείαις * τῆς τεκούσης σε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, * τὸ φῶς τὸ ἄδυ- » τον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; * » ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, * καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς » ὁδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Τροπάρια.

Περιθέσθαι ἠνέσχου * χλαῖναν πρὸ τοῦ Πάθους σου, * Σῶτερ, παιζόμενος, * τὴν τοῦ πρωτοπλάστου * περιστέλλων ἀσχήμονα γύμνωσιν, * καὶ γυμνὸς παγῆναι * ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀπαμφιάζων * τὸν χιτῶνα, Χριστὲ, τῆς νεκρώσεως.

Ἐκ χοὸς τοῦ θανάτου * σὺ τὴν πεπτωκυῖάν μου * ἀνῳκοδόμησας * ἀναστὰς οὐσίαν, * καὶ ἀγήρω, Χριστὲ, κατεσκεύασας, * ἀναδείξας πάλιν * βασιλικὴν ὥσπερ εἰκόνα, * ἀφθαρσίας φωτὶ ἀπαστράπτουσαν. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν * τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη, Πάναγνε,* συγγενοῦς προνοίας * τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς, δεόμεθα, * ὅτι σὲ καὶ μόνην * Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην * ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὁδήγησον ἡμᾶς * τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστὲ, * δι' αὐτοῦ γάρ σοι προσπίπτομεν· * τὴν σὴν εἰρήνην * παράσχου ἡμῖν, Φιλάνθρωπε.

Κυβέρνησον ἡμῶν * τὴν ζωὴν νῦν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τῶν ὑμνούντων σου τὴν Ἔγερσιν * καὶ τὴν εἰρήνην * παράσχου ἡμῖν, Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Δυσώπησον ἀεὶ * τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, * ἀπειρόγαμε Μαρία σεμνή,* τοῦ καταπέμψαι * ἡμῖν τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὀρθρίζοντες.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα * τῶν παθῶν μου, * ἡ Θεὸν κυήσασα, * τὸν Κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Λατρεύουσι τῷ Τόκῳ σου, ἄχραντε * Θεοτόκε, * Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, * τὰς ἐλπίδας * τῶν ἐχθρῶν ματαίωσον, * καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὔφρανον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· * καὶ
» ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόη-
» σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Διὰ ξύλου κραταιῶς * καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκακος· * αὐτὸς δὲ ἀναρτηθεὶς, * Χριστὲ, κραταιότερον * Σταυρῷ καταβέβληκας, * δειγματίσας τοῦτον, * τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Σὺ ᾤκτειρας τὴν Σιών, * ἐξανατείλας τοῦ μνήματος, * καινὴν ἀντὶ παλαιᾶς * τελέσας ὡς εὔσπλαγχνος * τῷ θείῳ σου Αἵματι, * καὶ νῦν βασιλεύεις * ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας, Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν * πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, * Θεογεννῆτορ ἁγνή, * καὶ τύχοιμεν, Πάναγνε, * τῆς θείας ἐλλάμψεως τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως * σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Παλάμας ἐν τῷ Σταυρῷ ἐξήπλωσας, * ἰατρεύων ἀκρατῶς τὴν ταθεῖσαν * ἐν τῇ Ἐδὲμ * χεῖρα τοῦ Πρωτοπλάστου, * καὶ πικροῦ ξύλου χολῆς ἀντεγεύσω, Χριστέ· * καὶ ἔσωσας ὡς Δυνατὸς * τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ παθήματα.

Θανάτου ὁ Λυτρωτὴς ἐγεύσατο, * τὴν ἀρχαίαν τε ἀπόφασιν ὅπως * καὶ τῆς φθορᾶς * τὸ βασίλειον λύσῃ· * καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ φοιτήσας, ἀνέστησε * καὶ ἔσωσεν ὡς δυνατὸς * τοὺς ὑμνοῦντας αὐτοῦ τὴν Ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, * Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, * ὅτι πιστῶν * στήριγμα σὺ ὑπάρχεις * καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ κραταιούμεθα, * καὶ πόθῳ σὲ καὶ τὸν ἐκ σοῦ * σαρκωθέντα ἀφράστως δοξάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, * καὶ παστάδα ἔμψυχον, * καὶ πύλην οὐράνιον, * Θεοτόκε, οἱ πιστοὶ * καταγγέλλομεν.

Ξοάνων καταλύτης ὡς Θεὸς * γεγονὼς ὁ Τόκος σου, * Μαρία Θεόνυμφε, * προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ * καὶ τῷ Πνεύματι.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ σὲ τοῖς βροτοῖς, * Θεοτόκε, ἔδειξεν * οὐράνιον κλίμακα· * διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς * καταβέβηκε.

Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, * τοὺς τεθνεῶτας ἤγειρας * καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· * καὶ ἡ Εὔα χορεύει * ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, * καὶ Κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι * τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου, Πολυέλεε. Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ Ἅδου σκυλεύσας βασίλεια, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας, Μακρόθυμε, * Γυναιξὶ μυροφόροις συνήντησας, * ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· * καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας * τὰ τῆς νίκης σύμβολα, * Σωτήρ μου Ζωοδότα, * καὶ τὴν Κτίσιν ἐφώτισας, Φιλάνθρωπε· * διὰ τοῦτο καὶ Κόσμος συγχαίρει * τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου, Πολυέλεε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν * τὸ πῦρ ᾐδέσθη * ἐν Βαβυλῶνί ποτε· *
» διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες * ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ * ὡς ἐν
» λειμῶνι * χορεύοντες ἔψαλλον· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἡ ἔνδοξος κένωσις, * ὁ θεῖος πλοῦτος * τῆς σῆς πτωχείας, Χριστὲ, * καταπλήττει Ἀγγέλους * Σταυρῷ ὁρῶντάς σε καθηλούμενον, * διὰ τὸ σῶσαι * τοὺς πίστει κραυγάζοντας· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ θείᾳ καθόδῳ σου * φωτὸς ἐπλήσθη * τὰ καταχθόνια, * καὶ τὸ σκότος ἠλάθη * τὸ πρὶν διῶκον· ὅθεν ἀνέστησαν * οἱ ἀπ᾽ αἰῶνος * δεσμῶται κραυγάζοντες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Ἁπάντων μὲν Κύριον, * ἑνὸς δὲ μόνου * Μονογενοῦς Υἱοῦ * ὀρθοδόξως Πατέρα * θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, * καὶ ἓν εἰδότες * σοῦ ἐκπορευόμενον * Πνεῦμα εὐθὲς, συμφυὲς * καὶ συναΐδιον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σωτηρίαν εἰργάσω * μέσον τῆς Οἰκουμένης * προφητικῶς, ὁ Θεός· * ὑψωθεὶς γὰρ ἐν ξύλῳ, * πάντας ἀνεκαλέσω * τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου * ὡς ἐξ ὕπνου, Οἰκτίρμον, * πάντας ἐῤῥύσω φθορᾶς· * ἡ Κτίσις δὲ πιστοῦται * διὰ τῶν Ἀποστόλων * κηρυττόντων τὴν Ἔγερσιν. * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἰσουργὸς τῷ τεκόντι, * ἰσοδύναμος Λόγος * καὶ συναΐδιος, * ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου * Πατρὸς τῇ εὐδοκίᾳ * πλαστουργεῖται καὶ Πνεύματος. * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος * σαρκωθεὶς, ἐπεφάνης * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· * διό σου τὴν Μητέρα * εἰδότες Θεοτόκον, * εὐχαρίστως κραυγάζομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥάβδος ἔφυς, Παρθένε, * Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ῥίζης, * ἡ παμμακάριστος, * καρπὸν ἀνθηφοροῦσα * σωτήριον τοῖς πίστει * τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας * καὶ δυνάμεως θείας, * ἡ ἐνυπόστατος * σοφία τοῦ Ὑψίστου, * διὰ τῆς Θεοτόκου, * τοὺς ἐν πίστει σοι ψάλλοντας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς
» Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· * δυνάμει δὲ κρείττονι * περισω-
» θέντας τούτους ἰδὼν, * τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ἀνεβόα, *
» οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε *
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τῆς Ἰησοῦ Θεότητος * ἡ ὑπέρθεος δύναμις * ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε· * σαρκὶ γὰρ γευσάμενος * ὑπὲρ παντὸς θανάτου Σταυροῦ, * ἔλυσε τοῦ Ἅδου τὴν ἰσχύν· ὃν ἀπαύστως, * οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Σταυρωθεὶς ἐγήγερται, * ὁ μεγάλαυχος πέπτωκεν, * ὁ καταπεσὼν καὶ συντριβεὶς ἀνώρθωται, * φθορὰ ἐξωστράκισται, * καὶ ἀφθαρσία ἤνθησεν· * ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ τὸ θνητὸν κατεπόθη. * Οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῆ Θεότητα, * ἑνιαίαν ἐκλάμπουσαν * αἴγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως, * Γεννήτορα ἄναρχον, * ὁμοφυῆ τε Λόγον Πατρὸς, * καὶ συμβασιλεῦον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, * οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, * ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Νικηταὶ τυράννου.

Τὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου * χεῖρά μοι ἐκτείναντα τῷ γυμνωθέντι, * καὶ καλούμενόν με * τῇ αὐτοῦ εὐσχήμονι θάλψαι γυμνώσει, * εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ κατωτάτου * Ἅδου με ὑψώσαντα τὸν πεπτωκότα, * καὶ τῇ ὑψιθρόνῳ * δόξῃ τοῦ Γεννήτορος τετιμηκότα, * εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδὰμ, Παρθένε, * τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης θυγάτηρ, * τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ, * τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· * ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Τῶν ἐναντίων τὰς θελκτικὰς * καὶ φλογώδεις * καθ' ἡμῶν κατάσβεσον βολίδας, * ὅπως σε ὑμνῶμεν, * Ἁγνὴ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερφυῶς τὸν Δημιουργὸν * καὶ Σωτῆρα * Θεὸν Λόγον τέτοκας, Παρθένε· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτιστικήν σε καὶ χρυσαυγῆ * τὸ σκηνῶσαν * ἐν σοὶ φῶς ἀπρόσιτον, Παρθένε, * ἔδειξε λαμπάδα * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη *
» τὰ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, *

» καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν Οὐρανῶν· * διό
» σε, Θεοτόκε, * Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύ-
» νουσι.

Τροπάρια.

Τῇ θείᾳ καὶ ἀνάρχῳ φύσει ἁπλοῦς * πεφυκὼς, συνετέθης * προσλήψει σαρκὸς,* ἐν σεαυτῷ * ταύτην ὑποστήσας, Λόγε Θεοῦ· * καὶ πεπονθὼς ὡς ἄνθρωπος,* ἔμεινας ἐκτὸς πάθους ὡς Θεός· * διό σε ἐν οὐσίαις * δυσὶν ἀδιαιρέτως * καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν.

Πατέρα κατ' οὐσίαν τὴν Θεϊκὴν, * ὡς δὲ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος * ἔφης Θεὸν, * Ὕψιστε, τοῖς δούλοις συγκατιὼν, * ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, * χάριτι Πατέρα τῶν γηγενῶν * τιθεὶς τὸν κατὰ φύσιν * Θεόν τε καὶ Δεσπότην· * μεθ' οὗ σε πάντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης, ὦ Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ, * ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι * τὸν ἀγαθὸν * Λόγον, ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ * ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο * πάντων πρὸ αἰώνων ὡς Ἀγαθός· * ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων * ἐπέκεινα νοοῦμεν, * εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Θεοῦ σε φύσει τὸν Υἱὸν * συλληφθέντα ἐν γαστρὶ ἐπιστάμεθα * τῆς Θεομήτορος, * καὶ γεγονότα δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, * καὶ καθορῶντες ἐν Σταυρῷ, * τῇ φύσει μὲν πάσχοντα τῆς ἀνθρωπότητος, * ἀπαθῆ δὲ ὡς Θεὸν διαμείναντα.

Λέλυται σκότος ἀμειδές· * ἐκ τοῦ Ἅδου γὰρ ἀνέτειλεν Ἥλιος * δικαιοσύνης, Χριστὸς, * τῆς γῆς φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, * λάμπων Θεότητος φωτὶ, * οὐράνιος ἄνθρωπος, Θεὸς ἐπίγειος· * ὃν ἐν φύσεσι διτταῖς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ * καὶ βασίλευε, Υἱὲ Θεομήτορος, * Ἰσμαηλίτην λαὸν * καθυποτάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς * φιλευσεβοῦντι Βασιλεῖ, * ὡς ὅπλον ἀνίκητον ἐπαγομένῳ σοι * σὺν τῇ λόγχῃ τὸν Σταυρὸν χαριζόμενος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Κυρίως Θεοτόκον.

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης * πλήρης σου ἡ μνήμη, * τοῖς προσιοῦσιν ἰάματα βρύουσα, * καὶ εὐσεβῶς Θεοτόκον * σὲ καταγγέλλουσι.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, * Κεχαριτωμένε, * καὶ ἀσιγήτως τὸ Χαῖρε προσάγομεν· * σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι * τὴν ἀγαλλίασιν.

Ὡραῖος, Θεοτόκε, * ἔφυ ὁ καρπός σου, * οὐχὶ φθορᾶς τοῖς μετέχουσι πρόξενος, * ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν πίστει * σε μεγαλύνουσι.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Κύριε, * καὶ κριτηρίῳ παρέστης * ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, * ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, * τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· *

καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * τὸν Κόσμον ἠλευθέρωσας * ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, * ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, * εἰ καὶ ὡς νεκρὸν ἐν μνημείῳ * Ἰουδαῖοί σε κατέθεντο, * ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα * στρατιῶταί σε ἐφύλαττον, * καὶ ὡς ζωῆς θησαυρὸν * σφραγῖδι ἐσφραγίσαντο· * ἀλλὰ ἀνέστης καὶ παρέσχες * ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, * ὅπλον κατὰ τοῦ Διαβόλου * τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας· * φρίττει γάρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων * καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· * ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾷ, * καὶ θάνατον κατήργησε· * διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν * τὴν Ταφήν σου καὶ τὴν Ἔγερσιν.

Ὁ Ἄγγελός σου, Κύριε, * ὁ τὴν Ἀνάστασιν κηρύξας, * τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, * τὰ δὲ Γύναια ἐφώνησε λέγων· * Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; * ἀνέστη Θεὸς ὢν, * καὶ τῇ Οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδωρήσατο.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ἔπαθες διὰ Σταυροῦ, * ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι· * ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, * ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς * ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, * καὶ ἀθανατίσας * ζωοποιήσῃς ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου, Φιλάνθρωπε.

Προσκυνῶ καὶ δοξάζω * καὶ ἀνυμνῶ, Χριστὲ, * τὴν σὴν ἐκ τάφου Ἀνάστασιν· * δι' ἧς ἠλευθέρωσας ἡμᾶς * ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου ἀλύτων δεσμῶν, * καὶ ἐδωρήσω τῷ Κόσμῳ ὡς Θεὸς * ζωὴν αἰώνιον * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ζωοδόχον σου μνῆμα * φρουροῦντες παράνομοι, * σὺν τῇ κουστωδίᾳ ἐσφραγίσαντο τοῦτο· * σὺ δὲ ὡς ἀθάνατος Θεὸς * καὶ παντοδύναμος * ἀνέστης τριήμερος.

Πορευθέντος σου * ἐν πύλαις Ἅδου, Κύριε, * καὶ ταύτας συντρίψαντος, * ὁ αἰχμάλωτος οὕτως ἐβόα· * Τίς ἐστιν οὗτος, * ὅτι οὐ καταδικάζεται * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, * ἀλλὰ καὶ ὡς σκηνὴν κατέλυσε * τοῦ θανάτου τὸ δεσμωτήριον; * ἐδεξάμην αὐτὸν ὡς θνητὸν, * καὶ τρέμω ὡς Θεόν. * Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Προσόμοια η'.

Μνήσθητι ἡμῶν, * Χριστὲ, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, * ὥσπερ τοῦ Λῃστοῦ * ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, * καὶ καταξίωσον πάντας, μόνε Οἰκτίρμον, * τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ἄκουε, Ἀδὰμ, * καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὔᾳ, * ὅτι ὁ γυμνώσας * πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, * καὶ δι' ἀπάτης λαβὼν ὑμᾶς αἰχμαλώτους, * ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Ξύλῳ προσπαγείς, * Σωτὴρ ἡμῶν, βουλήσει, * ξύλου τὸν Ἀδὰμ * κατάρας ἐλυτρώσω, * ἀποδιδοὺς ὡς Οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, * καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Σήμερον Χριστὸς * ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, * πᾶσι τοῖς πιστοῖς * παρέχων ἀφθαρσίαν, * καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις * μετὰ τὸ Πάθος καὶ τὴν Ἔγερσιν.

Χαίρετε, σοφαὶ * γυναῖκες Μυροφόροι, * πρῶται τὴν Χριστοῦ * Ἀνάστασιν ἰδοῦσαι, * καὶ τοῖς αὐτοῦ ἀπαγγείλασαι Ἀποστόλοις * παντὸς τοῦ Κόσμου τὴν ἀνάκλησιν.

Φίλοι τοῦ Χριστοῦ, * Ἀποστολοι, φανέντες, * σύνθρονοι αὐτοῦ * ἐσόμενοι τῇ δόξῃ, * ἐν παῤῥησίᾳ αὐτῷ ἡμᾶς παραστῆναι * ὡς Μαθηταί αὐτοῦ πρεσβεύσατε. Δόξα.

Ἄναρχε Τριὰς, * ἀμέριστε Οὐσία, * σύνθρονε Μονὰς, * ὁμότιμε τῇ δόξῃ, * ἡ ὑπεράρχιος φύσις καὶ Βασιλεία, * σῶζε τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τέλος τοῦ πλ. δ'. Ἤχου.

Ἤχων σφραγὶς, Τέταρτε, σὺ τῶν πλαγίων,
Ὡς ἐν σεαυτῷ πᾶν καλὸν μέλος φέρων.
Ἀνευρύνεις σὺ τοὺς κρότους τῶν ᾀσμάτων,
Ἤχων κορωνὶς ὡς ὑπάρχων καὶ τέλος.
Ὡς ἄκρον ἐν φθόγγοις τε καὶ φωνῶν στάσει,
Ἄκρον σε φωνῆς δίς σε καλῶ καὶ τέλος.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΚΑΙ ΤΑ ΕΝΔΕΚΑ ΕΩΘΙΝΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

ΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ.

Τὰ μὲν Ἑωθινά, ποίημα Λέοντος Βασιλέως τοῦ Σοφοῦ· τὰ δὲ Ἐξαποστειλάρια, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου.

Ἰστέον, ὅτι πρὸ τῆς ἀνάρξεως ἑκάστου ἐξαποστειλαρίου, λέγομεν ἀείποτε τὸ παρὸν Ἀντίφωνον εἰς Ἦχον β΄. οὕτως·

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (ἐκ τρίτου).

Εἶτα ἐπισυνάπτομεν εὐθύς·

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι Ἅγιός ἐστι. (τοῦτο δὲ ἅπαξ)·

Καὶ λέγομεν τὸ ἐξαποστειλάριον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Α΄.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν * ἐν ὄρει Γαλιλαίας, * πίστει Χριστὸν θεάσασθαι * λέγοντα ἐξουσίαν * λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω· * μάθωμεν πῶς διδάσκει * βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα * τοῦ Πατρὸς ἔθνη πάντα, * καὶ τοῦ Υἱοῦ * καὶ Ἁγίου Πνεύματος, * καὶ συνεῖναι * τοῖς Μύσταις ὡς ὑπέσχετο * ἕως τῆς συντελείας.

Εἶθ' οὕτω λέγομεν τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, εἰ ἔχει, καὶ τὸ Θεοτοκίον τὸ εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον. Εἰ δ' οὐκ ἔχει, λέγομεν τὸ παρὸν Ἀναστάσιμον Θεοτοκίον.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέχαιρες, * Θεοτόκε Παρθένε, * ὅτι Χριστὸν ἑώρακας * ἀναστάντα ἐκ τάφου * τριήμερον, καθὼς εἶπεν· * οἷς καὶ ὤφθη διδάσκων * καὶ φανερῶν τὰ κρείττονα, * καὶ βαπτίζειν κελεύων * ἐν τῷ Πατρὶ * καὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, * τοῦ πιστεύειν * αὐτοῦ ἡμᾶς τὴν Ἔγερσιν, * καὶ δοξάζειν σε, Κόρη.

ΕΩΘΙΝΟΝ Α΄.

Δόξα. Ἦχος α΄.

Εἰς τὸ ὄρος * τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις * διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν * ἐπέστη ὁ Κύριος· * καὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, * καὶ τὴν δοθεῖσαν * ἐξουσίαν πανταχοῦ διδαχθέντες, * εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο * κηρῦξαι τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, * καὶ τὴν εἰς Οὐρανοὺς * ἀποκατάστασιν· * οἷς καὶ συνδιαιωνίζειν *

ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο * Χριστὸς ὁ Θεὸς * καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος β'.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος * ὁ Ἅδης ᾐχμαλώτισται· * ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται· * ἡ κατάρα νενέκρωται· * ἡ Εὔα ἠλευθέρωται· ὁ θάνατος τεθανάτωται· * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. * Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Ἰστέον καὶ τοῦτο, ὅτι τὸ παρὸν Θεοτοκίον λέγεται ἀείποτε μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἑκάστου Ἑωθινοῦ.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Β'.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι * ἀποκεκυλισμένον, * αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον· * εἶδον γὰρ Νεανίσκον * καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ· * καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· * Ἰδού, Χριστὸς ἐγήγερται, * εἴπατε σὺν τῷ Πέτρῳ * τοῖς Μαθηταῖς· * Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· * ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, * ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε * τῇ Παρθένῳ τὸ Χαῖρε * πρὸ σῆς, Χριστέ, συλλήψεως· * Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον * ἐκύλισέ σου τοῦ τάφου· * ἀντὶ λύπης ὁ μὲν γάρ, * χαρᾶς ἀφράστου σύμβολα, * ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, * σὲ χορηγὸν * τῆς ζωῆς κηρύττων καὶ μεγαλύνων, * καὶ λέγων τὴν Ἀνάστασιν * Γυναιξὶ καὶ τοῖς Μύσταις.

ΕΩΘΙΝΟΝ Β'.

Ἦχος β'.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις * ταῖς περὶ τὴν Μαριὰμ Γυναιξί, * καὶ διαπορουμέναις, * πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, * ὡράθη ὁ λίθος μετηρμένος, * καὶ θεῖος Νεανίας * καταστέλλων * τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς· * Ἠγέρθη γάρ, φησίν, * Ἰησοῦς ὁ Κύριος· * διὸ κηρύξατε * τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς * εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, * καὶ ὄψεσθε αὐτὸν * ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, * ὡς Ζωοδότην καὶ Κύριον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ'.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται * μή τις διαπιστείτω· * ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, * ἔπειτα καθωράθη * τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι· * Μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη * ἀνακειμένοις ἕνδεκα· * οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, * εἰς Οὐρανούς, * ὅθεν καταβέβηκεν, * ἀνελήφθη, * ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα * πλήθεσι τῶν σημείων.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ ἀνατείλας Ἥλιος * ἐκ παστοῦ ὡς Νυμφίος * ἀπὸ τοῦ τάφου σήμερον, * καὶ τὸν Ἅδην σκυλεύσας * καὶ θάνατον καταργήσας, * σὲ Τεκούσης πρεσβείαις, * φῶς ἡμῖν ἐξαπόστειλον, * φῶς φωτίζον καρδίας * καὶ τὰς ψυχάς, * φῶς βαδίζειν ἅπαντας * ἐμβιβάζον * ἐν τρίβοις προσταγμάτων σου * καὶ ὁδοῖς τῆς εἰρήνης.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'.

Ἦχος γ'.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας * τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης * ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν * διαπιστοῦντες, οἱ Μαθηταὶ * ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· * ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες * καὶ θαύμασι, * πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο. * Καὶ σὺ μέν, Κύριε, * πρὸς τὸν ἀρχίφωτον * ἀνελήφθης Πατέρα· * οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ * τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. * Διὸ * οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν, * δοξάζομέν σου * τὴν ἐκ νεκρῶν * Ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ'.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, * ἴδωμεν ἐπιστάντας * ἐν ζωηφόρῳ μνήματι * ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις * ἐσθήσεσι Μυροφόροις * κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν· * τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος * Ἔγερσιν διδαχθῶμεν, * καὶ πρὸς Ζωὴν * ἐν μνημείῳ δράμωμεν * σὺν τῷ Πέτρῳ, * καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, * μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸ Χαίρετε φθεγξάμενος, * διημείψω τὴν λύπην * τῶν Προπατόρων, Κύριε, * τὴν χαρὰν ἀντεισάγων * Ἐγέρσεώς σου ἐν Κόσμῳ. * Ταύτης οὖν, Ζωοδότα, * διὰ τῆς Κυησάσης σε, * φῶς φωτίζον καρδίας, * φῶς οἰκτιρμῶν * τῶν σῶν ἐξαπόστειλον, * τοῦ βοᾶν σοι· * Φιλάνθρωπε, Θεάνθρωπε, * δόξα τῇ σῇ Ἐγέρσει.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'.

Ἦχος δ'.

Ὄρθρος ἦν βαθύς, * καὶ αἱ Γυναῖκες ἦλθον * ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, Χριστέ, * ἀλλὰ τὸ Σῶμα οὐχ εὑρέθη * τὸ ποθούμενον αὐταῖς· * διὸ ἀπορουμέναις * οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις * ἐσθήσεσιν ἐπιστάντες· * Τί τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν * ζητεῖτε; ἔλεγον· * ἠγέρθη, ὡς προεῖπε· * τί ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; * Οἷς πεισθεῖσαι, * τὰ ὀραθέντα ἐκήρυττον· * ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ εὐαγ-

γέλια· * οὕτως ἦσαν ἔτι νωθεῖς οἱ Μαθηταί· * ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδραμε, * καὶ ἰδὼν * ἐδόξασέ σου πρὸς ἑαυτὸν τὰ θαυμάσια.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ε΄.

Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστὸς * ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπᾳ * καὶ τῷ Λουκᾷ συνώδευσεν, * οἷσπερ καὶ ἐπεγνώσθη, * εἰς Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον· * ὧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι * καιόμεναι ἐτύγχανον, * ὅτε τούτοις ἐλάλει * ἐν τῇ ὁδῷ, * καὶ Γραφαῖς ἡρμήνευεν, * ἃ ὑπέστη· * μεθ' ὧν, ἠγέρθη, κράξωμεν, * ὤφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὑμνῶ σου τὸ ἀμέτρητον * ἔλεος, Ποιητά μου, * ὅτι σαυτὸν ἐκένωσας * καταβῆναι καὶ σῶσαι * φύσιν βροτῶν κακωθεῖσαν· * καὶ Θεὸς ὤν, ἠνέσχου * ἐκ τῆς Ἁγνῆς Θεόπαιδος * κατ' ἐμὲ γεννηθῆναι, * καὶ κατελθεῖν * μέχρις Ἅδου, θέλων με, * Λόγε, σῶσαι * πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, * Δέσποτα πανοικτίρμον.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ε΄.

Ἦχος πλ. α΄.

Ὢ τῶν σοφῶν σου κριμάτων, Χριστέ! * πῶς Πέτρῳ μὲν τοῖς ὀθονίοις μόνοις * ἔδωκας ἐννοῆσαί σου τὴν Ἀνάστασιν; * Λουκᾷ δὲ καὶ Κλεόπᾳ * συμπορευόμενος ὡμίλεις, * καὶ ὁμιλῶν * οὐκ εὐθέως ἑαυτὸν φανεροῖς; * Διὸ καὶ ὀνειδίζῃ, * ὡς μόνος παροικῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, * καὶ μὴ μετέχων * τῶν ἐν τέλει βουλευμάτων αὐτῆς· * Ἀλλ' ὁ πάντα * πρὸς τὸ τοῦ πλάσματος συμφέρον οἰκονομῶν, * καὶ τὰς περὶ σοῦ προφητείας ἀνέπτυξας, * καὶ ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν ἄρτον * ἐγνώσθης αὐτοῖς· * ὡς καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδίαι * πρὸς γνῶσίν σου ἀνεφλέγοντο· * οἳ καὶ τοῖς Μαθηταῖς συνηθροισμένοις * ἤδη τρανῶς ἐκήρυττον * σοῦ τὴν Ἀνάστασιν· * δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ϛ΄.

Δεικνύων, ὅτι ἄνθρωπος, * Σῶτερ, εἶ κατ' οὐσίαν, * ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, * βρώσεως συμμετέσχες, * καὶ μέσον στὰς ἐδίδασκες * μετάνοιαν κηρύσσειν· * εὐθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον * ἀνελήφθης Πατέρα, * καὶ Μαθηταῖς * πέμπειν τὸν Παράκλητον * ἐπηγγείλω. * Ὑπέρθεε Θεάνθρωπε, * δόξα τῇ σῇ Ἐγέρσει.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ Ποιητὴς τῆς Κτίσεως * καὶ Θεὸς τῶν ἁπάντων * σάρκα βροτείαν ἔλαβεν * ἐξ ἀχράντων αἱμάτων * σοῦ, Παναγία Παρθένε· * καὶ γὰρ φθαρεῖσαν πᾶσαν * τὴν φύσιν ἐκαινούργησε, * πά-

λιν ὡς πρὸ τοῦ τόκου * καταλιπὼν * μετὰ τόκον· ὅθεν σε * πιστῶς πάντες * ἀνευφημοῦμεν κράζοντες· * Χαῖρε, Δέσποινα Κόσμου.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ϛʹ.

Ἦχος πλ. βʹ.

Ἡ ὄντως εἰρήνη σὺ, Χριστὲ, * πρὸς ἀνθρώπους Θεοῦ, * εἰρήνην τὴν σὴν διδοὺς * μετὰ τὴν Ἔγερσιν Μαθηταῖς, * ἐμφόβους ἔδειξας αὐτοὺς * δόξαντας πνεῦμα ὁρᾷν· * ἀλλὰ κατέστειλας * τὸν τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, * δείξας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σου· * πλὴν ἀπιστούντων ἔτι, * τῇ τῆς τροφῆς μεταλήψει * καὶ διδαχῶν ἀναμνήσει * διήνοιξας αὐτῶν * τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· * οἷς καὶ τὴν Πατρικὴν * ἐπαγγελίαν καθυποσχόμενος, * καὶ εὐλογήσας αὐτοὺς, * διέστης πρὸς Οὐρανόν. * Διὸ * σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμέν σε. * Κύριε, δόξα σοι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζʹ.

Ὅτε ἦραν τὸν Κύριον, * τῆς Μαρίας εἰπούσης, * ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον * Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος * Μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα· * ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, * καὶ εὗρον τὰ ὀθόνια * ἔνδον κείμενα μόνα, * τῆς κεφαλῆς * ἦν δὲ τὸ σουδάριον * χωρὶς τούτων· * διὸ πάλιν ἡσύχασαν, * τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μεγάλα καὶ παράδοξα * δι' ἐμὲ κατειργάσω, * Χριστέ μου Πολυέλεε· * ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρης * ἐτέχθης ἀνερμηνεύτως, * καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, * καὶ θάνατον ὑπομείνας, * ἐξανέστης ἐν δόξῃ, * καὶ τὴν ἡμῶν * φύσιν ἠλευθέρωσας * τοῦ θανάτου.* Δόξα, Χριστὲ, τῇ δόξῃ σου, * δόξα τῇ σῇ δυνάμει.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζʹ.

Ἦχος βαρύς.

Ἰδοὺ σκοτία καὶ πρωΐ· * καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον * Μαρία ἕστηκας, * πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; * ὑφ' οὗ * ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς· * ἀλλ' ὅρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητὰς, * πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ * τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, * καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου Γραφῆς. * Μεθ' ὧν * καὶ δι' ὧν * καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες, * ἀνυμνοῦμέν σε τὸν Ζωοδότην Χριστόν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ηʹ.

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα * ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, * Μαρία ἐξεπλήττετο, * καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, * ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα· *

Κύριε, ποῦ τὸ Σῶμα * τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; * κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα * εἶναι αὐτὸν * τὸν Σωτῆρα, ἤκουσε· * Μή μου ἅπτου, * πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι, * εἰπὲ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τριάδος, Κόρη, τέτοκας * ἀποῤῥήτως τὸν ἕνα, * διπλοῦν τῇ φύσει πέλοντα, * καὶ διπλοῦν ἐνεργείᾳ, * καὶ ἕνα τῇ ὑποστάσει· * τοῦτον οὖν ἐκδυσώπει * ἀεὶ ὑπὲρ τῶν πίστει σε * προσκυνούντων, ἐκ πάσης * ἐπιβουλῆς * τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσασθαι, * ὅτι πάντες * πρὸς σὲ νῦν καταφεύγομεν, * Δέσποινα Θεοτόκε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η'.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα * οὐ μάτην χεῖται θερμῶς· * ἰδοὺ γὰρ κατηξίωται * καὶ διδασκόντων Ἀγγέλων * καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς, ὦ Ἰησοῦ· * ἀλλ' ἔτι πρόσγεια φρονεῖ, * οἷα γυνὴ ἀσθενής· * διὸ καὶ ἀπομέμπεται * μὴ προσψαῦσαί σοι, Χριστέ. * Ἀλλ' ὅμως κήρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς Μαθηταῖς, * οἷς εὐαγγέλια ἔφησε, * τὴν πρὸς τὸν πατρῷον * κλῆρον ἄνοδον ἀπαγγέλλουσα. * Μεθ' ἧς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς * τῆς ἐμφανείας σου, * Δέσποτα Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Θ'.

Συγκεκλεισμένων, Δέσποτα, * τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, * τοὺς Ἀποστόλους ἔπλησας * Πνεύματος Παναγίου, * εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας· * οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν * τὰς ἁμαρτίας εἴρηκας· * καὶ ὀκτὼ μεθ' ἡμέρας, * τὴν σὴν πλευρὰν * τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας * καὶ τὰς χεῖρας. * Μεθ' οὗ βοῶμεν· Κύριος * καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν σὸν Υἱὸν ὡς ἔβλεψας * ἀναστάντα ἐκ τάφου * τριήμερον, Θεόνυμφε, * παναγία Παρθένε, * ἅπασαν θλῖψιν ἀπέθου, * ἣν ὑπέστης ὡς Μήτηρ, * ὅτε κατεῖδες πάσχοντα, * καὶ χαρᾶς ἐμπλησθεῖσα, * σὺν τοῖς αὐτοῦ * Μαθηταῖς γεγαίρουσα * τοῦτον ὕμνεις. * Διὸ τοὺς Θεοτόκον σε * νῦν κηρύττοντας σῶζε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Θ'.

Ἦχος πλ. α'.

Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, * οὔσης ὀψίας Σαββάτων, * ἐφίστασαι τοῖς φίλοις, Χριστέ, * καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς, * τῇ κεκλεισμένῃ εἰσόδῳ τῶν θυρῶν, * τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν· * ἀλλ' ἔπλησας χαρᾶς τοὺς Μαθητάς, * καὶ Πνεύματος Ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς, * καὶ ἐξουσίαν ἔνειμας * ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, *

καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες * τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. * Διὸ * παράσχου καὶ ἡμῖν * γνῶσιν ἀληθῆ * καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, * εὔσπλαγχνε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ι'.

Τιβεριάδος θάλασσα * σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, * Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, * σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι * καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· * οἳ Χριστοῦ τῇ προστάξει * ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, * πλῆθος εἷλκον ἰχθύων· * ὃν Πέτρος γνοὺς, * πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο· * οἷς τὸ τρίτον * φανεὶς, καὶ ἄρτον ἔδειξε * καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθράκων.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀναστάντα Κύριον * τριήμερον ἐκ τάφου, * Παρθένε, καθικέτευε * ὑπὲρ τῶν σε ὑμνούντων * καὶ πόθῳ μακαριζόντων. * Σὲ γὰρ ἔχομεν πάντες * καταφυγὴν σωτήριον, * καὶ μεσίτιν πρὸς τοῦτον· * κλῆρος γὰρ σὸς * καὶ οἰκέται πέλομεν, * Θεοτόκε, * καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀντίληψιν * ἅπαντες ἀφορῶμεν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ι'.

Ἦχος πλ. β'.

Μετὰ τὴν εἰς Ἅδου κάθοδον * καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν * ἀθυμοῦντες, ὡς εἰκὸς, * ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου, * Χριστὲ, οἱ Μαθηταὶ * πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν· * καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα, * καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ. * Ἀλλὰ σὺ, Σῶτερ, ἐμφανισθεὶς, * ὡς Δεσπότης πάντων, * δεξιοῖς τὰ δίκτυα κελεύεις βαλεῖν· * καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθὺς, * καὶ πλῆθος τῶν ἰχθύων πολὺ, * καὶ δεῖπνον ξένον ἕτοιμον ἐν γῇ· * οὗ μετασχόντων τότε σου τῶν Μαθητῶν, * καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς * καταξίωσον ἐντρυφῆσαι, * φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΙΑ'.

Μετὰ τὴν θείαν Ἔγερσιν * τρὶς τῷ Πέτρῳ· Φιλεῖς με; * πυθόμενος ὁ Κύριος, * τῶν ἰδίων προβάτων * προβάλλεται Ποιμενάρχην· * ὃς ἰδὼν ὃν ἠγάπα * ὁ Ἰησοῦς ἑπόμενον, * ἤρετο τὸν Δεσπότην· * οὗτος δὲ τί; * Ἐὰν θέλω, ἔφησε, * μένειν τοῦτον, * ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι, * τί πρὸς σὲ, φίλε Πέτρε;

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὢ φοβερὸν μυστήριον! * ὢ παράδοξον θαῦμα! * διὰ θανάτου θάνατος * παντελῶς ἠφανίσθη. * Τίς οὖν μὴ ἀνυμνήσει σου * καὶ τίς μὴ προσκυνήσει σου * τὴν Ἀνάστασιν, Λόγε, * καὶ τὴν ἁγνῶς * ἐν σαρκὶ τεκοῦσάν σε * Θεοτόκον; * Ἧς ταῖς πρεσβείαις ἅπαντας * λύτρωσαι τῆς γεέννης.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Φανερῶν * ἑαυτὸν τοῖς Μαθηταῖς σου, Σωτὴρ, * μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, * Σίμωνι δέδωκας * τὴν τῶν προβάτων νομὴν, * εἰς ἀγάπης ἀντέκτησιν, * τὴν τοῦ ποιμαίνειν φροντίδα αἰτῶν· * διὸ καὶ ἔλεγες· * Εἰ φιλεῖς με, Πέτρε, * ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, * ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. * Ὁ δὲ εὐθέως * ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον, * περὶ τοῦ ἄλλου Μαθητοῦ ἐπυνθάνετο. * Ὧν ταῖς πρεσβείαις, Χριστὲ, * τὴν ποίμνην σου διαφύλαττε * ἐκ λύκων λυμαινομένων αὐτήν.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΥΡΙΑΚΑΙΣ.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ.

Εἰς μὲν τὸν α΄. β΄. γ΄. καὶ δ΄. Ἦχον, λέγομεν τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος δ΄.

Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ γέγονεν, * ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, * καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· * καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, * τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. α΄. πλ. β΄. βαρὺν, καὶ πλ. δ΄. λέγομεν τόδε·

Ἦχος πλ. δ΄.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, * καὶ τὰ δεσμὰ διαῤῥήξας τοῦ Ἅδου, * ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, * πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος, * ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, * ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα· * καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην * παρέσχες τῇ Οἰκουμένῃ, μόνε Πολυέλεε.

